

டாக்டர் கா. நஞ்சாமி, டாக்டர்
 உ. வே. சாமிநாதையர், டாக்டர்
 எ. வெ. சாமிநாதையர், டாக்டர்
 எ. வெ. சாமிநாதையர், டாக்டர்
 அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களில் ஒருவராகிய
 திருநாளைப்போவார் என்னும்
நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தவண.
 சி த ம் ப ர க் கு ம் மி.

இவை,
 ஆனைதாண்டாபுரம்
 பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்
 இயற்றப்பட்டு,
 திருமழிசை,
 அருணாசலமுதலியாரால்
 பார்வையிடப்பட்டதை,
 ஐதீகப்படி வெததிராப் படங்களுடன்

செனனை-சுயப்பேட்டை
 வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920

இதன விலை ரூபா—1

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
 நூல் நிகழும்,
 செனனை - 600090

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலை யில் தடவிவர மயிரின சிவந்தரிறம், சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம் தலைகமுற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்ணிரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறு மையாயும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச் செய்வதோடு, சுகந்த வாசனையையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு கு ளிர்ச்சியையும்கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில் உபயோகித்துவந் தால் பித்தத்தால் நரைத்தமயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதட வை உபயோகித்துவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்ப து திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள் யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இ ந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த் தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளிலையென்று உறுதியாய் சொல்லு கிறோம்.

இதன் விலை ரூபா 1.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அறையனா தபால் ஸடாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரமபூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டி,

மதராஸ்.

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது, பெரியோராகப் பரிசுத்த மனம்போலும், படிக்கம்போலும் பலவுலகிற புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில், இருக்கு, யசுரா, சாமம், அதாவணம் எனனும் நானருவேதங்களினேசையும், வித்தியாதராகள வினையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுநதுபி முழக்கமும், இடைவிடா தொலிக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமால்களும், கற்பகமால்களும் கண்டு, பற்பலமுனிவர்கள் எஞ்சலிசெய்து அமமலைப்பக்கவில் நெருங்கியிருக்கின்றனர் அது அமரர், சித்தர், அசுரா, தைத்தியா கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காரநருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அநதர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகளா போகபூமியர் எனனும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல், கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயின் முற்ற கோபுரவாயிற், காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர் இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பு பெற்றுக கைலையைக் காக்கப்பட்டவர் தேவமுதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகப்பதியும் அன்புமுடைபவர் இவரால், இரண்ட பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையெனனும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்தினும் மேலானசமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

* இரத உபமன்னிய மகாமுனிவர் தமமிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமைத்தில், அவனிடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசத் திரண்டுதோன்றி அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசத் தோன்றவேண்டிய காரணமென்ன வென்றிகேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றா தென்திசையில் ஆதலூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் எனனும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகியுரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குனித்து அத்திசைபாளேக்கி வந்த

னஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்குமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியா
துதிக்குமபோது மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகநதீருட
படி அம்முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடி
களையன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டாரே இப்பொ
ழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்ட
உபமன்னியா சொல்லுகின்றா, கேளுங்கள் முனிவர்களே? பரமசி
வன தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், தெருவெண்ணிறநீனையும் அணி
கின்றவா எள்ளிட விடயில்லாது கொள்ளிடந்திருமுந்த சோழவள
நாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவா கு
லத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரை யுற்பவமானற்போலும் நந்தனரென்
பவ ரொருவர்பிறந்தா. அவா விவேகஞ்செய்யும், வெட்டிமைத்த
னமாகிய கானியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடி
யாரைக்காணுங் கண்காட்சியும் உடையவா. இவர், குலாசாரத்தன்
மையுஞ்செய்துமலர்பெய்து தாஞ்சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்
கு அறையும்பேரிகை மததளங்களுக்குத் தோலுமவாரும் யாழுக்கு
நரமபும், சுவாமிகுருக கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாக
வுங் கொடுத்துவருவார சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் தாரத்
திலிருந்து மனங்கசிறுதுருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வந்திறநாளில், தி
ருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத்தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்
கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனைகாண ஆவலாகவும்,
காதலாகவும் வணங்கிப்பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்திதிக்கு முன்
விரிசுக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தரு
ளினா.

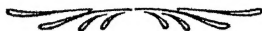
நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்
தைக்கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆத
னூரென்னுஞ் சேரிகுருப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வ
லஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம்
வைத்து தம்முடையசாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையெ
ன்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்
தா சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதி
யருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அனேகநாட்கள் சென்
றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது.
அதன்பிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவ
ருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகா
முனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேராணந்தமடைந்தனர். இத்
னடியில்வரும் நொண்டிச்சிறதினால் ஸ்டி சரித்திரவிவரங்களைத் தெ
ரிந்துகொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரேன்னும் நந்தனார்சரித்தி க்கீர்த்தவன.

கற்பகவிநாயகர்துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன் றோட்டித்த காதலனாபேறுபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியமபசு-சந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளாகற்பகததாள்
அல்லுமபகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி

விருத்தம்

நந்தனிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தனமுக்குறுணியான்றன் நளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்பேர
நந்தமுற்றலகினுளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி-விருத்தம்

தக்ககீர்த்திகொள்ள நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையை யெடுத்தேயியமபிட
செக்கர்மேனியன் தில்லைசசபைதனிற்
றக்கத்தோமெனூந் தாட்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம்

விருத்தம்

பாம்பினைத் தந்தையாகப் படைத்துப் பின் பெவருங்காணப்
பாம்பினைப் பணியாய்க் கொண்ட பரையருட்பாதமேததிப்
பாம்பினிற்புலியும் பாம்பும் பாத்திடநந்தனாக்கன
பாம்படிமுத்திதந்த பழங்கதைப்பகருவேனே

புபிரமணியா தெய்வானை சரஸ்வதி

இலக்குமி-விஷ்ணு-இவாகளதுதி

விருத்தம்

சச்சிதானந்தசதாசிவனருளைச்சாரந்த நித்தியானந்தநந்தன
உச்சிதக்கதைபைக்கோத்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேற்கையறுமுகனதெய்வ யானைசெங்கலைமகள்மலை
பச்சைமான்மற்றுமபரவியதேவா பாதபங்கயமபணிகுவனே.

திருத்தொண்டாமுதலியதிலைமுவாயிரவாதுதி.

விருத்தம்

வாதவூடியாரோடு மறற்றுபததுமுவா
* பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனிநுளுமேவும்
போதமுவாயிரத்தோ பொன்னடிககமலமுனனி
யோதுநந்தனாசரிதை யுரைத்திடதுணிந்ததாமே

அவையடக்கம்

விருத்தம்

சிற்பிகள்காண்போசிரதையுமுவக்கச செப்புநல்லினபுறத்தீட்டும
விற்பனங்கண்டவறிவிலானெழுதும் விதமெனமுத்தமிழுனனுளு
சொற்புகழ்கல்விததுறையெலாந்தெரிநதூயநற்புலவர்முனக்ருதி
பொறுப்புவிசைக்குறுகோத்தனம்தனைப் புவிமிசைமதிப்பாகளமமா.

விநாயகாதுதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கணநாதாசரணம்

காததருள்

கணநாதாசரணம்

அ நு ப ல் ல ன்

பணமார்சேஷன் றுங்கியபாரமீ தினிலே	நேருங்
குணமாரநதன சரித்திரங்குறிகுருபைக்கண்	பாருங் (கண்)
சரணங்கள்	
சொல்லுமபரணவழுவா தூயவேதாந்த	நாதா
துலங்குமுனிவர்மன ததுகள் றுத்தருட்	போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடி துகாவி	னோதா
நாயேனசொலுநதமிழநாடி ரகூழ்க்குந	தாதா (கண்)
அமபரமானமன றுளாமுபர	னளிகக
அரைநொடியினிலவலமாகிமனங்	களிகக
உம்பாபிராணுகநதுவியாமாங்கனி	யளிகக
உளநதளராமலுணமுதலவா தூய	ரொளிகக (கண்)
தேஜோங்குநவரதநசசிகரமேலைக்கோ	புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட	லாதர
பூஜித்தவாக்ஞவரம புரிநதருளு	மாநார
பூமிசைநாடகஞ்செய புரிதவோ	மரகர (கண்)

புராணிகாசொல-விருத்தம்.

வளம்பெருநதருமமோங்கியளாத
 ணூரினிலவாழநதிடுமபுலையா
 உளமகிழநதெங்களுகுடிப்பெயாவிளங்க
 வுதித்தநற்றிபமேமணியே
 களங்கிலாககதிரேயெனப்புகழ்நதோதக
 கதித்தசோநதனாசரிதம்
 விளம்பிடமுதலிறமேடயம்படித்து
 மேனமையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளாதருமாத	ஊரா - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்	பேரர் - சரித்திரமதனைசசொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளாகஜமுக	சாமி - அம்பிகைதநதருளுஞ்சாமி
அங்குச்சகரதல	சாமி - அமாயத்தாணிதநதுணையே-ஜெ
வண்டணிமாமலாத	தாரன - மண்டலமவாழ்த்தியதீரன
அண்டிமெளியற்கு	தாரன - மன்னாங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ

ஊட்டீகபுரத்

தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்

தண்டலர்மாமண

வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே - ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்

சங்கரன் றனக்குசண்முகன் றனக்குமசதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்
பங்கயமாற்குமவாமணையாட்கும பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவாக்கும் சதூமறையோதுமநதணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநதனாக்கும் பொதுப்படமங்களமபுகல்வாம,

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியார்தனுக்குமங்களம்-எங்கள்

ஆநந்தநர்தனார்க்கு மங்களம்.

அநுபல்லவி.

பாதிமதிரதியும் பாம்பும்புலி

யுரியும்

சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட்

புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண்

ணக்கி

சிலைவளை ததபரசராமன்கொவததைப்

போக்கி

மலையசக்கமநதுபெருமடுவிலொருகாற்

றுக்கி

மாநடனங்கள்செய்த மாயமானியெய்த

(ஆதிமத்)

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக

ருக்கும்

அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக

ருக்கும்

ஒருமுருகாவென வுளங்கனித்தவ

ருக்கும்

உம்பாகோனுக்குகந்த வுயரரசினை ததநத

(ஆதிமத்)

சக்கரைமுக்கணியவல் தனிநுகா

நாதருக்கும்

சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசக்

கருக்கும்

பக்குவமாகவிதைப பாடுஞ்சங்கீத

ருக்கும்

பார்மகட்குமபங்கயப் பாவையர்க்குமவிஜய

(ஆதிமத்)

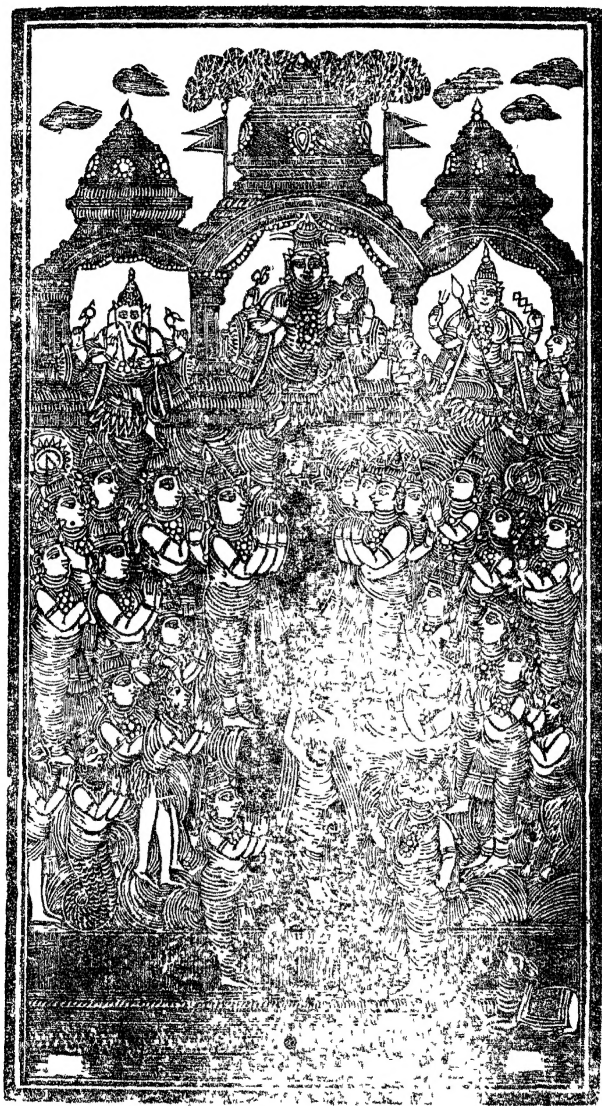
பெரியபுராணசெய்யுள்-விருத்தம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே

தியரரணைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு

குரைகழன்மாமாததிரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்

குறுமில்மன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

நிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
நிருவாசாலியாகுயவர்தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றாவண்ணாசிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரேரொருவராமபக்ருங்காலே

உபமன்னியபகவான்

ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய வசனம்.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுகுளளே மிகவி
சாரமாகிய பரசிவபததியை யுண்பெண்ணுகின்ற பகதவிலாசத்தை
(உபமன்னியபகவானுவா) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்
றா. (பெரியபுராண) மென்று சொல்லப்பட்டதால் சேக்கிழார் சு
வாமிகளாலே செய்யப்பட்டது ஸ்காந்த புராணத்திலும், இன்ன
மனைக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற
கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடித்ததுபோலச் சிலது கீர்த்த
னங்களினாலும், விருத்தங்களினாலும், சிவபததாகள் சரித்திரங்க
ளாக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினெனென்று (ஆணைதாண்டாபு
ரம்போல கிருஷ்ணையன்) பெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்தம் பெரு
கிச் சொல்லிய (திருநாளைப்போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் வின
விக் கேட்கும்படி சிரமவணங்கி வினாவினென், பாகவதம், பகவற்கீ
தை சிவரகசியம், ஸ்காந்தமுதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சா
ஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபகதி பண்ணுமல், இச்
சுரவேத பராங்கதனையிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரம
சிவபாதாரவிரத பததிபண்ணுகிறவன் பறையனையிருந்தாலும், பதி
னான்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னி
யபகவான்) சொல்ல அதற்கு ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள் பக்தி
ஞான வயிராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தா நின்ற வேதபுராணங்க
ளோப்பாக்க அறியாராம, அன்றியில் அவ்விவேகிகளாயிருக்கிற சண்
டாளர்களுக்கு எப்போது பததிவருமென்று ரிஷிகளகேட்க (உப
மன்னியபகவான்) சொல்லுகின்றார்

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிசசிறது-இராகம-புன்னாகவராளி.

பழனமருங்கணையும் - புலைப்-பாடியதுகூறவிடுதனில், சுரை
யோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும்
பரந்தொடிவட்டரிநிம-இளம்பசுசைபரிசுதைமே ஷிச்சைகொண்டு,

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழும் - கொல்லையருகிளில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும-பல - நெட்டிமிதர்திடுங்குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நததைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோ
லூருங் கேணிகளில் - வெகு-தொல்லைப்படுமவாடை சொல்லறியாப,
பரம்போ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களிலமெத்த நொக்கெலு
மபும், கிழித்தோல நரம்புகளும் - அவர்க-கேனிலலைசிறு மீனிலமும்,
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவா-தெருதினம்பாடுவா சுநதரமா
ய், சங்குதோடுகாதணியும் - அருந - தாவடமேயவா தூவிடமாம்,
மணியோ தரித்திருப்பா-தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு,
கொண்டாட்டமாயிருப்பா - கையைக-கொட்டிகொண்டு தனக்கி
ஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் - பறை-வாததியமும் வெகு
நேத்தியுடன், இருக்கும புலைப்பாடி - அதில-சசன்திருவடி நேசமு
டன், சாரும் ஒருபுலையா-அவா-சாதிமுறைதவறுதவராம், நந்தனா
ரவாபெயராம்-வெகு-நல்லவராமிருதத தொலலுலகில், அவரே சிவன
டியார்-அவாக்-காருமெதிரிலலைத் தாரணியில், கோடிக்கோடிசென்மங்
களோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானது
வோ-சசன்-அன்புபுரியுமபேரின்பசுகம், கொள்ளை கொள்ளவோபிறந
தார் - திருக்-கோயிலவலமவநதாராவலுடன், செய்யுமபணிவிடைக
ள்-சசன்-சிர்தைமகிழ்நது குளிராநதிடவே, மத்தளபேரிகைக்கும்-இ
சை-வாராகொடுததப்புறந தோல்கொடுதது, மறவாமலேதினமும-நல
ல-வாசம்பெருகுந கோரோசனையும், தேவாலயங்களதோறும் - தந்
து-சித்தமுருகியமத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று -
புகலற்கரிய வொண்ணாதுகண்டா, சாதியில் நீசனவா - பேணிச-சா
ருமுறவின்முறையாருடனே, திருப்புன்கூசசெனறறனைக் - கண்டு-
சேவித்திசைபாடிவைத்தபின், தில்லைசிதம்பரத்தைக - கண்டு-சேவி
க்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவே நென்றாராம் - பின்
னும்-நாடும்பறையாகளோடிவந்து, அண்ணேரீ போகாதே-நமக்-கா
ண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிகொளவான, பாப்பாரசாதியுண
டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அ
நத-ஞாயமுண்டோ யென்ன மாயமிறு, வென்றே தடைசெய்தா-
சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிகொண்டே, அரியாதுபோலிரு
நத-செம்பொன்-னம்பலததாடியைக் குமபிடவே, ஆதனூர்தனிபீரு
ந்து-விடும்-அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித, தில்லையருகில்வநதா-
மனந-தேறிக்கொண்டார்க் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணி
யோசை - காதில-கேட்குதென்றாரதைப பார்க்கவென்றே, கொண்
டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-குவித்துக்கொண்டே தனக்கடிபிட

டதோ, வென்றேமணமகிழ்ந்தார-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன்,
கண்டார்களைப்பாறி - இரு - கண்களிலாநந்தமபொங்கிடவே, நின்றார்
மதிப்புறந்தே - வெகு-நேரத்தியென்றாரிதைப பாதத்திலை, பணிந
தாரபரவசமாய - நல்ல - பாகவசாஸிகளாடுமென்றா, இதுதானே
தில்லைபதி - எனது - எககலித்தாராடி கெக்கலித்தார, ஐயாவுன
சநிதியா - நான-ஆசைகொணவெந்தே நேசமுடன், தெருவில்
பொடித்தானே - அளவித-தேகமுழுவினாத்தாகமுடன் தரித்தாரதி
ருநீறாய - நான-பாஸ்திரவெதங்கள் பார்த்துணரும், பெரியோரிருக
குமிடா-இந்தப-பேயனிருப்பதுஞாயமலை, காண்பதைரசாதி - கி
ல்லை-நாதனதரிசனமாதவமுடப, பண்ணப்படுபாவி - இந்தப-பாநிலி
ருப்பதுநீர்வீவ, என்னேருவாதேதாரம் - புகை-எங்குநின்றா அயாநீ
ங்குநின்றா, ஓயாபெருங்கவழி - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெ
ள்ளமெனக், கண்ணிகரைபுரவி - இரு-கைதொழுதாரவா மெய்கொ
ழுதார, நெழிபுரண்டழுதார - ஒன்றாய-சேவாவிரு-றையில்கையோ நா
தா, வென்றேதலைசூவிநதார - எந்தவ-செய்கையைக்கண்டு ஆதரிரு
ம், நெய்வங்குடைபாதோ - பாவி - சந்தநதெரிவந்தத்திந்த, வா
வென்றழைப்பாரோ-விவாநில-வாணவகாபேரமுடிபுடைய, கன
கசபைநடமை - கண்டிநி - காட்ட கங்கித்திடநாயுடையேன, வந்த
தித்தாதிப்பேன-எந்தவ-வாணவாழிவது வீணெனவெ, அட்டா
யிடுவெனவென்று-சொல்லி-ஆங்காவித்தைய சநிவந்தார, இரவு
மயக்கேரார - மந்த-பா - கண்டுநிசலாடிமுடன், (பால்குருஷ்ணன்)
பணியும் - திரு-பாதமுள்ள (திலைநாயக்கே) களவினருவாகி-வ
ந்து காங்குகொடுத்த கட்டாத்ததின, எரிவிடைமுழி - வெகு-
இன்பமபெருகிய அனபந்துதி, வேதமுனிவடிவாய்த - திலை-வேதி
யாகண்டிரு கைதொழுதார, அங்காபுனகதமாயச-செம்பொன்-எம்
பாகத்தாடிய சமடிரயததை, கண்டாநிதிதிலரால

இராகம-எதுகுலகாமபாதி-சாபுத்தாரம்

பல்லவி

நேயாபிற்றந்தாலும்

போதும்

ஆசையுடன்மலவனடியி

விருந்தாலும்(நீசனாய்).

சரணங்கள்

சோதிராதவங்கள்

புரிந்தாலும்-தங்கள்

சுலவன்மைதவறாதநிறி

விருந்தாலும்

வேதமுடியாவுமுணர்

தாலும்-மாயை

வினகாதுருநாருந

துலையாதுனபா(நீசனாய்)

கனவுகுலசெயது	வந்தா லும-பழி
காரருடன்என்னேரங்குடி யிருந	தா லும்
வளமறிவேவாழவுகெட	டா லும்-நல்ல
மனதனவனிடமாகமறழிபுணு	காது(நீசனாய்ப்)
எத்தகருமங்கனசெய	தா லும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியென	விருந்தா லும்
கோததிரக்கோததிமிருந	தா லும்-எங்கள்
பாலககிருஷ்ணனெதர்மும்	பாதமநினையாதோன்(நீசனாய்ப்).

வசனம்

இப்படியே பகத்செய்தாலபோதும் மற்றசாதி வருணசிரமங்
கனினுலே ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தை
ச சொல்லுகின்றார். பூவகாலத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும்
கெற்றான், சாமபனென்றும், ஆதனாநந்திசாமபனென்கிற திருநா
ளைப்போவாரென்றும் பெயாபெற்ற இமமூன்றுப்பாகளுந் திருசிற
றம்பலத்தையடைந்தார்கள் இமமூன்றுப்பாகளில், நந்தசாமபனெ
ன்பவாமாததிரம் தில்லைமூவாயிரம்போகளும பாகக்க சபாபபிரவே
சுமானாரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபம
ன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்ச
லிசெய்து ஓய்சுவாமி எல்லோரும் பாததிருக்கையில் பூத்தியடை
ந்த திருநாளைப் போவாரென்று பெயாபடைத்துப் பேருபெற்ற
சிவபகதருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள்
பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவா மிக
வுஞ் சந்தோஷமடைந்து எஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்ப
தைப்பார்க்கிலும் எஸ்வரபகதாருடைய குணங்களைச் சொல்லுகி
றது மெத்தவும் புருஷாததமென்று சொல்லத்தொடங்கினா சீத
ம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன சொல்லி
வந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்
டாசுகது, ஆகிலும் எஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னாலுஞ்
சொல்லலாம பகதாருடைய குணங்களைச் சொல்ல யாவர்க்கு
தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ்சொல்லுவோமென்று மயிரசிலித்து ஆ
னந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வா
யால்துதித்து ஆதனுமா ஆதனுமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களை
னுலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துகளுக்கு அமிர்தவருஷம்
வருகிறதல்லபொல நந்தனுடைய புண்ணியகதாமிதத்தை வருட்
செய்ததொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்-ஆனாலுமத்தி
யந்தம்பக்திரசகெந்தஞ்செல்லசசொல்ல (நந்தன்)

நந்தன்சரித்திரமவெகுஅந்தஞ்சிவீனருக்குச
சொந்தநதுலையும்பவந்தங்-கேட்டபோக்கு (நந்தன்)

வதுயிவளைப்போலேசாது-பூமியிலிருக
காதுஅரிகாதுஇருகாது-படைத்தபோக்கு (நந்தன்)

வாழ்மனதின்கிப்பாடி-அரகாரவென
முடிகனகசபைநாடிச-சீருவேனென்ற (நந்தன்)

அண்டாகொண்டாடுஞ்சோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காராட்டிலவிண்ட-ஆதனூரிலவாழ் (நந்தன்)

இராகம்-கமாச-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருநாளைப்போவான்-சரித்திரம்
தேனிலுமபாலினுமினியதுகண்டா (திருநா)

சித்தமுருகிச் சிவயோகிகளுந்
காததமிதுவென்றனுதினமபணியும் (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூரவிளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவனவேதகுருபரநாதனைப்பணியும் (திருநா)

மனதிலுற்றமில்லாதவனிந்தை வஞ்சனைமாய்க்கசொல்லாதவன்
கனவிலுமிநினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்

கருதனுறைகளித்திடப் பெருத்திடவரசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிகளாகியவுலகம்

பொய்யினுமெய்யினு வல்லவென்றறிந்திடும (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்

பகர்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்த்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன செழுமணிகடிரைக்கரத்தான்
முகந்துதரவிருமருங்கு முளரிமலாக்கையேற்கும்
அகன்பணைநீரனனுட்டு மேற்காராட்டாதனூர்

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
ககித்திபெற்றிருக்கின்ற அமரபதி, அளகாபுரிப் பட்டணத்தை

தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி
சித்திகள் நிறைந்து திரண்டசெல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த ததது
வஞானமறிந்து சாட்சாத்காரமபெற்ற வேதியரோடு மற்றமூன்றுவ
ருணசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்றுசொல்ல
பபட்ட ஆதனாரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சைநிலங்க
ளாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியை
க்கொண்டாடிச்சொல்வார். ஏனென்றால், ஸ்காந்தபுராணத்தில் அ
ஞ்சபோககண்டத்திலே சிவபக்தன்குடியிருக்குஞ்சேரியைக் கைலா
சமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னியபகவானமிக
வுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்

சிறந்து

பழனமருங்கணையும் - புலைப-பாடியதுக ரைவீடுதெனில், சுரை
யோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச்-சுற்றிலுமநாயகன் குலைத்திருக்கும்,
பரந்தோடிவட்டமிடும்-இளம்-பசுசைப்பிசிதைமே லிசசைகொண்கி,
கோழிகூவுங்கூகுரலும் - பாழுங்-கொலையருகினில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவீர்திருக்கும்-பல-நெட்டிமிதந்திடும் குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோ
லுருங்கெணிகளில் - வெகு-தொல்லைப்படுமவாடை சொல்லறியாப்,
பரம்போஅடித்திருக்கும் - வயற-பக்கங்களிலமெந்த நொக்கெலும்
பும், கிழித்தோலநரம்புகளும் - அவாந - கீனமில்லை சிறுமீனிலரும்.
தெருவில்விளையாடிக் கொண்டு-அவா-தெருதினம்பாடுவா சுதரமாய்,
இலுப்பைமணியரையில் - கட்டி-இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும்,
சங்குதோடுகாதணியும் - அவருந-தாவட்டையவாதுவட்டமாய், மணி
யோதரித்திருப்பார - தெரு-வாசற்புறத்தனிலேசெக்கொண்டு கொண்
டாட்டமாயிருப்பார - கையைக் - கொட்டிக் கொண்டு தனக்கிஷ்ட
முடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார - பற-புத்தியமுடம் வெகுநேரத்தி
யுடன், இருக தும்புலைப்பாடி-அதில-சசன திருவடிநேசமுடன், சரிக்
கும்ஒருபுலையா - அவா - சாதிமுறைதவறாதவராம், நந்தனாவாபெ
யராம்.

வசனம்

இவ்விதமாய்க் கடையரிருபரின வரபரினிலவாழ்வார் இப்ப
ரிவுடன் சிவனகழறசேவினோந்த வுணாவோடும் மகராபததி லுற
புலமையாண்ட தொழிலனயத்திலொப்பிய நந்தனாரென பெருவரு
ண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன பாதாசுவரத்ததில் மிகு
ந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகியநந்தனார் மிகுந்தபததி புரிந்தி
ருந்தார் விசைபுன சேரத்தில் விழாந்தாலும் பின்னோட்டிச்செம் லொ

ட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது சுததமாகிய சித்தத்தில நித்தமுமவைத்து உத்தமபத்திபெற்றிருநதார மறந்துமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இப்படியெல்லா மிருநதும், நல்லகுண மில்லாமற்போனாலு, உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா

சுருது.

இவ்வெரு - நல்லவராயிருந்தத் தொல்லுலகில், அவரேசிவனடியாரா

வசனம்.

என்று ஆசாரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப் போல பத்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆகிருக்கிறார் ஆகிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தனைகடந்த பரமசிவபத்தனைன்று சொல்லப்படும்.

சுருது

அவாக - காருமெதிரிலலை தாரணியில், கோடிகோடிசென்மங்கனோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரின்பகம; கொள்ளைக்கொள்ளவோபிறந்தார் - திருக - கோவிலவலஞ்சுழன் முவலுடன், செய்யுமபணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

ஊரில்நிநுதுயபறைத துடவை யுணவுரிமையாககொண்டு
சாபிலை நுகர்தொழிலசெய்வார தலைநிறுத்தொண்டி னுற
காரியலாழா குடி மிடபடை யாணைவகோயிருறும்
பேரினக பேமுதலாயமுகக்கருளிபிறவினுகமும்
பேராவைத் தோலிவிவாரென நினையன வுமடகுலாபிசை
நோவைதத நினைகரும் யாமுகருநிலைவையாற்
சொவுற்றதந்தியுந் தேவாபிராணாசனைகட
காவததினுடல கொரோசனையுமிவையளித துள்ளார

வசனம்

இருதாபிரகாரம் நந்தனா சிவஸ்தலங்களதோறும் போய் அவையிடைத் தோதநிரநசெய்கிற தெப்படியெனமுல்,

இராகம்-காம்போதி-ஆதிநாளம்

கண்ணிகள்

செந்தாமரை லாகுதோடை களு மேடையுரு

செந்தாமரை தாக

ளாட்டம்-சிறந்தமேனா

எந்தையிரா லாகு

பே கக்கோரோசனைமற

நீந்தொழிந்தார

மணிபாடி

சிவசரவணமூர்த்தி	ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார	மாக-வந்தசோகாழி
புவனரட்சகனநிறு	நிலைநாயகியையேத்தி
பூரித்தாராவெகு	வாக
ஒருபொற்புரமதி	லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவஸ்வநா	திசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிகுரு	தோலரமபிவைதரதா
ருலகிற்புகழுவந்தன	பெயரை
உமையொருபாகத்தி	லுயரநதபான்றரும
னொருபசவுங்கன	ருக-மாயவேடன
சுமையுமபினமனூரி	திசசோழன நனகருககாட்சித்
தந்தவாநாசசென்றான	பாக

வசனம்

பினனும் நந்தனா தாம்செய்யுந் தருமமேதெனறால், இவா புலையானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய வீதியைசுற்றி சுநிதியிலவந்து தடிவிழரத்துபோல் உடல்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டுமயிாச்சிபிபக நண்ணிநூதாபப வாயகுநறி உரைதமொறி ஒருதம்மபுகுநூதாபபவந்தொழுது எககலித்துருககலித்துஒருதாருசுரித்து ஒருதரமவெறுத்துசகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிகளளங்கருகிசசிவன சிவனையென்று வாய்வலிககப்பேசி கைவலிககக்கொட்டி கால்வலிககக்கத்தாடி நிற்பவரொருமுகூந்தரு சித்திரத்திலெழுதும்பதுமை போல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் கைகாலசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல் அலைபடித்தோய்ந்த கடல் போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார தனனினைவுவந்து பரவசந தெனிரது ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலாகேட்கக கும்பிடுபோட்டுச சொல்லுவார

இராகம்-ஆனந்தபரணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தனங்குள பேரிகைக்குமவீணைகருமரல்ல விருககிக்கட்டுமவிசை வாரிருக் பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன பெருமையைக்கொண்டாடிதினமும் சீருழைகின்றதிலலைபதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரிருக் சிறியவனான்சாதிபொன்று மறியாதவனைழைசிவ பெருமானுக்கடியேன்செய்யும் பணிவிடையிது வாரிருக்

சிறந்து

செய்யுமபணிவிடைகள்-ஈசன்-சிறந்தமகிழ்ந்து குளிர்த்திடவே
புத்தளபேரிகைக்கும்-இசை - வார்த்தொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து
மறுவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசமபெருகுகோரோசனையும், தேவா
லயங்கள் தோறும-தந்து - சிவதமுருகிய பதகிவெள்ளம், புரண்டோ
கநங்குரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாகண்டர், சாதியில் நீச
னவ.

வசனம்.

இப்படிபததிசெய்யாநின்ற நந்தனாநடையவரலாற்றெதென்றால்,

இராச-நாச-ஆதிநாளம்

ஆதனாரிலொருவேதியாட்டினர் ஆதிநாசாரபதையன்
சுதுவாதுமொன்றுதெரியாதவன்பரிசுநதமானமதனை
கோகிலாததங்கள்சாதியாசஞ்சிவஞ்ஞங்களைமிகசுரொல்லி
காதிலொடுதிருபபுன்கீசனைக்கண்டவருவோமென்றார்

வசனம்

நந்தனா சிவதரிசனஞ் செய்வேண்டியதற்காக தங்கள் சாதி
யாசைக கூப்பிடுகின்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி

செவிலாக நாளைக்கண்டு சேவித்திடுவோமவாரீ

ஆநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போகி-ஆவா

பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த

சிவலோக

சரணங்கள்

ஆபாசுகதையைநீநதோம அரனதிருவடிமற்றதோம்

கறியிதபரன்பிரபஞ்சமீது காவலசலம்போலெயெண்ணி

சிவ

ஆசைகடல் லவிழுந்தோமினி யறிவுகசநிலையிழந்தோம்

பாசமகலவழிதேடாமல் பாதவிக்ருமபாவிபாடோம்

சிவ

மாரிபு சனமங்கொடுத்தாராதனைவருநதகசரங்குளனித்தார

சென்னம்பா லுமபோலெசென்றுதொடியிலின்றுக்கொண்டு

சிவ

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புகழ் ஈசனிலோகன் சேவடி கண்பிகரினைந்து
யுட்பாடு - ஈசனாரிள் மீனெடுவனசெய்வதற்கே
அருந்தியுருவோரபுடையவா உடையதிலி ரீர்த்துப
வருத்தபுறுவதில் லுல வந்தவாறுபுருங்குணபதார்

வசனம்

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போ மென்று
நெடுராளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களு
க்குமுண்டான வாக்குவாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால்
பாவமேபென்றா

நந்தன்-தெய்வம் என்னுடையது போவோம் வாறும் வாருமென்று
வருந்தியும்புத்தாரா

அவர்கள்-பொறுமபொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிககுப்போவோமெ
ன்றிவரையும்புத்தாரா, சேரியைநீங்கிகுஞ்ச் சிலதுபோவா
தார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தாரா நந்தனமாரிபோல ஞானமாக
கமபொழிந்து, தவமுரிபோலே தானங்கெயினாரா

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றா நந்தன் வெறுங்
கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்-தொலுமவரிசையாய்கொண்டா அவர்கள் சேரியிலுள்ள
சிறிதுவென்றா

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குப் பததிபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்டா

அவர்கள்-சததியநதானென்று மெத்தவுங்குமிட்டா.

இராகம்-வராளி-சாபபுதாளம்

இவா—சிவநாரமானபளஞபாடினா

அவா—அங்கங் குளிராதுகொண்டாடினா

இவா—கோரோசனைபண்பவைபெடுத்தா

அவா—தாராளமாயவாரிககொடுத்தா

இவா—சிவமநதிரஞ்சொல்லிச்சேவித்தா

அவா—தவமிலேதெயென்றுசாரித்தா

இவா—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினா

அவா—ஓசைப்படாமலேவேணடினா

இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தா

அவா—அளவில்லாக்காட்சிப்பெற்றிருந்தா

இவர்—திருப்புகூர்சனைப்பாடினா

அவா—விருப்பமோடிவரைககொண்டாடினா

வசனம்

இப்படி எல்லோரும்கூடிச் சிலனை அடிக்கடி வணங்கி அப்பா
வென்றுரைத்திருந்ததம் பரமனையறிவார், இப்படி நந்தனைச் சி
னொருபோ பறையரோடு திருப்புகூர் வந்துகோந்தார்

சுவாயி

ரலமவநதுவீதி வலம்வநதுகண்கள்
சலம்வநதுசோரும் பலமவநதுதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாசசு மலமவநதுபோசசு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றா

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்
கதரிசனஞ் செயவதற்கு நந்திமறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயரம்
டைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்

அரகராதிரிபுராதகஜ்வாதரவெங்கள்
அடமிகையொரு பாகா
நீராதரமாயெள்ளுளெண்ணைபாலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்குமவேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மாஹமமுவுறதமருகவாகுவலயமும
மருவுஞ்சூல பாணி-எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தநள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனமமருவுமிடபதேவா
மறைந்திருக்கநினைக தூணனை
என்னவினைசெய்தேனாகுண்பெற்றபாவந்தானே
இதயத்திலமகிட்சி டூணனை

சுவாயி

சிவலோகநாதன திருச்சாந்திதானம்
மலையாகுகந்தி மறைத்திடுகிங்கை
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினை குவிரது
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம்

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருமறைத

திருக்குதே-மலைபோலே

ஒருமாடுபடுத

திருக்குதே

வழி

பாவிப்பறையனிந்தவூரில் வந்தும்வன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்

பாதத்திலசேரேனோயேறேனோசிவலோகநாதாமாடு

வழி

தேடியிலநின் றுதெரிசிதநாலுமேபாதும்கோவிலவரமாட்டேனே

ஐயே ஓரடிவிலகிலைபோதுமங்கெகின்ற

உற்றுப்பாக்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு

வழி

வசனம்

இப்படி நதனார் தரிசனங்காண ஓயாமல மனவருந்தும்போது
சுவாமி நதனார் மீதிரங்கி நததியை விலகச்சொன்னார்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டாதிருமாயி

னேரேருமபிடலேவனுமெனநினைந்தாராகதுநோவார

காரேறுமெய்யிறபுனகூககண்ணுதலாரதிருமுனபு

பேரேறறவிலகவருட்புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்

இராகம-துக்கடா-ரூபகதாளம்

ஒருநாளும்வாராதபததன் திருநாளைப்போவாரெனாஞ்சித்தன்

உலகெங்குமபிரசித்தமகண்டு ஒழுகக் கட்டுறாததுமுற்றம்

இராகம அங்குசதோணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிருமடின்ளாய் சநிதானமறைக்குதாமகீ

சற்

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுமமிடதிருநாளைப்போவாவந்திருக்கிறார்

சற்

சுரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபெசுறான் தன்னையிகழ்ந்தும்சுறான்

கோதிலாதகுணமுடைபோன் கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுகான் விருமபிவிருமபியேற்றுகான்

பூதலத்திலேவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை

சற்

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்

சித்தங்குறையில்கமதுசெல்வமுற்றங்குறையுந்தயவுசெய்து

சற்

வசனம்.

இப்படி : சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினார்

துக்கடா

நந்தியார் விலகினின்றா தன்சாய்மனைதான்

இவன் உலபகதனென்றா அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பலவரி

மறந்தெல்லாமப்பொறுப்பேன

மறத்தினுபுகொடுப்பேன

மற்ற

பததனுபுறுபுறஞ்செய்தா

லதைப்பொறுக்கமாட்டேன்

மற்ற

திடுக்கென்றவரைதுடிக்கப்பேசி

அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன

மற்ற

பசுக்குதென்றவருகையிலொருவன்

பிசுக்கப்பொறுக்கமாட்டேன

மற்ற

வசனம்

இப்படி : சுவாமிசொல்லுமபோது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி
நின்றா

நந்தன் சிவதைமுனிபுது அளவிலலாத அனந்தமடைந்து குதி
ததார கெக்கல்ததார சொண்டானடி ததார துதித்தார திருவடிபுள
ளே பதித்தார எய்யுஞ் சிவசாகப பாவித்தார.

கடுக்கா

குதித்தாரள்ககல்ததார் உள்ளங்கலித்தார

பள்ளுபடித்தாரகண்னீர்வடித்தார பற்களைக்கடித்தார

ஒருதரதுடித்தார இருதரமடித்தார

இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனா தரிசனஞ்செய்தாரே

துக்கடா-ஆறிதாளம்

சட்டமாகசுந்திதானங்கண்டுநடை

அஷ்டமூர்த்தியொருவாக்குமென்று

கஷ்டமானசமுசாரசாகரந்

இஷ்டதெய்வசிலைகாந்தனை

மட்டிலாதசந்தேகாஷ்டங்கொண்டுதான்

சென்மங்கெட்டதென்றதாயனை

இஷ்டமானதன்சனங்களைஅவர

சங்கக்குட்டிபொலவே

தட்டிநாக்கெகொட்டினார்

கூத்தாடிபுறப்பண்பாடிநா

தாண்டினாமெய்யேவண்டினா

எண்ணினாருள்வநண்ணினார்

பட்டபாடுகளைப்பேசினார்

யேசினார்

கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்

தானினார்

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நநதனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அதுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேனமழைசொரிந்து

வரிசையுடன் அவர் வாழி வாழியென்று

தெரிசனஞ்

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துகையைக்குமரிப்போட்டுத்

துதித்துதுதித்துதுதனை துன்பங்கள்தீர

தெரிசனஞ்

போற்றிப்போற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்

பார்க்குதுப்பார்க்குதுப் பரமாத்மனாகுகொண்டு

தெரிசனஞ்

அச்சபற்றதவரறிவினாநாந்து

இச்சைமற்றதவரேகாரமாய் நின்று

தெரிசனஞ்

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுயம்பொ கெடுகாதர சந்திரசேகர ஹர

அதுபல்லவி.

அம்பலவாணரே

ஆதிதாளம்

அடைக்கல்மென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேன

சரணங்கள்.

தாயுநதந்தையுமநீ உனனைத்தயிபெவறே யொருவருமில்லை

நாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறன்பைத்

[திரும (சரணம்)]

வசனம்

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடைக்கு ஓங்கு
தி அவ்விதியில் மட்டையுறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டிவ
ணுமென்று விசாரமுற்றா சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாரா
லே குளம் வட்ட தாளப்போகாதென்று தன்பிள்ளையை ஆளாச
போகச்சொன்னா.

சூக்தம்

மாணாப் பிறவிப்போகுகும பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவார் நியார்ப்பா

வென்றார்

பிள்ளையார் நாணுன்னுட்பாவந்தே

வென்றார்

நாளைப்போவார் குடையைக்கொளையெட்டுவ

வென்றார்

பிள்ளையார் வெட்டி னுலம் துண்ணிய

மென்றார்

நாளேப்போவார்-அதெம்மட்டுமெட்டு	மென்றா
பிள்ளையா-குளமவெட்டுவெட்டுவே	னென்றார்
நாளேப்போவார்-அறபமாய்பதக்குநெல்லைக்	கொடுத்தார்
பிள்ளையா-அப்பினையிதுபோதும்பாதுமென்	றுரைத்தார்
நாளேப்போவார்-களிததுநிருவிதர்பமா	யிருந்தார்
பிள்ளையா-குளத்தைவெட்டுதற்	கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாககிறா-கணநாயகி

தடாகமொன்றுண்டாககிறா

சடாகமுகுததரன்-சாமபவி	யுடன்வர
சகலமுனிவாடனது-சாமரைபு	மலர
கடாட்சமாக்ககுகுள கணபதியுடன்	மன்ன
காதலாவெருநுன்ன போதயலுசிதமென்ன	தடாக

சரணங்கள்

கந்தமுலாவியதாமரை, பூதது	கதிக்க-மிருத்திடுஞ்சேர்
கண்டைவரா லுறையவைக்கண்டங்கு குதிகக	
சுந்தரமிகுந்தபிறவைசுடமுழுதிலுரு	சூழ
ம்சாமருநியாகுகள்குபுடனவந்து	தாழ
விந்தையுடனே பலவேனவியந்தணா	செய்ய
விளங்குஞ்சங்குனமுய்யுகளங்கமில்லாமற	துய்ய தடாக

ஒதிமொனதியானதுதான்மிக	காண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஒதிமொங்குறுகினகுலமும்னதிர	காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிமுலுங்	கொடுக்க
சுரபிக்கமலைபமாணமகுழந்துஅங்கே	அடுக்க
மாதல்ககுழலார்-மவிழந்துஅங்கே	நீராட
வல்லினைகளுமவிட்டோட-வல்லவர்களுங்கொண்டாட தடாக	

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின்	சாலை-சந்தனைச்சாலை
வாழைபலாக்கமுருங்கனமாமலர்ச்	சோலை
ஆசையாகமயிலமுருறவே	நடிக்க
அருமறைபபூசுராகளனுதினமும்	படிக்க
தேசலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென்	றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனூர்துஞ சொந்தத தடாக	

நாளைப்போவாரிஷ்டடைகலைந் துபார்த்ததார்
 குளமவெட்டி யிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
 பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்
 போலவே கோவிலை வலமவந்து தன்னுடனவந்த பதினாருபேர்களு
 டன ஆதனார்வந்துச சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

இத்தனமையீசாமகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
 மெய்ததிருத்தொண்டுசெய்து விரவுவாரமிககெழுந்த
 சித்தமொடுநதிருத்திலைத திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
 வுய்த்தபெருங்காதனுணர்வொழியாதுவந்துதிப்ப

சிறுது.

பேணிச - சாருந்தொழினமுறையாரும்புகல, திருப்புகாசு
 சென்றானை - கண்டு-சேவித்திசைபாடிபாவித்ததின், தில்லைசிதம்
 பரத்தைக் - கண்டு - சேவிககவேண்டுமென்றாவலுடன், நாளைப்போ
 வேனென்றாராம்.

வசனம்

நந்தனார் திருப்புகாச சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து
 ஆதனார்வந்தாரளமுதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லை
 யமபலம் திருச்சிற்றமபலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார், சேரியி
 லுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல
 லுவார்.

இராகம-பியாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்மேலேவோநான்-நாளைச-சிதம்பரம்போவேநான்

ஆறுபல்லவி

சிதம்பரம்மேலேவன் தேறிதெளிவேன

பதங்களைப்பாடிப்பார்புகழ்தில்லைச

சிதம்பரம்

சரணங்கள்

ஒருதாஞ்சொன்னு லுலகங்களுய்யு

நிருவினைப்பயனிலை எநநாளும்

சிதம்பரம்

பாதிராத்திரியில பன்மறையோதி

வேதியோபொற்றிவிளங்கியதில்லைச

சிதம்பரம்

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள் செய்யும
பறையனாய்ப்பிறந்த பாவங்கா துலையச்

சிதம்பரம்

வசனம்

நாளேப்போவார தனக்குத் தெரிசனங் கிடைக்கவேண்டியதற்
காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டினால்

விருத்தம்

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவானசெங்கமலக்காலையூக்கி
கோலமுடனடனமிடுநதனிமன்றுள்நாயகனேசூற்றநதீரப
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருளபுரிவா யென்றுறநபழங்கல்வைத்து
மேலேககோபுரவாயிறகற்பகத்தைசசிரதைபுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையாகளை அழைத்துக்கொண்டு சித்
ம்பரமடையாத தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பகதி
மாரக்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நிறநரம்புமின்னஞ்சுமப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாறுமுடலைகணமிகளிப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாலேவிணுகக்கழிப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நமனாககஞ்சியோடியொளிப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-சிவ
நானதைப்பாராமலிருப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாட்டிலிகமுஞ்செனமமபடைப	பேனே-நான்
நாளேப்போகாமலிருப	பேனே-தில்லை
நாதனைக்காணாமல்புசிப	பேனே-நான் (நா)

ஆநந்தக்களிப்பது.

காணாமலிருக்கலாகாது	பாழங்
கட்டைக்கடைத்தேற	வேண்டியிருந்தால் காணா
முத்தியளித்திடும்	பாதம்-தில்லை
மூவாயிரமபேர்கள் பூசிக்கும்	பாதம்

சுததிரசினையான	பாதம-வேத
சாஸ்திரங்கன நாலுசேடிய	பாதம காணு
காலனைச் சிறிய	பாதம-சன
சாதிகளுக்குள்ளே செலுககிய	பாதம
பலபனதேடிய	பாதம-எங்கள
பாணிகளவாசகாபிடினை	பாதம காணு
ஆதையபம்பாககிய	பாதம-பா
பாணாதவெள்ளகதிலாடிய	பாதம
வாழ்ப்பொருந்திய	பாதம-திலை
பாணாளிகாழவேதாசிய	பாதம காணு
பாலகிருஷ்ணனதொழும	பாதம-காடடில
பாமபுரபுகிருககததாடிய	பாதம
தோலசசிலம்பணி	பாதம-திலை
கோவிரகராயதெரிசுகும	பாதம காணு

வசனம்

பாதனா சிவனைக்காணுமல சாலம வீணைப போககலாசாதெ
னறு தன்னினகதாரைக கூப்பிடுகின்றா

இராபா-பியாபு-ருபசாரா

தாசகா

வெல்லாரு	வாருங்
சாமிருக்குது	பாதம-பிங்கள வல்லாரு
நல்லையாணிநதிடு திலையாப	
பாதம-பாணிக துசொளவா	வல்லாரு

சண்ணிதா

வாருங்குள பாமானக மிருக்குது பாருங்கு
கடமெடுததின் னேதுமேகணுநா
விடமெடுததுண்ட மேனியன பிவா
படமபிடிதகிட வாருங்குள திலையில
விடமபிடி ததுநா மெல்லாருவாபலாம வாருங்கு
சொல்லடாதிலை சிறுபலமெனறு
மெல்லடாவாயச சாநிதிநேரவே
நிலலடாபிந்த மாயபிற்றிநயக
கொல்லடாசிவ வேலாகுதுடித வாருங்கு

கள்ளடாநம தில்லவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநதன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லை யமபலததாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே
வசனம்

வாருங்கள்

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தைசொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

- நந்தனார் - தில்லையமபலமென்று சொல்லச் சொன்னார்
புலையா - கள்ளப்பேச்சென்று மெள்ளச் சொன்னார்
நந்தனார் - சங்கராவென்று சொல்லச் சொன்னார்
புலையா - இங்கேவாவென்று நிறக்கச் சொன்னார்
நந்தனார் - சற்றேறாகிலுஞ் சிவனைத் தியானமபண்ணென்றார்
புலையர் - நத்தையோடுபாலைபானமபண்ணென்றார்
நந்தனார் - திருச்சிற்றமபலமென்று செபிக்கச் சொன்னார்
புலையா - வெறுச்சகமபலமென்று கைக்கச்சொன்னார்
நந்தனார் - சேரியில் நல்லகாரியமீதென்றார்
புலையா - ஏரியில் நல்லமாரியீதென்றார்
நந்தனார் - விட்டநாளநிலையாம லெட்டுநாளமறவாமல
நிஷ்டைபண்ணாதசன்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர் - விட்டவிரைமுள்ளயாமல நட்டபயிர் பவியாமல்
கெட்டுதானால்கிராமம் நஷ்டமென்றார்
• நந்தனார் - உங்களுடைய தனமைபோகுமென்றார்
புலையா - எங்களைக்கெடுத்தாயோபாவியென்றார்
நந்தனார் - தேவாதிதேவனைத் தெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் - பாவாடைராயனைப் பாவியென்றார்
நந்தனார் - ஆனததாளுமீசனுககன்புசெய்யென்றார்
புலையா - இனத்தாரை நொந்தவர்க்கு இன்பமேதென்றார்
நந்தனார் - தினமுஞ் சிவனைப் போற்றிகளரிப்போமென்றார்
புலையர் - பதரைத்தூற்றிரெலையைப் போமென்றார்
நந்தனார் - பெண்ணைச் சொன்னதைவிடதேவனன்றாம்
புலையர் - என்னுளுமுன்னேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் - அப்போது நிரிஷ்டமுடநானிருப்பெனென்றார்
புலையர் - சுப்பலோட்டியகடன்கொட்டை நன்றிநா தென்றார்

- நந்தனார் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
 புலையர் - பேசத்தெரியாதுபோயாநீபோவென்றார்
 நந்தனார் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலதேதேகேழக்குமென்றார்
 புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
 நந்தனார் - சித்தமெல்லாமமாலதேதேசெனறுதேடுதெனன்றார்
 புலையர் - பத்தியெல்லாமவேறுபட்டுபற்றதுபோச்சுதெனன்றார்
 நந்தனார் - குற்றலததீசனைக்கவீரெனன்றார்
 புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கதருவீரென்றார்
 நந்தனார் - தாண்டவநதெய்வமேதகுந்தெய்வமென்றார்
 புலையர் - தூண்டிவீரப்பனைதொழுந்தெய்வமென்றார்
 நந்தனார் - இஷ்டப்படிநடக்குபீசனைநதுதியென்றார்
 புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோமகச்சக்காதேபோவென்றார்
 நந்தனார் - கொண்டாடிதெய்வத்தைகொள்ளுவீரெனன்றார்
 புலையர் - பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருந்தெய்வமெனன்றார்
 நந்தனார் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தாறகுருவென்றார்
 புலையர் - குலத்தைக்கொடுக்கவந்தகோடாடிககாபபென்றார்
 நந்தனார் - பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையேயென்றார்
 புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவெனன்றார்
 நந்தனார் - நாககறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரெனன்றார்
 புலையர் - மூக்கறுப்பான்கதையைமொழிந்திரேயெனன்றார்

வசனம்

நந்தனார் பெரியோருடைய அலுஷ்டானததைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்

வேறு

- நந்தனார் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
 தவமேபெருமை தானசம்பிரதாயம்
 புலையர் - சேரியேசொரகம எரியேகயிலாசம்
 மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
 நந்தனார் - படிப்பதுஞானம் பாரப்பதுமூலம்
 குடிப்பதுமதிப்பால குலசம்பிரதாயம்
 புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு பிசிப்பதுஇறைச்சி
 குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்
 நந்தனார் - பாழைக்கடப்பார பரவெளிதாண்டி
 கோழையறுப்பார குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தாள்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - ஆசையைப்போககி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - பூசைகள் புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமலவாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பாரா மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - கையிலேகையம் காஸிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறையசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதித்திகள் அடையலாமென்று
நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராசம்-நீலமபுரி-சம்பைதாளம்

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாம்-திலையி

லான்றததகாண்டவன்கோவிலைககண்டு

இஷ்டமுடன் விதிவல்லவாது-1 சன

இணையடிதொழுதாக்கினிபரிதப்பில்லை

வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன்-நீங்கள்

வாயாடாதோடி வருவீரேன்முன்னே

கருமணிபிச்சோலைபோது-உந்தன

கள்ளவெஷமெங்களுகளுளேகிடையாது

பருருவதுகூழ்க்களுரிபோது-வாய

பதறிவாததைகன்பெசிப்பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனாரைப்பார்த்துப் பறையா நீ சொன்னபடி கேட்பதிலை
எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதே யென்று சொல்லுகின்றா
கள்

எ ச ல்

புலையர் - பாரப்பாரதெய்வமது பவிக்காதுபறையரைக

காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றா

நந்தனார் - பாரப்பார்பறையமென்று பாராதிபரிதிபோல

காப்பாற்றாமலல்லவா கண்டுகுலையென்றா

- புலையர் - அடுக்காதவாததையை அலலுமபகலோதியே
பிடிக்கிறுப்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்
- நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்
- புலையர் - பித்தனைன்றுசொல்லுவாரா பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
- நந்தனார் - பித்தனையிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்
- புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யிலலாதவாததையை
கற்றுவநதுமென்ன காரியமோவென்றார்
- நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும பாககியமீதென்றார்

அகவல

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மாரக்கங்குளெல்லாம் வரிசையாயத்திரட்டி
எடுத்தனரைசெய்வாரா யீனமாஞ்சாதி
பிடித்தநியாமல பேசுவாரன்றோ

விருத்தம்.

லககணைசகாரநந்தா வாயபடப்பேசுவெண்டாம
சககரைப்போலேபேசுச சாதித்துக்கண்டாயன்றோ
புகுவுகாலமவநதால் பரமனார் திருநாமந்தான்
சககரைப்போலேதோனறுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்

புலையர்களேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசுல-இராகம்-புனஞகவரானி-ரூபகதாளம்

- புலையர் - ஆண்டிப்பார்த்திசு யாகரவென்றவா
வேணடுநதெயவமது விளங்காது யென்றார்
- நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறைமுன்னின்றைகூப்பி
ஆண்டவனையென்று ஆசசிககு மென்றார்
- வேறொரு } நாததைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாவிந்த
புலையர் } சொற்றுககவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்றார்
- நந்தனார் - கூற்றுவனாவநது கூப்பிடுமேலேயில
மாத்நிரப்பொழுதினிலை மன்னிய ரென்றார்

- வேறொரு } மாணருமககளும வாழ்கின்றவிடத்திலே
புலையா } யானாலுமெப்போது மழுமுஞ்சி யென்றா
- நந்தனா - தேனாகவேமெதத தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுகளுக கழுக்கையோ வென்றா
- வேறொரு } மூக்குதனியைப்பாராததுமுணுமுணுத்தெனினோ
புலையா } காகைகபோலவேசுமமா கதறுகிறீ ரென்றா
- நந்தனா - வாகுகிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாகுகிலேவுகிதை நாட்டுவே னென்றா
- வேறொரு } மடவாயினபறையைபோல மதியாமலிருக்கிறீ
புலையா } துடைகாவிநீயென்று சொல்லுவே னென்றா
- நந்தனா - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுனனி
அடையாளங்காணுக ஆடுக னென்றா
- வேறொரு } மறையோத்ததெரியாத மடையராய்ப்பூமியில
புலையா } குறையாதபுலைதனமை கொண்டேமே யென்றா
- நந்தனா - பறையாணப்பிறந்தாலும பாகத்திதேடலாம
உறுதிமாதிரமவேணடுமஉமக்குண்டோ வென்றா
- வேறொரு } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியா
புலையா } அலகையேநானென் றறிகிலே னென்றா
- நந்தனா - நலம்புரியாதிலலை நாதாவென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றா
- வேறொரு } உலகத்திலொவ்வாத வருவேத்திச சேரியை
புலையா } கலகமிடலாபலங் கண்டரோ வென்றா
- நந்தனா - பலகாலஞ்சொன்னாலும் படியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேட்ககை யென்றா
- வேறொரு } திருப்புனகூர்சனை சேவிக்கலாமென்று
புலையா } விருப்புடனழைத்து விரதைதா னென்றா
- நந்தனா - கரும்புதின்னககூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுககாரற் கிலையே யென்றா
- வேறொரு } புத்தியிலலாதவன் புலம்புருனசிவனென்று
புலையா } கத்தினாலுமெனன காரியமோ வென்றா
- நந்தனா - மித்தமுமொருதரம் வினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலெனறுந தாழ்வினை யென்றா
- வேறொரு } சோரியிலிருந்தாலுந செலவாகுகுறையகிடு
புலையா } னெனாவிட்டாகி னுதுங்குன் ரென்றா

நந்தனார் - வாருங்கொல்லோரும் மண்ணைப் போலவே
சேருவோந் தில்லை சிதம்பர மென்றார்
வேறொரு } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
புலையா } ஆளாமலேவினுக் கலைகிறீ ரென்றார்
நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன் தொழும் பாதத்தைக்கண்டு
நாலாடபதவியை நாடுவீவ நென்றார்
வசனம்

அவர்களில் ஒருபுலையா உரைத்ததாவது எப்போதுநா சிவனை
சுமொண்டாடினால் நமமுடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு புண்
ணைவிளையாதெனறுசொல்லல் நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகா-ஆதிதாளம்

அரகாவென்றொரு குழிநடடாலைங்கலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றுலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தாளுசொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தானோ
அந்த-மூவருமபொருந் தாரோ
அடுமைக்காரத்தொழிலசெய்வது துன்பமாநலுமேச்சே
சென்மம்-போனாலும் போச்சே

வசனம்

நந்தனார் புலையாகிப்பார்த்தது அநேகவிதமாகச்சொல்லி நா
ளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்

சுருது.

நாளைப் போவேனென்றோராம் - அங்கே-நாடுமபறையாக னோரடி
வந்து, அண்ணை நீபோகாதே - நமக-காண்டைபொல்லாதவன லே
ண்டிக்கொள்ளானை, பாபபாரச சாதிபுண்டே

வசனம்

இப்படியுச சொல்லிய புலையரைப்பார்த்தது நந்தனார் சொல்லுகி
ன்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைசுக்குபைக்காரன்ல்லலை
பாருண்டைசா திண்டைக்காரன்ல்லலை

ஆதட்டல்லவி

மூன்றுநாட்குமுடிவாய்ந்தவந்ததிருட
ஆண்டைக்கொடுத்திடுமெசுக்காரன்

ஆண்டை

சுரணங்கள்

ஆசைக்கமிற்பிறிநிலாடிவருமபசு

பாசமறுததவாக கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலநதெல்லைகண்டேறறி

தேறிததெளிபவற கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

சீதபபிறையணிரதயபலத்தாடிய

பாதம்பணிபவாக கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

வசனம்

தனனையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொறகௌதவரல்ல
அப்படியிருந்தும், பததி பண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச்
சொல்லிக் காட்டினா

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவாமெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநதன்

பவமயுககறுக்கவேண்டிப் பகாந்திஞ்சிவவாகியததை

அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்

சிவன்செயலாகுமமாற செயவதொன்றிலையென்றா

வசனம்

திருநாளைப்போவா அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையா கேளாமு
லிருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவா கம்மா யிருந்
தா. அந்தச்சேரியில் புலையாகட்டங்கடி முததோனால் நந்தனாருக்
குப் புத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநா
ளாகயிருக்கின்ற ஓபுலையா வயதுமிருந்து உடல்தளரது பலலுக்
குந்திரது தோலுகள் கருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழு
துமவளைந்து அங்கம் சொரிபடாது தினயுமிருந்து அதனைச் சொ
ரிந்து அந்நீவடிந்து அவவுடலருங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகி
ழவனாரையனுப்பக் கோலூணி கூனிகுறுகி கோணலாய நடந்துவ
ந்து நந்தனாரைப்பாத்தது கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர்
சொரிந்து மார்பிலவழிந்து மனங்கனிந்து காதலமிருந்து ஒன்றுந்
தெரியாதவரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாராம்

பல்லவி

ஞாயந்தா னேநீர் சொல்லு-ஓம்-நந்தனே

நம்மசாதிககடுக்குமோ

சரணங்கள்

சேரியிலில்லா

செய்துகொண்டுவந்த

ஊரிலெங்குமது

உறுதியாசசுது

சிதம்பரமென்கிற

செய்திடுகாரியம்

மதம்பிடித்ததுபோ

மண்டலப்பறையருக

பறையருக்கேதுதைப

பாக்கவேயுனக்கு

பயல்களுக்கேயுப

பண்ணிவைத்ததெல்லாம்

வழக்கம்-நீர்

பழக்கம்-இந்த

முழக்கம்-வெகு

வொழுக்கம்-இது ஞாய

பேச்சு-நாங்கள்

போச்சு-அது

லாச்சு-இந்த

கேச்சு-இது ஞாய

பூசம்-அதைப

விஸ்வாசம்-சிறு

தேசம்-நீர்

மோசம் இது ஞாய

வசனம்

சேரியில பெரியகிழவனுன்படியால் சாதி வழக்கங்களெல்லாம்
அறிந்தவனாதலால் நத்தனருக்கு இன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிறுது

பாபபாரச்சாதி யுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காடுமங்கே,
நமக்குந திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ தென்னமாயமிது, வெ
னறேதடைசெய்தான்-சிவன் - வேடி ககைதானென்று நாடிக்கொண்
டே, அறியாதுபோலிருந்தார

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருத்தம் /

கழனிபைத்தெய்வமெனசகற்றிவந்துதலைவணங்கிரகாங்குவிதது
உழுதுபரம்படித்துவிதைதெளித்துமுனைகொள்ளநீரோடவிட்டுப்
பழுதறிவெட்டதனைக்ககோபிடிங்கிமடைதிறந்துநீராயவிட்டுச்
செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயணவேண்டுஞ்செய்கைதா
[னை.

இராகம்-ராதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கவாமிதெரிசனமநாக்குண்டோ-புலைச

சாதி யன்றோவந்தநீதியறியாமல

அதுபல்லவி

புமிதெரிசனம்போதும்போதும்

புண்ணியமேசொறுபோடுமின்ன

வெகு

மொரு

கவாமி

சரணங்கள்

நாத்துநரம்புகளைச் சுகம்பப்தம உழுவதும்
 நஞ்சைவயலைசுகற்றி வருவதும்-வளமபெற
 பாததிகள் கடடிவிரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
 பாயமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில் சுவாமி
 சேரியிடைவிலகுடிபுருப்பதும் பதறுகள்
 சிதறத்தூற்றிறெல்லன்பப்தம பாரப்பதும்
 ஊரைவளைநதுதழுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
 முண்டுகளிததுநாமுறங்குவ தன்றியில் சுவாமி
 ஆண்டைமார்கனிடுமபணிவிடைசெய்வதும்
 ஆருகிலநின் றுகைகளைவிடுவதும் நடுவதும்
 தாண்டி நடநதுநெடுங்குரோலிடிப்பதும்பாரப்பதும்
 தனிநதுசுகடலைதினங்காப்பது மன்றியில் சுவாமி

விருத்தம்

காதியின்முறைமைகாட்டித் தடைரிடப்போதுமென்றா
 வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரிலலைப
 பேதையாமபுலையருகூடப் பேரின்பபரிஷ்டையெதென
 முதலாலென்செய்வோமென் நாமபலததன்கவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பாராத்து நந்தனா சொல்லுகின்றா

இராகம்-தெண்டகம்-ஆநிநாளம்

சிதம்பரத்தெரிசனங்காணவியு விருதச செனமஞ்சபல மாமோ
 செனனமரணசமுசாராபெருகவேசெய்தகவினைஎன போமோ
 கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமலகாலங்கழிக்க லாமோ
 காலபாசநமதருகிலவாராமலகண்டுபயந்து போமோ
 இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
 இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கனமங்கள் இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
 பின்னுமுன்னுமறியாதமுடாகள்புத்திகேழ்க்க லாமோ
 புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடுமபுண்ணியங்கள் போமோ
 பரமசிவனைக்கொண்டாவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பாததனை
 பரபஞ்செய்வொக்குப்படியாதுஅதில்பாபெட்டுப் பாதத்தேன

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டமகூடி அனுப்பிவைத்த பெரிய
 கிழவனைப்பாராத்து நந்தனா சொல்லுகின்றா.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சே
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவமவிலகிப்போச்சே
கூணுகுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சே
அங்கமதளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமுமபோச்சே
சேரியைமற்றதாயே	கிழவா	சிதம்பரமற்றதாயே
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டாலவருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனார், இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீ
றள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலேபோட்டுக் கடடி-
யினைந்து காத்திலே சிவமந்திர முபதேசித்தாரா உபதேசமான உட-
னே பெரியகிழவன் சித்தநதெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்-
ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியா சருளினுவென்று பத்திகிருந்து
பரவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமற்பேசுவான், நான். இன்றைக்கு
த்தான் பெரியகிழவனானேன் நந்தா எனதுபந்தரதோக்கவந்தாய் முத்-
திதநதாயென்று சுத்திலவம்வந்து அடிபணிந்துவிடைபெற்றுக்கண்-
டேனென்கலிதீரந்தேனானந்தங்கொண்டேன் குறைதீரந்தேன் அமிர்-
தமுண்டேன் பசிதீரந்தேன் பிறவிலென்றேன் வீடு நின்றேனென்று
பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனா நந்தனாரா உபதேசம்பெற்று வரு-
கின்றா.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான்	பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பரவியமாயிலிருந்து	பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து	பேரின் பலாபதையைடைந்து பெரி
படிபுகழ்ந்தனார்மகிழ்ந்து	பரமசிவத்தைபகதிபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள் தீர்ந்து	கூனிகுகுகிடந்து பெரி
நந்தனார்சொன்னதறிந்து	நானென்றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப்	பரவெளியாகநினைந்து பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்
தந்தெளிய புத்திசொல்லியனுபவிய பெரியகிழவன் நந்தனா முதலு

கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிநதச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்குமபெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென நிவ்வுண்மைகூறிய

திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே
அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடா
தே அப்பா திடாங்கன் கோப்பபடாது பட்டாவிடாது சலம்படா
தவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலை
விடாதவன் மறுபடாதவன் மனம் விடாதவன் அடங்கிடாதவன்
விடையவலைப்படான் மாயைக் ககப்படான் சிவனை யிடைவிடான்
கழனிகளை நாடான் கலபைகளைத் தொடான் நமதுவழிப்படான்
போலிகிடாரி எல்லைப்பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்
லைப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது
வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்
கெடாது அவன் கைவிடாதுவேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளை
ககொடாது பங்கப்படாத தங்கககடாரம் பொங்கப்படாதவன் இ
ணையிலலாத புண்ணியதடாகளு செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாத
சிங்கம் அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவனடா தெரிசனப்படாத
சந்நிதிவிடாத நந்தியசைநததேனடா அரணவிலகடா வென்றசொல்
லடா அவனைப்பணியடா தூளையணியடா அறிநதுபோற்றடா கை
யெடுத்தேததடா மலரைத தூற்றடா மனதைத தேற்றடா பிறவி
மாற்றடா ஆனநதக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவாரிந்
தச்சேரிக்கி மூருக்கும்யாருக்குமபெரியவன்.

வசனம்.

இப்படிபெரியகிழவன்சொலலககேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்க
பபட்ட பதினாறுபேரகளுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாமபேராயிருக்
கதலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சேரியைக்கெடுக்கத தலை
பபட்டாராகளே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒரு
வர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்

இராகம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பலலணி.

நாமளன்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம்

நாம

சுரணங்கள்

நந்தனொருவனுலையிப்படி	பாசக
நனமையுநதுனமையுமிலலாமற	போசக
சந்திககுசசந்திகுத்தாட	லாசக
சாமியுமிலலாமலவங்கயோ	போசக நாம
கன்னற்கறகண்டவ்வாரததைகேட	பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்துடகொள்	வாரோ
மன்னாசாமிககுபபூசைபோட	டாரோ
மாரியாததாவங்கைமறைந்திருக்கி	முனோ நாம
சேரிககுள்பதினொருபோகளுங்	கெட்டார
செய்யுநதொழிலமுறைபாவையும்	விட்டார
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட	பட்டார
உண்மையறியாமறசிதம்பரந	தொட்டார நாம

வசனம்

சேரியிலதுனபமடைநத புலையாகோப்பாரதது உங்கள் தெய்வ ததுக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பஸியிட்டு வேண்டினால் சே ரிக்கு நலலகாலம் பிறகுமென்று பெரியகிழவனாசொல்ல, புலைய கள பூசைபோடுத தெய்வங்களாவன

கடுக்கா

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி து றித்தூண்டி நல்லண்ணன் தொட்டி யசின்னான் பெத்தண்ணன் மா றுமுனியன்சங்கிஷியும் மாடனகறுப்பன் பாவாடை மூறிககாத்தான் குறியிரிசி மோகினிசத்த கன்னியையும் சேரிமன்னான் மின்னடி யா ன் சிறுக்காட்டுடையன் பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிமறுத்தான் மலையன்சாத்தான் பக்கிரியும் எரியனுஞ்சிலம்பாடி இடையன்நல்லா ன் ஊமையொடு வீறுங்கலனை பெத்தாசசி ழீட்டுதெய்வமுதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனவகோ ழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம் வைத்து பள்ளயம்போட்டு பமடை யடித்து வருந்தச சன்னதம் வருளுசொன்னேன, சேரிக்கு நலலகா லம் பிறக்கும் சிதம்பாரபிதது நந்தனாசரிக்குத் தெளிநதுவிடுமென்று பேர்வருக வாழ்வீரெனறும் பெரியகிழவன் சொன்னாரே ஆரிய பி கிழவன் சொல்லி நமஸ்கை செண்டு புலையா க மெல்லாசுர

பந்தலிட்டுப் பள்ளயம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி முப்பூசை
யிட்டு வேண்டுவார்கள்

வருந்திகொண்டாடும்-அகவல்

புலையர் - எலலைப்பிடாரியே எதிராகவந்தனம்
கொள்ளையுனகாலலாய்கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனா - சொல்லினுமடங்கு துசோதிபரமானந்தத்
திலைநாயகரைத்தேவ ரதியாரே

புலையர் - முண்டாககட்டி வருப்பொண்டி வீரப்பனை
கொண்டாடி பூசைகளைக்கொளவீ ரென்றார்

நந்தனா - அண்டங்குபதினாககப்பா லுமிப்பாலும்
நின்றாககுமுண்டாகநிலையாது யென்றார்

புலையர் - கசசையரிவாவதைத கறுப்பண்ணசாமியை
இசசையுடன்வேண்டி என்றெயவ மென்றார்

நந்தனா - பசசிலைபிடுங்கி யோராததிலசாற்றினால்
இசசையானதுமீயுமெனதெயவ மென்றார்

புலையர் - நேயமறிக்கோழியுநிணமுன்னுசாவலும்
தீயகள்ளுமவைததுததெரிசித்தது நின்றார்

நந்தனா - வாயாலேசுவமென்னுவருந்தினுலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு மென்றார்

புலையர் - பித்தனுப்பித்திருக்கும்பெயனுமந்தனுக்கு
சுத்தந்தெளிந்திடச்செய்குவீ ரென்றார்

நந்தனா - பத்திவெள்ளம்பெருகியபாயந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுநிஞ்சஞ்சாதிநாடது என்றார்

வசனம்

இவ்வகைய பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் பு
லையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பத்திரெயருவிரே-நடே-சனைப்-பத்திரெய்குவினே

ஆறுபல்லவி

அத்திமுக்கணைப்பெற்ற உத்தமனைவி

நித்தியத்தொனெவாகனமில்லையென்றா

சரணங்கள்

சாரணத்தாவண பரிநந்தாராவைஞ

சாரணமுநிநி ந்தாரணப்பாண அரணென்று

ளமாறும்ற்சொல்லியின் புறுதலையின்று
 ளவர்களுமறியவேயிபுவிதனில்லினு பத்தி
 ஆகமயிருபததெட்டாதிபுராணமும்
 அயன்கீதைமுதலான அனநதஸமிருதிகளும்
 பாகமாகியபிராமமபரமனொருவனென்று
 பண்புடனுரைத்திடும்பான் மையதால்லின் பத்தி
 கௌதமாமுதலானயிருடிகளனைவரும்
 கேசவன் தொழுமபதங்கெதியெனறனுதினமும
 புவனத்திலபோறறியேயேததினதாலிவா
 புகழுமபுண்ணியபதம்பொருந்தினொரெனபதால் பத்தி
 அரியயனிந்திரனமுதலானதேவரும்
 அரனடிதன்னை யேயனபாயபூசுததால்
 பரிஷ்டனவாசெலவம்பழுதுவராமலே
 பாவித்ததாசிவனென்றுபததாசொலவதினாலே பத்தி
 வியாசமுனிவரும்அவரடியாராகளும்
 விஷ்ணுபரமென்றுவிளம்பினதாலமுனனம
 கயாகாகிங்கவகைக்கரையிற்கையிழந்ததும்
 கலலாய்ததானேயவாசமைநத்தினாலேயும் பத்தி
 திலையம்பலத்தினிலதிருடனமாடிமும்
 தேவாதிதேவனை தினமபணிந்தேத்ததியே
 அல்லலசமசாரககடலிலமுநதாமல
 ஆனநதக்கூந்துகளாடிக்கொண்டுநீங்கள் பத்தி

விருத்தம்

இதனைநாட்பரமசிவன்றிருமகிமையிரவுபகலெதெதுசசொன
 னேன, பத்திபுரியெந்தனுக்கேயருவபுரிந்தவையனபதம் பணிவீரெ
 ன்றேன், அததனையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந்தனையு மவமா
 னித்தீர், புத்திசொல்லே நென்றவாகள முழந்தாளிட்டபடி கொ
 ண்டு புனைநதிட்டாரே

வசனம்

நந்தனா மகா பலசாலியானபடியால், புலையாகளைசு சிடசித்து
 சிவநாமத்தைசு சொல்லசுசொல்லுவாரா

தண்டகம்

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
 முதத்தரிடுவதுபோலேருகத்தைக் சுடிப்பார்

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப்	பிடிப்பார்
தூர்க்கலலெடுத்துதனுடைக்குள்	ளெரிப்பார்
பலலாற்சுரண்டியேபரம்படித	திழுப்பார்
கலலாலெறிநதுமவர்காயப	படுததுவார்
குடப்புறத்தளளியேகோடித	துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ	ரென்றார்

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு, புலையாகளெல்லோரும் நந்தனாடிக்கு, சாயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்

கடுக்கா

அகரசிவஅம்பல	வாணு
திலையம்பலதேசிக	நாதா
புரமுன்றெறித்தபொன்னம்பல	வாணு
கரியுரிபோரத்தகருணை	கரணை
அனுதினமன்றுளாடிய	பாதா
பிழைபொறுத்தாளுமபுண்ணிய	முர்த்தி

வசனம்

மூடப்புலையாகளுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனா ரிப்படிச சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்

இராகம-யெதுகுலகாயபோதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள செய்தாரே.

சரணங்கள்

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன	
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபோகளும	பத்திகள்
எடுப்பானசிவகதைபடிப்பான் தடியொன்று	
பிடிப்பான்காலுகு அடிப்பானென்றே	பத்திகள்
கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவனன்றி	
பிலலாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே	பத்திகள்

வசனம்

அந்தச்சேரியிலே புலையாகள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோ கம்போலவினங்கியது சிலநாளாக்குப்பின்பு புலையாக ளெல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்ல வாரத்தை சொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்று விசை சிவனை யென்று சொல்லுகிறோம்

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைதொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புகளுக்குப் போய்வந்த புலையார்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவாரா

எண்சீரடியாசிரியவிருதம்

கொளளையெனுமபிறவிவிரைமுனைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோவகையைக்கேட்க
களளமனக்குரங்கதனுலவிடையமாசக
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள் விருக்குங்கனியைப்போல
வுருவிலலாதானமாவேறுததுவாழ்வீ
எள்ளளவுமபிசகிலையெனறஞானம்
ஏறுவாரமுமமலத்தைததூற்றுவாரே

இராகம்-எதுகுலகாமபோதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிரதச்சேற்றுததுருத்தியை	
எத்திதொழுவேண்டாமகாததுப்போகுமுன்னே	பார்த்து
ஆத்திமதிருடுங்குததனிடமாய்ச்	
சூத்திரத்தையிரதச்சேத்திரததுள்ளாடி	பார்த்து
வீற்றிருப்பீர்காலங்காததிருப்பான்சிவ	
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரநதாவுற்றுப்	பார்த்து
மூலக்கனலதாண்டிமேலககரைவந்து	
பாலேக்குடியிரததாலுக்குள்வாராமல	பார்த்து
பாலகிருஷ்ணன்ருமுங்கோலப்பதங்களை	
மேலுகருமேலநாடிசாலக்கலியற	பார்த்து

இராகம்-யமுனாகலயாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர	மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னுலபகதி	யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி	கண்டு-சபா
நாதன் திருத்தானை சிறந்தயிறு	கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன்	றிருக்கு
விளையும்வினை களெல்லாஞ்செய்யுந்	திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு	கருக்கு
பேரின் பவாணரைப்பிசகாமல்	நெருக்கு (தில்)
தேசமபுகழூர்திலைக்கோவில	வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம	புரிந்து
ஆசையுடனேயாததசாமத்தி	லீருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி	பணிந்து (தில்)
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணனதினந	தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி-	நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங்கனறுபோல	கூடித்
தனித்திருந்துதாளமபோட்டுக்கொண்	டாடி (தில்)

இராகம-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கின்பயமேது-திலலை-நடராஜனிருக்குமபோது

அதுபல்லவி

மார்க்கண்டருக்காகமறலியையுதைத்திட்ட

மான்மழுவேநுமமகாதேவனிருக்க

நமக்கினி

சரணங்கள்

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்குமபரமான

சினமயானநதருபசசிவபெருமானிருக்க

நமக்கினி

அரியயனமரருமஆலகண்டஞ்சமுன்

பரிவுடன்வரக்காததபரமசிவனிருக்க

நமக்கினி

திருவிக்கிரமனுவ்வுருமதிண்மாயன்மமதையை

விரிவுகங்காளனாகிவிலகும்பரனிருக்க

நமக்கினி

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிலகுமியும்

காதலாய்ததவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க

நமக்கினி

இரணியனால்வெறிகொண்டநரசிமமனை

தரணியிலரகூத்ததசங்கரனிருக்க

நமக்கினி

இராகம-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதித்தி-இனி-ரனையில்லைஎன்று1110

ஆறுபலலவி

பொங்கரவணிந்திடும

பொன்னம்பலவனை

புரதியில்நினைவாகப்

போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள் .

பாரினிற்பெண்கள்மேற

கருத்து-போயப்

பற்றவொட்டாமலே

திருத்து

பேரின்பஞானத்தை

வருத்து-சுகப்

பெருவெளிநீருஞ்சி

லிருத்து (சங்கர)

நீாமேற்குமிழியிக

காயம்-என்றும்

நிலையிலலாவாழ்ந்து

மாயம்

பேரானமாலயன்

நேயம்-பெறப்

பேசுவரீதேயு

பாயம் (சங்கர)

மணிதசசென்னத்தில

தேடு-நல்ல

மாதவதேதோகளைக்

கூடு

தஞிவெளியாமொரு

வீடு-தன்னைத்

தத்துவத்தாலகண்டு

நாடு (சங்கர)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி மற்றபுலையாகச் சொல்லுவார்கள் .

இராகம்-சவரயி-தண்டகம்-சாப்புதாளம்

ஆவர்கள் - புண்ணுகியவிறதப்பிறவுழிணிகுகுமருந

துண்ணுமலிருப்பதுஉண்மையே

நந்தா

• நந்தனார் - கண்ணுலையாத்திடில்காட்டி மறைத்திடும்

மண்ணைப் பூடிகளமாயமே

மைந்தா

ஆவர்கள் - இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று

இருத்திப்பேசியவனையென்னடா

நந்தா

நந்தனார் - உருத்தெரியுதுநாமருபமல்லவோ

கருத்திலிருத்திக்கொண்டாலகாணலா

மைந்தா

ஆவர்கள் - விஸ்தாரமாயிந்திண்டமானமெத்தை

பத்திககொண்டிருந்துபகாரதிடும்

நந்தா

நந்தனார் - வித்துக்குள்விருட்சமடக்கியவாறுபோல்

சத்துக்குள்ளண்டசராசர

மைந்தா

ஆவர்கள் - புத்திகுகுனெட்டாதபோத்தைநாமுண்டு

முத்திபெறுமவழிபொழியுமே

நந்தா

- நந்தனார் - அததனிநுக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பததுதலிலலாபரவெளி மைந்தா
- அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னுமவகையேது நந்தா
- நந்தனார் - நித்திரையொழித்தபின்நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
- அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிசாரங்கள் தெளியுமோ நந்தா
- நந்தனார் - பத்திவிவேசிப்பார்ததிமவேனையில்
தத்திக்குத்ததிருநாண்டவம் மைந்தா
- அவர்கள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னுயர்தன்
காலுக்குகருமபிடககண்டோமே நந்தா
- நந்தனார் - பாலுக்குச்சககரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாது மைந்தா
- அவர்கள் - தூலசசரீரத்தைசசமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானோமுநதன் பண்ணியம் நந்தா
- நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழுமபரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம் மைந்தா

எண்ணியாசிரியவிருத்தம்

ஓங்காரமென்றுசொல்லுமுரலைப்பேட்

முறுதியெனுமிருபடலககைககையிலேந்தி

வாங்காரமென்றசடடுவாகையிடடு

வடிககடியேகண்ணியதைபபுடைத்தெடுதது

நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு

நாமலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து

பாங்கானநந்தனிநுநாளைப்போற்றிப்

பணிந்திட்டார்திருநீறறையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாரைவிட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனமவராமல்
சொல்லுவார்கள்

விருத்தம்

திலையில்பாகவேண்டாந திருமயிவந்தாலுமுமமைச
செல்லாதுபண்ணைப்பாபபான் சினங்கொண்டபடியாண்டித
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனாதிருநாமததைச
சொல்லியநாலாமணிபுற்றசேருவோமவாரீறெனறு

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபோகளை நந்தனா கரமாலிங்கனமபண்ணி கண்ணீரசலம் பெருகச்சொல்லுவாரா

லாவணி-ஆதிதாளம்

திலைவெனியிலேகலநதுககொண்டாலவா திரும்பியும்வருவாரோ
எலலைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள் வெறுங்கூட்டமதுபேய்சுகரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வாரா பெரிநீயாரறிவிலகனகசபையினுட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிறதமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழிபகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதககுமராதிகளுடாடியசடலமுநதாங்காதே
சேரியிடைபிலேகுடியிருந்தாலீந்தச்செனமமுநதொலையாதே
சித்தம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேனதடைசெய்வதுமறியாரோ
இரவுமபகலுமொழியாககவலையிருப்பதுககமோடா
இனபம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்தநீபோடா

வசனம்.

சித்தம்பர்ப் போவேன நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனா சொல்லுவாரா

இராகம்-செஞ்சுருட்டி -ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிறத்தனைசெய்துகொண்டிருந்தாலுங்களுக
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாமகிவ (சிறத்தனை)
அந்தணமுனிவரு மிரதிராமரரும
வந்துபணியும்வா விரதைபொறபாதத்தை (சிறத்தனை)
மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரிததவன
மானமமுதரிததவன தாமரைப்பாதத்தை (சிறத்தனை)
தம்புருவணிந்திரு தம்புருநாரத
ருமபணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிறத்தனை)
வெம்பியதுமடிக கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவடலநாதனை (சிறத்தனை)

இராகம்-பூரிகலயாணி-அல்லது சாமாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திலைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
விலைப்பிறவிபிணியும்பாவமும

அதுபல்லவி.

சொல்லததகுமிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தணையறஞ் செய்யிலமோகந

(தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள்

சாத்திர

மருந்தவம்புரிவாறமுவுருளிய

பாத்திர

மாலயமாயிரத்தெட்டினி

நேத்திர

மானந்தத்தாண்டவமாடிய

சேஷத்திர (தில்லை)

கணத்திலாடுமணிமாதி

சித்தியுங்

கசனத்திலாருமவிண்ணுடாகள

வெற்றியு

மணையிலலாதகுருசாஸ்திர

பத்தியு

மிகத்திறமுனேவருஞ்சிவபத

முத்தியு (தில்லை)

பரமாகசியமொன்று

பாக்கலாம்

பாலகிருஷ்ணனகவிபாடிக

கேட்கலாம்

கருமவினைகள் டங்காமற

போககலாம்

கசடர்கட்குமுத்தியுமுண

டாககலாம் (தில்லை)

வசனம்

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொலலககேட்டு, முன்னே நந்தனு
ருடன் திருப்புகூறிப்போய் சிவதேரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகி
அறவன், தொந்திரி, ஆணையேறி, முதலுமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்
சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எ
லலைச்சுறியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த-ஆறிருபேர்களு மானந்த
மடைந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள்
மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்குமுன்
றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி,
நந்தனை யடிமைகொண்ட அநதணனிடத்தில சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல பரமசிவனினையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறி
சு, கரைபுரளுங்கடலதுபோற சிவத்தினிடைக கருத்துணரக் கண்
டெல்லோரும், பரவிவரும்புலையாகளும் பண்புறவேநெறிகாட்டிப் ப
கரககேளீர், அரியதொருநந்தனில நடிமைபுரியநதணர்பா லறிக்கை
செய்வார்.

நொண்டிச்சிந்த-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே வொருசேதிக்கேளும் - உங்கள் - அடிமைக்காரப் பறைய
னடததையெல்லாம், வரவாக்கெட்டுப்போச்சு - சேரியில் - வழக்க

மில்லாதபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும்
கூக்குரல்போடுகிற னுக்கமறந்தே, இருப்பானொருவேளை-கொள்ளா
த - ஏககமடைந்தவன்போல் நாககைவளைத்துச், சிரிப்பானொருவே
ளை - தில்லை - சிதம்பரமென்றுசொல்லிமதம்பிடித்தே, அழைப்பா
னொருவேளை-எங்களையும்-அண்ணைனவாவென்றுசொல்லி கண்ணா
ங்கொட்டி, குதிப்பானொருவேளை-திகழுமுக்கல - கொண்டவன்போ
லெதையோ கண்டவன்போல, களிப்பானொருவேளை-மரம்போலே-
கையசைக்கலகாலசைக்கலமெய்யசைக்கலும், இருக்காதொருவேளை
தாளமபோட்டு-டெக்கலிகொட்டியே குடிசிகுட்புகுந்து, பேசானொ
ருவேளை-கண்டதெல்லாம் - பிரட்டென்றுசொல்லுவான் முரட்டுத்
தனம், மன்றாதுசாமிபோலே-கிளம்பி-வாயவிட்டலறுநகுர லுரெட்
டுமே, ஐயோசிவனையென்பான் - கீழேபுரண் டழுவானியாடையுந
தொழுவானே, தூண்டியீன துபோலே-துளளித்துளளித்த - துடிப்பா
ன்பற்களைக்கடிப்பானே, சிவனென்றுமூன்றுவாட்டி-நாங்களுஞ்-செ
ப்பவேணுமல்லாவிடில் வப்பிலுதைப்பான், கோவிளிற் போவோமெ
ன்பான்-எங்களையும் - குமபிட்சசொல்லியிலலா வம்புபண்ணுவான்,
சுற்றிவாசசொல்லியடிப்பான்-சிவன்பேரைச் - சொல்லடா சநிதியி
ல் நில்லடாவென்பான், சொல்லித்தலைக்கவேணும்-இல்லாவிடில்-சுக்
குமாந்திழ்கொண்டு நோக்கிவிடுவான், கொம்பேறிமுககனபோல-மு
துகினில-குத்துவான் புலிபோலேகத்துவானே, இதுவென்னகாரண
மோர் - எங்களுக்கீனமாயிருக்குதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசா
மிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவனவிட்டேரியோ, பாவாடை
துரைதானே - ரணபத்திர - காளியோவுனமத்தவீரனே, பூசைகள்
போட்டுப்பார்த்தோம்-ஒன்றிலும்-போவதில்லைகாரிய பாவதில்லையே,
எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம் - அவா - எடுத்துச்சொன்னுரிதை
விடுத்துச்சொன்னார், மயானஉருத்திரனா-பிடித்து - வாட்டுதடாஇ.
ப்படியாட்டுதென்றா, தெளியாதென்றுசொன்னா-ஐயே - தெளியா
தென்றுசொன்னார்

இராகம-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனா-சேதிசொல்லவந்தோம்

அதுபல்லவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத

தாதவனெனொருமாதமாய்த்தெரிந்த

(சேதி)

சரணங்கள்

எரைப்பிடித்துசுசற்றே

தேங்கித்தள்ளாடியே

உழுவான் - மன

விழுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே
சிதம்பரமென்றே

யமுவான்-சிவ
தொழுவானையே (சேதி)

நாததுமுடியைக்கையி
நடத்தெரியாமலே
பாத்திடும்போகளைப்
பாவினென்றெங்களை

லெடுப்பான்-அதை
விழிப்பான்-இதைப்
பழிப்பான்-அடே
அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு
ஊனுறக்கத்தையுந்
அதட்டிப்பேசினு
னமபலவாணனைப்

முணுப்பான்-அவன்
துறப்பான்-நாங்கள்
லடிப்பான்-பொன்
படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாச-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே - இவனை - அடக்கியாளுமையே

அநபலலவி

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னமபலவாணனென்றிவன்
பொழுதைப்போக்குவானசாமபலைப்
சன்னதங்கொண்டவனபோலவே
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன்

பேசி
பூசி
வாசி
தோசி(அடக்)

பலித்துதையேவொருமந்திரம்
பழமையான இனிதங்களைக்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு
கோபக்காரனெங்களைவழிபட

போட்டான்
கூட்டான்
கோட்டான்
மாட்டான்(அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயலக்களைக் கொடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டி வருஞ்சுடலையிற படுத்தான்(அடக்)

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவாரா

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைசூழல்கிலந்த வீணைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அநதணாசொன்னமொழியைப் புலையாகக்கேட்டு மிகவுஞ் சந
தோஷங்கொண்டு சேரிவநது சோநதபின நநதனூரெப்போதும் போ
லே அநதணாநிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா - ஆதிதாளம்

நநதனூரும்வந்தார - வெகு

சொநதமானதங்க - லையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலுமீறுபுசியே அரகரசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருநதிருக்கைகள்வீசியே சாமிசாமிஎன்றுதனையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபளரூபாடியே தெரிசனங்காணென்னவாடியே
அல்லலருஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேனுமென்றிங்கேநாடி
[யே (நநதனூரும்வந்தார)]

விருத்தம்

சாதிசூலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானாய்நிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுதனும் பேரினபவருட்சிதனுப்பேணிககாக்கும்
ஆசிபராபரமென்னுநதிருச்சிறமபலத்தைகண்டானந்திகக [முர்
வேதமொழிவிளங்கிவருநதிருவாயால் விடைகொடுத்துவிடுவீரென

இராகம் - உசேனி - ரூபகதாளம் 2, 4

தில்லையம்பலததலமொன	நிருக்குதாம-கண்டபோக்கு
செனமமானபிணியைக	கருக்குதாம
உயருஞ்சிகரக்குமபந	தெரியுதாம-பாரததவாகு
உள்ளங்குளிரகருணை	புரியுதாம
பண்ணவரயனமாலுந	தேமொம்-தில்லைகாட்டில்
பாம்புமபுலிககுநிரத்த	மாடுமொம்
அரியபிரமனமுத்தைத்	தளளுமாம்-ஆரையும்து
வானநதமுழுக்காடிக	கொள்ளுமாம்
போய்வருபவாபுண்ணிய	சாலியாம்-தருமராஜன
புறத்திலபழுதுவந்து	கேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன	நிருக்குதாம-மூலக்கலை
ஊதியெழுப்பிக்காண்ப	பெறுக்குதாம
உருவமாகிவெளியே	வருக்குதாம-நான்மறைக்கு
முணாவிலலாதகாட்சி	தருக்குதாம

போய்வருகவுத்தாரந்
போற்றுவேன்கண்ணிலே

தாருமே-பொன்னடித்தூள்
பாருமே (திலலை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனெயென்று அநதணர்கேட்கும்படி நநதனா
ர்சொல்லுகின்றார்

இராகம் - சுருட்டி - ஏகதாளம்.

தாதரிக்கிட தகசநதரிசனதசநாததிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம்
தகசநதரிசுநதரிதநத கணநத நனந்தனனநத ணநதணநதச
னத சதன தத்தின்னுகிட தகதேதார் தத்தின்னுகிட தகதேதார்
தத்தின்னுகிட தகதேதாம்

பல்லவி.

ஆடியபாததைதக்காணரே-பிறந-தானந்தம்பூணரே

அநபல்லவி

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலே
நாயகனாககுருவாரத்திலே

திலலை
மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுததுடல

வாசியொடுக்கி

பத்திபண்ணுகாட்டில

பாமபுபுலிக்கி

ஆசையுடனேநல

லநூளைப்பெறுககி

அன்பாகளிக்கச

சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும

புலன்தொடர்நீக்கி

கோடிகாலஞ்செய்த

பாழ்வினைபோககி

வெட்டவெளியிலே

நெட்டிடததூக்கி

வேதம்பணிந்திடத

தென்முகமநோககி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல

பூமியில்சொட்ட

சேவிததுநாரதா

பாடியேகிட்ட

கோணவகிழிந்தண்ட

கோளமுமுட்ட

கோபாலகிருஷ்ணனி

மத்தளவகொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால், நான்சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணுமென
று அநதணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரநதாருமையே-எனக்

கொருவருமில்லைபாகதியடைய

(உத்தாரந)

வித்தைகள் கற்றது மில்லை-யானொரு
பத்தியிற் சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

குற்றங்களெதனைக் கொடியேன் செய்தேன்
அதனையும் பொறுத தாதரவாக (உத்தாரந்)

பெண்டுள்ளோயென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)

திலைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்து
எல்லையெககாதது கொண்டிருக்கிறேனேயே (உத்தாரந்)

வசனம்

நந்தனா சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்டதனால், வேதியா ஆடு
மையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா

விருத்தம்

படிபுகழ்ததிலைநாதன பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிகராதனாரில் களித்திடுமநந்தனென்று
சிடுசிடுபூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சு,
துடிதுடித்திடவேனாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றஞ்சிவபத்திபண்ணுமபடி
விட்டையாமடியிட்டையாம
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையில்வந்துதெரிசனங்
காட்டுமுய்நிலைநாட்டுமுய
கதறினாலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிரதக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கககுட்டி
யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவாபோடும்போதுநீ
கண்டித்தையாநதெண்டித்தையாய்
கபடமெல்லாமவெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனிறைநாட்டுகிறேன.

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்த
ணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையாநீ சிதம்பரமென்று சொல்லப்
படுமோடா போகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாததன் மினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேனக் கூலியைப்பிடிப்பேன பாவிப (பறையா)

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லை
சேரடியிலேவந்து படு-நாததைப்
பதத்திறழிடுங்கி நடு-கறுப
பண்ணனுகேபலி கொடு-அடா (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையிடு
லெடுத்ததுகொண்டேதழுக கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக் குடி-அடா (பறையா)

கள்ளநீருதறகுப் பாரு-உன்
காலமும்பண்ணையிலவீற றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோ உன் குரு-நீ
குகமுடனவாழ்ந் துகுகொண் டிரு-அடா (பறையா)

விருந்தம்

ஒதியடி வீராபென்று உக்கிரமாடாவென்றுப்
பதிபெறுங்குறுப்பாவென்றும பாவாடையாவென்றுந்
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொட்டாயினனெனன்று
மறுமொடுபிசிதம்பவைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே

வசனம்

அந்தணர் நந்தனாரைக்கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தைக்
ளால் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேனாகே
ளிரத-பங்குதேதானறியநாள்முதல்
சொந்த-முறியெழுதிகொடுத்தாநீ
வந்த-பறைபள்ளல்வாழ்ந்தாய் (நந்தா)

யாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பண்ணை
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுணையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம்

நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறுமநடப
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம்

நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுள்ளாளுடனபூசைகள்
போடு-நெல்விளையுமபடிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான்

நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச்
ச சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுமுயுந்தன சாதிக்கடுக்குமோ

சிதம்

சரணங்கள்

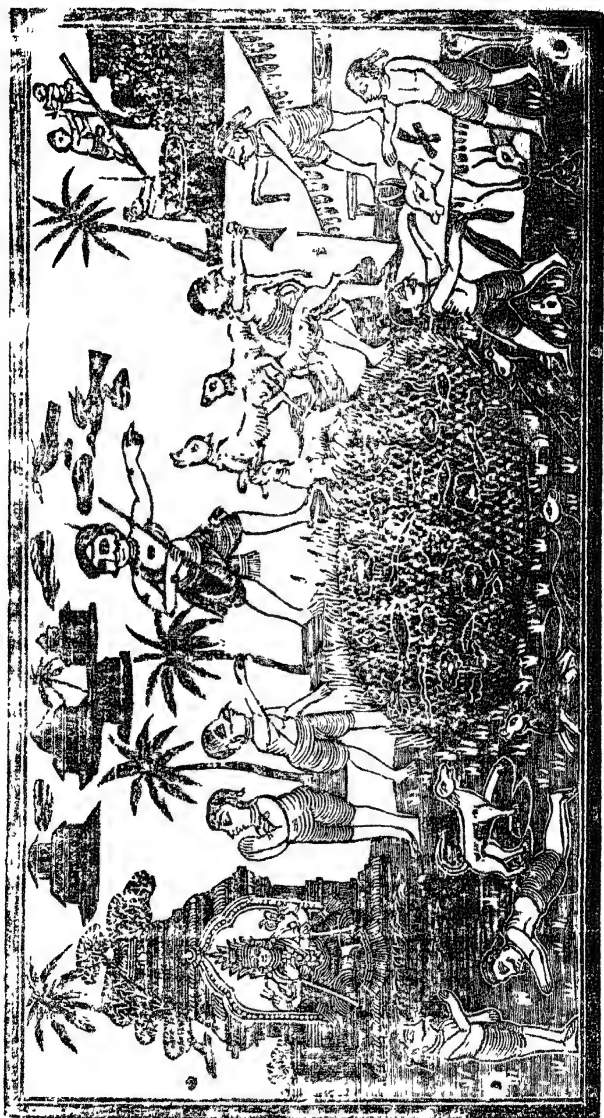
கள்ளகரும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமுடாகீழே
தள்ளினிட்டுவுன்னைத்தகுமபடி செய்வேன்

சிதம்

நாததைப்பிடுங்கிகண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பாரததுப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலமவிட்டுப் பாரததிடுவாய்நீ

சிதம்

அடிககடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடுமைக்காரப்பய னல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குஞ்சாதனம்
குடுத்துபேசினால் நாடையிலடியிலேன்

வசனம்

அந்தனார் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து
சேரியில்வந்து சிவனைநினைந்து பகதிபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பக்திபண்ணிகொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாம்

அதுபல்லவி

எத்திசையுமெவையுமாககு மவையிராய்நிறைந்திருந்தான்

வஸ்துவென்று அமபலவன் மலரடி தினந்தோறும் பகதி

சரணங்கள்

கட்டழகிச்சாரனிடங்காதலது போலே
கடிகிலருங்கன றருகிலகரிலையது மேலே
கண்டவரைததுணியுமில்லாப்பேதையொருக காலே
காவலனாபதமவருகிலகனிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகிழகலககண்டறியாமதுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரஞ்சசொற்பனம்போலொபரிமுகும பகதி
தாயடிகிலபாலகுடிககத்தமுதலதிருஷ்ட டாரதம்
சடலம்மொ றுநகாமலதுயாதருகிலு மேகாததம்
ஆயிருநதுவழுததியிரதமாயையுப் சாததம்
ஆகுமென்றுசாதனங்களவழங்குது வேதாததம்
காயஞ்சனிககாதிருககககண்டுகொள்ளவேனுமென்றால்
காசபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன பகதி
பசைசமாததாணிபோலேபரிந்துபணம் நாடி
பாலகிருஷ்ணபணிபொனமபலவனைக்கொண்டாடி
இசையைபுழியுமபுலன்களைநதும்க வாடி
எகாந்தமானபரிபூரணததைந தேடி
அச்சமறந்திருவிழியிலானந்தநீகரை புரள
அரணேதிரிபுரணைகங்காதரணைபராபரணென்று பகதி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிகொண்டிருக்கின்ற பண்ணிருபோ
களுடன் நந்தனாருமிருந்து பகதிபண்ணும் நாளையில் ஒருநாள் நந்த
னார் பண்ணிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டுதோ இவ்விஷயமென்று
அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்

இருச்சொல் அல்லகாரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தூண்டிற்றிலேகாட்சி	யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின் மகிமையென்ன செபபுவி	ரென்றார்
அவர்கள் - அசுத்தனுங்காணாதவானந்த	மென்றார்
நந்தனார் - ஆகையினாலென்ன என்ன பலனாகு	மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதினாலேகவநாமம் நவிலு	மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள் - கொற்றடுமைக்கார பலன் கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு	ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனநதிருத்திக்கொண்டாக்கு வாரதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டாககுங் காராதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ	வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் முததிநாடா	ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாச்சிவபகதி தேடா	ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியிய	தென்றார்
அவர்கள் - துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே	தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குள் ப்படிபோல் பகுப்பா	ரென்றார்
அவர்கள் - சுக்கடலிலினைப்பாறி சுகிப்பாரே	யென்றார்
நந்தனார் - பாபபாணுததரங்கொடுப்பானோ	வென்றார்
அவர்கள் - காபபாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடி காட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு	தென்றார்
அவர்கள் - அடித்துப்பாலப்போட்டுவிட்டீரா ராலே	யென்றார்
நந்தனார் - அங்கேயேனரீங்குள வலையோ	வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இலையோ	வென்றார்
நந்தனார் - எங்குமிறநந்த பூரணங்க	ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றங்கா	ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தா'னிட டு
ரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாவொரா

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

பல்லவி.

பாவொய்மனமே-சிவனைக்கொண்டாவொய்துனமே

இந்திரன்முதலிய இமையவாகதிகார
நந்தியினதேறும் நம்பனபதம்போற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண் டமரரைககாதத்திரு
நீலகண்டனகழலபெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய்
சீலமாதவா சித்தத்தினின்றுடுளு
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதாள்போற்றி பாடுவாய்
மோகமரநதுவ்பத்தில முழங்குகெடாமல
ஆகமுறையிடும ஆந்திவண்ணைப்போற்றி பாடுவாய்
பஞ்சாஷ்டாந்தனைப்பகதியாயுருவேற்றி
மெஞ்ஞாமைபெற்றுயய மேலோனைப்போற்றி பாடுவாய்

இராகம் - தோடி - ஆதிசாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேநினைமனமே-முத்தி-பாதமொழலாகுர்மனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமமெனுமபொருள பதம்பதம்மய

சமரசமநடம்புரிசாமிசிதம்பரநிமலனதிருநுகுகொள்ளரகர சிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாககவலைகொண்டு விழலாய்-யானாய்

உண்மைமயிலலாவிட்டை நிழலாய்

தழுவாதிருந தநிலைசலனமில்லைமேல வீட்டை

சாராதாலல்லோநலசாபலயமாய் பாட்டை

சுததமுட்பெற பதமுமேயற

எந்தவினைத்திர முநசூரமமுற சிதம்

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய்-மோசத

தெரியவாவலைசுகுகி முறியாய்

சாகமட்டுஞ்சமசாரமே மேலிட்டிடு

சலியாமலேபிழைத்துச்சண்டாளமாய் தூட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாடும்விதி

நம்பாத்தித்தி தெமாய்திபதி சிதம்

உனக்குள்ளையுணர்வாய்நீ மோனம்-உண்மை

ஓமவழிகாட்டுமே ஞானம்

தனக்குச்சிதம்பரம்சாராதாலே தன்மயம்

சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராசகிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமயமாய்வுரு
முருவெளியெனுமொரு பொருள துவாரதிரு சிதம்

துக்கடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னமபலவா

வசனம்

நந்தனா சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அநதனரிடத்
தில வந்து சிதம்பரமீபாக மிகவும் வருந்தி வுத்தரவு கேட்கின்றார்

இது அறுசீரடி விருத்தம்

வேதியரேபெரியவரே நல்லவரே நானகடையன் விண்ணோ
மெய்ச்சும, சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையிலலாத் தவ
மேசெய்யும், போதியரே பத்தியிலலா நானபுலைய நேதறியேன்
புண்யமூர்த்தி, ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைக்
கொண்டே னனுபபுஷிரே

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஸ்ரீபகதாளம்.

பல்லவி.

திலலைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென றுத்தாரநதாருமையே

அநுபல்லவி

திலலைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டாலபிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோ சொல்லக்கேடடி-ருக்கிறேன் தில்
அல்லலறுகஞ்ஞிரு வம்பலநாயகன்
அல்லுமபகலுமாடி யானந்தமபெருகிய தில்
ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெநதன பீதிலதயவுடுய்து தில்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தைத்-தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகள றும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே தெரிசி

சரணங்கள்.

பத்தாபணியுந் திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராததியெப்போதும் தெரிசி

வேதனையடியவா போதனைமுனிவர்கள்
 நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக தெரிசுகக
 ஈசனேபுலியூரில் வாசனேகனகச
 பேசனேபென்றுநட ராஜனைப்போற்றி தெரிசுகக
 காமததைபகல்பவா ராமததினினறுசிவ
 நாமததைதொல்லியாதத சாமததிவநது தெரிசுகக
 ஞாலம்புகமுமவன் மாலையணியுங்கோ
 பாலகிருஷ்ணன் தொழுஞ் சீலபொறபாததை தெரிசுகக

வசனம்.

நந்தனா தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்
 லுகினரா.

எண்சேடியாசிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாதமுடாவுநதன்
 புரடடெல்லாநானறிவேனபோடாபோடா
 பத்தியென்றுஞ்சித்தியெனறுமபறையாக்கேது
 பார்ப்பாரதெய்வமதுபாடிககாது
 குற்றமுண்ணெசாதியிலேவழகமில்லாக
 கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயப்பா
 பித்தமதுகொண்டவனபோலிங்கேவநது
 சேசாதேபோபோவென்றேகவானே

இராகம்-அசாவேரி-ஆகிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா-சீயதைச-சந்திககலாமாபறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதூமறையோகன

செய்வதுஞாயம-சொல்லவதுமாயம்

சொல்லாதே-இங்கே-நிலலாதே

சேரிககுப்போடா-நாளைநஞுவா

எனகமகாடா-யோகங்கள்-தெடிய

கனாசனே-கனாடறிவாயோ

சேராநே-நக-விசாதே

வீரனைதொட்டா-மரியையெழுடா

மகாமகோபத்தியாயகம்
 -ரக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
 நூல் நிகையம்,
 சென்னை - 600090.

தவமுடையோர்கள்-தரிகுமரதிரஞ்

சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா

ஆகாது-வினை-போகாது

விரைதெளியனோ-அறுதலிமகனே

சிதம்

வசனம்

உழுது-சேறுபண்ணி-பரமபடித்து - விரைதெளித்து - நாதது
பறித்து-நடவுநட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோலு - களைபிடுங்கி-காத்
திருந்து-பதத்திலுத்து-கட்டியடித்து-நிரமரிய பட்டையைக-காப்
பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம்பிடித்து-தடி யெடுத்து-கொம்பு
தம்பட்டமுழங்கி-கோலாகலமாகி-நாலு பறையரோடுங் கூடி - வரப
பைவிட்டுரைசுகற்றிவந்து காககுமபடி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப
பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய வண்ணுறககமமுதலாகிய தேசதருமம்
ஹந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிறுமபலம் சிதம்பரம்
என்று பித்துபிடித்துத தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்ட
உலறிப் பேய்பிடித்தவனபோல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோ
ரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகாச
ணமென்னவென்று அந்தனா நந்தனுக்கேட்கின்றா.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதானம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்திரிமை-வந்தகாரணம்-நானறிந்திடச்-சொல்லும்

அநுபல்லவி

அந்தாங்கமுள்ள சொந்தபறையன

யன்றியிருந்துபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய்

நந்தா

சமணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய-தில்லைச

சபாபதியரினந்தாய

சூதுக்காரபறையருடனகடிச

சமமாவிருப்பது-எமமாததிரமநான்

நந்தா

குலத்திலிலலாதவழக்கிட-நீயதைக

கொண்டாடுகிறமுழக்கம்

வெளுத்ததினிலென்ன எருமைசாரணித்து

மேனியிலணிவாரோ-வையகந்தலிவ

கா

கிநுட்டிப்புரட்டுமறியாய-பொல்லாத

திவதுவாத்தைபுறையாய

முரட்டுத்தனத்தையெனமுன்னேகாட்டி
விரட்டுப்பேசுறும்வெறிமயக்கமோ அட

நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண
மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனா வேதியருக்குச்சொல்லுவாரா

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி,
அனல்கண்டமெழுத்துபோ லெனதுள்ளநனதாகவருகிச்சாய்க
கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராதகனைப்போ
றறிசெய்யக, கனங்கொண்டதில்லைகா போய்வருவேன கருணைவழி
காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனா வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொ
ல்லுகின்றா

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

நட்டநடவுவினையுமபொட்டவெனியைத்தொட்டபோதிலும் நட
கெட்டம்தியைவிட்டுவிட்டுகொடாபண்ணையாளடா நட
கிடடநெருங்குமபண்ணையுன்கால்பட்டதினலபசுமைகொண்டு நட

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுககட்டுமுககலமேகாணுந
துதிபெறுநந்தாவுன்கைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதித்திற்பெருமைசொல்லுமபறையனாயிருநதுதில்லை
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டதுமசெய்தொழிலேதென்றாரே

வசனம்

நந்தனாக்குச் சிதம்பரப்பித்ததுதெளியாமையால் வேதியர் என
வசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப் பார்த்துப்
புலம்புவாரா

இராகம்-தாரரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பித்தனாயப்போனதென்ன-நந்தா

பித்த

அந்நல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தாரா

பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி

செய்ததால்

புத்தாழில்லாமல்

பண்ணியபேராரே

பத்தியென்றுபே	ரிட்டதாரோ	
ரித்தமுமிப்படியே	நிலையிட்டதாரோ	பித்த
எத்திசையும்புகழ்	பெற்றிருந்தும்	
வித்தைகளனேகம்	விளம்பத்தெரிந்தும்	
பத்தியோடுசால்	மறிந்தும்	
கத்தென்னுபேரிட்டு	நானுனக்கிருந்தும்	பித்த

வசனம்

மனத்திற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்

பித்தமதுதெனிர துவிடமருந துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசுவகாமிப்பெண்சநிதியினேராகத்தலைவணங்கி
தித்தியென்றுநடநமிடுந திருக்கோலங்கண்குளிரதெரிசித்தாயாணல்
பித்தமதுதெனிர துவிடமேவதாரதமழைசொரியுமபெரியகோவே

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பித்ததெனியமருநதொன்றிருக்குது-பேரின்மன்னுள்ளே

அதுபல்லவி

மறமருந்துகள் தின்றனுமுளருக்குவல்லேவல்லே-ஐயே அடுமை
(பித்ததெனிய)

சரணங்கள்

பாடியுமடியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிபார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளிந்ததிருமாயனுமேவதனுமபாரததுக்களித்ததுண்டு [ம்
பாரப்பதியென்றொருசீமாட்டியதிலபாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்ன
பாதியிருக்குபறையாய்யுமபோய்ப்-பாரென்றுத்தாரரதாருந்தாரும்
(பித்ததெனிய)

பந்ததுதிசையும்பரவிப்படாந்தாலுமபார்த்துப்படியாரே
தத்திக்குதிக்குந தாளங்களபோடுநதண்டைசிலம்புகொஞ்சுந
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிருக்குதுஅங்கே-சென்றால்போதுங் கண்டாலதி
ரும (பித்ததெனிய)

ஊசைச்சொன்னுமிப்பாவதெனையு முழுவியுடறுகமும
பேரைக்கொண்டாடிபடிமபுகிராவெகுபேர்களுக்குப்பிழைபா

சாருநரைதிரைநீருமருநதுச சாதியைப்பாராது-இன்னந
திராதநோயகளபடைததவெனக்குத திருந்திருமையே அடுமை
(பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாம	விருப்பேனே
சென்மத்தைவீணக்கி	கெடுப்பேனே(சிதம்பரம்)
பத்தியுமனமும	பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன	சடலமுமிங்கே(சிதம்பரம்)
ஆசையுநேசமு	மானந்தமங்கே
பேசலுமபாசமும	பிதறலுமிங்கே(சிதம்பரம்)

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்ல வேதியா மூசசையடைநதுவிழுநது
தெளிந்து எழுநது சொல்லுவாரா.

அறுசீரடியாகிரியவிருததம்

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநடடாகனில்லை
பாபபதுமில்லைசைவப் பழமதுதினருயபண்ணை
காபபதுமில்லையுனைக் கைவிடமனதுவலை
சோபபதாலாவதில்லைச் சேரியிறறென்கைதுபோடா

வசனம்

என்று வேதியாசொல்லிய உத்தாரபபடி சேரியில நந்தனாவந
து பத்தியும பன்னிரண்டுபோகளைப் பாபதுசொல்லுவாரா.

இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

ஆசை நேச ராகுந தோழரேகேளுங்கள்	
பேசுநதெயவங்களுண்டோயீசனல்லால்மக்கு	ஆசை
ஆயன் மாயன அன்றடிமுடிக்காணாத	
நேயனமுலுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால்	ஆசை
மண்ணய் விண்ணய் மற்றுளப்பொருளகளாய்	
எள்ளுளெண்ணெய்போ விருககுமீசனல்லால்	ஆசை
அருவா புருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்	
பரமாயநின்றதெநதப பராபரததையல்லால்	ஆசை

வசனம்.

என்று நந்தனா சொல்லியபின்னும் ஆதந்தக் கூத்தகாவாரா

இராகம்-தநியாசி-திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

ஆநந்தக்கூததாடினா-ஆநந்தநந்தன

ஆநந்தக்கூததாடினா

அநுபல்லவி

வா னுந்றுதிதேவா முநிவாஜயஜயவென று

வாழ்துழம்பிராநடி கள வாய்ப்பதெப்போதோவென்று

சரணங்கள்

மாயவலைகூட

பட்டு-அதிலெப்போதும்

மாளாததுயரப்

பட்டு

மாயுமுனனாகவந து

வலியவாண்டருண்மூர்த்தி

நாயேனகளிககவெனமுன

னடுவரென்றேசாத்தி ஆநந்

கவலைப்படாதே

நெஞ்சமே-காலனகைப்பாசம்

கண்முனவாராதே

அஞ்சமே

தவநிலையையுணராத

சன்மராககர்தமக்கன று

தற்பத்ததைககாட்டி னோ

தனைககாணுவேநானென று ஆநந்

காயமிதுவுஞ்

சதமா-அன்றியுற்பவங்

காண்பதொவ்வொரு

விதமா

ஆயுமெழுபிறப்பா

யவதரித்தாலுண்டென் றும்

தூயபத்ததாலாதத

துகளறறிருப்பேனென் றும் ஆநந்

வசனம்

இவவிதமாகப் பன்னிரண்டுபோகளையும் வேலைசெய்ய வொட்டா
மல, தன்சமீபத்தில் நிறகவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை
வேதியன் கேளவியுற்று நந்தனரைசர்விக கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்த
னார் வேதியருக்குச்சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எதுககென் றீது

இததனைபேதகம்

எண்ணுவனோ

தோதகம்

அநுபல்லவி

காதகராமமனக கசடாசொன்ன

சொல்லை

சாதனைசெய்து சாதித்திராபிழையொன்

நிலை உது

சரணங்கள்

நான் உனக்குப்

பண்டு-சாசனஞ்செய்து

நலமாய்தருது

துண்டு

தோன்றலெநீசொல்லுஞ்சொற்படிச்
பானமையாகநிததம பத்தியாய்

செய்கிறேன்
உய்கிறேன் எது

காசளவு
காலுமமறவாத
தாசனுகெப்போது முண்டுதாமே
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல

நன்மை-செய்தோரை யொரு
தன்மை
கண்டு
நான்செய்தொண்டு ஏது

எழைநான்
ஏதொன்றறி
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக
ஊழியனுக்குமஉழுகயிறுங்கொடுப்பீர்

தானே-சூதுமவாதும
யேனே
எங்கே
ரிங்கே எது

நந்தனார் - ஏருமுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருதம

வணக்கமாய்ச்சொல்லும வராததையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன
கணக்கில்லாததனது பண்ணையாளவசக்திறு
கைப்பிடிசாகவேதநது
பிணக்கிலானிவன்சொற படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான அழைத்துப்போவென
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினாரந்தன
ஏர்த்தொழிலமிகப்புகிறதனினே.

இராகம-சஹரான-ரூபகசரபடிதாளம

பல்லவி

பத்தியாகஆண்டைசொற்படிசெய்தானந்தன்பலருடன் கூடிமிகக்

அதுபல்லவி

காததனைசித்தங்குறித்து
கமலபாதத்தை
காதலாகவேகொண்
மனம

கதிததவன்
நாடிமெத்தக்
டாடி
நீடி பத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனாரஞரை
நித்தமுமேர்கொண்டு
சுத்தமதாகவே
காலே

புஞ்சைகளை
பழுது-அறச
யுழுது
பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு	நிறமுள்ளக்	
காளிகளைக்கட்டிப்	பூட்டி-பொற	
காறுவொன்றதிலே	மாட்டி	
ஏ	ரோட்டி	பத்தி
கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப	னிடுமபன்	
கரியவனவன் தம்பி	பெரியன்-சினனக்	
காத்தானவனமகன்	சொரியன்	
குள்ள	நரியன்	பத்தி
சீரகசசம்பா சிறுகருடன்	சம்பா	
சிறந்தமணக்கத்தை	நட்டு-கம்பு	
சேரத்துவரையு	மிட்டு	
பயி	ரிட்டு	பத்தி

வசனம்

இவ்விதமாய் எர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்தனா, இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியாபால சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனநதுடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்கிறா

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

பொய்ச்சடலம் புழுகுகடொன்பதுவாசற நேறபையைப்போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந்தொடியழகி சிவகாமிமாதா பங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தைக் கண்டு களித்திறைஞ்சுவேனே

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவன் றிப்
பிறன்ககடலிடையில் கிடந்தழுவார்

அதுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லைதயவிலலைழையிடத்திருந்தருள் செய்திடும்

சுரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்

வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதிலலைப்பதிவரது

பாதச்சிலம்பசையமணிசூலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானதக்கூத்தாடிய பொ

உலகநதனிலககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிஞ்செல்வங்
கலையற்றவர்மதமற்றவாவிடையத்தினிலுருவற்றிட
கலைற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினிலநடனமாடிய பொ

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொரிகணங்களதை
இழுததுவசப்படுததுமவகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமாககுமரிதாக்கும்பால்கிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம்

இவ்வகையாய்ச சொல்லும நநதனரைப்பாரதது வேதியர்சொ
ல்லுகின்றார்

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகுறையனுதினமூடாவுனக்கிததனை
களளாகுமபிடாலாவதென்னபலனோகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளிததுள்ளிதுடிககறாய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுககொல்லையிலமாடுவநதுதொடராத்தேகுமபடிசெல்லடா.

வசனம்

இப்படிசொல்லிய வேதியருடனே நநதனா தனக்குத்தெரிந்த
விததைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார

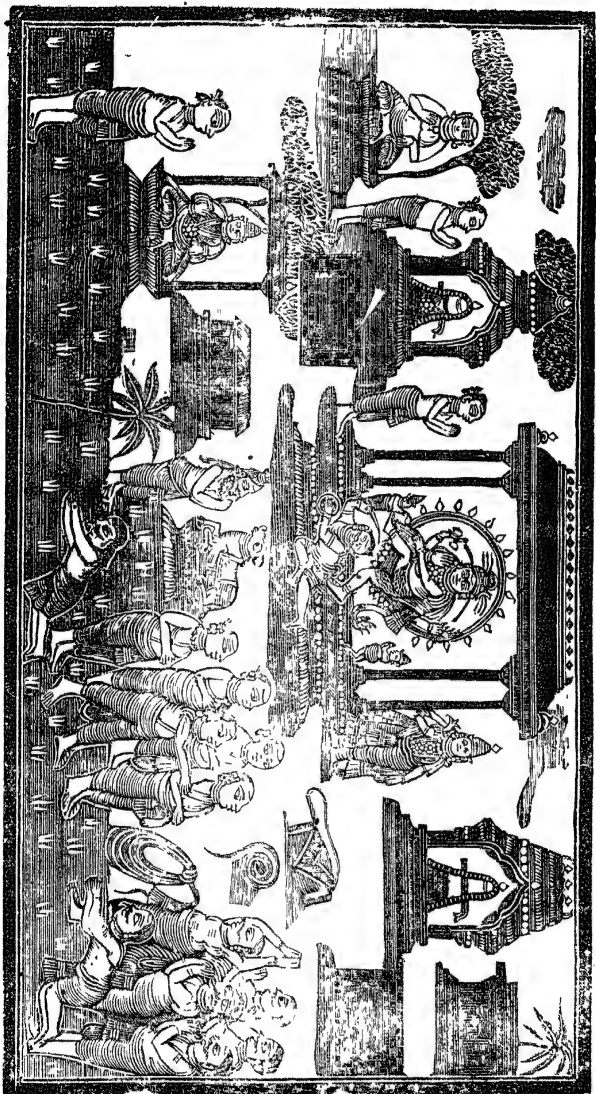
முனநநதனார், பின்வேதியருமாகச சொல்லிக்கொள்ளும்

எ ட டி க கு ப் டி பா ட் டி ய ர ன

இருசசொல் அலங்காரம்.

நநதனார்-திலையைப்பார்க்கவல்லையோ	வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலமுளகாயில்லையோ	வென்றார்
நநதனார்-களளம்போனலுள்ளதுகாணு	மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனலுள்ளதுவிளையு	மென்றார்
நநதனார்-திருச்சிறுமப்பலங்கண்டாலதேககனிககு	மென்றார்
வேதியர்-பொரிசசககுழம்புகொண்டால்தேகம்பொருக்கு	மென்றார்
நநதனார்-அரகராவென்றாலபாவம்போ	மென்றார்
வேதியர்-பலையனைக்கண்டாலபாவமா	மென்றார்
நநதனார்-வெட்டவெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு	மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு	மென்றார்

நந்தனார்-எனக்குஊறியஞானமாரியேமதி	யென்றார்
வேதியார்-உனக்குநாறியபறையாசேரியேகதி	யென்றார்
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளமபெற்றா	ரென்றார்
வேதியார்-கத்தாழையக்கினியில்பறா	தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதுமவாயிலேதர்க்க	மென்றார்
வேதியார்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொற்க	மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே	யென்றார்
வேதியார்-அள்ளித்தருதேனென்னைத்திட்டாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்துவதே	னென்றான்
வேதியார்-அடுமையாய்வந்துஅவலப்படுத்துவதே	னென்றான்
நந்தனார்-தில்லையோடுன்னைச்சேசரேனோ	வென்றார்
வேதியார்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனோ	வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிசைவருகுதுபோலேனே	யென்றார்
வேதியார்-மறவாதிருபறையாபோகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போலேனே	யென்றார்
வேதியார்-மரியாதையுல்லப்போகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டுமபெரியோரே	யென்றார்
வேதியார்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டுபுழையே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே	னென்றார்
வேதியார்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே	னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமலநாடுவே	னென்றார்
வேதியார்-கொல்லையிலேவிவங்காகப்பிராடுவே	னென்றார்
நந்தனார்-சிறதைநொந்துதவிப்பேனே	யென்றார்
வேதியார்-வந்துவந்துஅலப்பாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சிலைநெஞ்சமுருகாதோ	வென்றார்
வேதியார்-அஞ்சிலைபஞ்சமவருகாதோ	வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரமபோகவுத்தாரநதாரா	மென்றார்
வேதியார்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது	மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போலே	னென்றார்
வேதியார்-போகக்கிரியாய்ப்போலே	னென்றார்
நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே	னென்றார்
வேதியார்-சொன்னதுதவிறே	னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்குயென்னவழி	யென்றார்
வேதியார்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி	யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஐது	மென்றார்
வேதியார்-பெற்றதுபோது	மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேனதுயெழுந்தது	னென்றார்

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்துங்கள் வருத்தமது	வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு	வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திலகல்லெறி	யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிசெய்வதே	னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிசெய்ததே	னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்து உகடவுளாய்நிறந்த	தேன்
வேதியர்-பலகலைற்றுமபறையனுய்ப்பிறந்த	தேன்
நந்தனார்-பழுதானபென்மரபடைத்தேனே	யென்றார்
வேதியர்-அழுதபுலங்கனமமடுக்காதோ	வென்றார்
நந்தனார்-காபபதுன்பாரமகட்டுவிடு	மென்றார்
வேதியர்-நாறபதுவேலையெநட்டுவிடு	மென்றார்
நந்தனார்-அப்பனகருணையிப்படியோ	வென்றார்
வேதியர்-தபரினேனதுவுமொபரிலே	னென்றார்

யசனம்

நந்தனாரெழுந்தபுலபறையனங்கொடுத்தாரங்கேட்கின்றார்.

வீரத்தன

அல்லெனுங்குழலாள்மோகமண்டாதுவொருக்காற்றொண்டர்
பலலாழிகாஸஞ்செய்தபழவினைதொடக்கறுத்துச்
சொல்லிலுமாடங்கொணாதசுககுகடலாட்டிவைக்குரு
திலலைநாயகனைககண்டு தெரிசனஞ்செயவேனென்றார்

கண்ணி-இராகம-பியாசு-அதிதாளம்.

மார்சுழிமாதத்திருவாதிநாள்	வாப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணுகப்பண்ணாநல்லொருதாம	போய்வாவென்றுசொல்
	[லையே
கட்டையிருக்கையில்சுதமபரம்மோய்நான	காணவேணுமையே
கசடனுகிலுமாசைவிளையுதுள்	காலுக்கும்பிடையே
காசில்லகழிநோததநாளாழகலாயுங்க	கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல	காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலிலென்றெனலுப்பாட	வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்குனதன்நியிலவேறே	யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிண்டுமறியாதபேதைநா	னெளியேனையே
இன்னநதாய்வயிற்றிடைபணுகாம	லீடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளித்திருநதண்ணீர்குடித்திடும்	வெறியேனையே
மேதினியினுயினுங்கடையேன	வழிவிடவேணுமையே
தானநதவங்கொன்றுங்காண	தடியேனையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி-

தருமமுண்டுளையே

அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே

ஆளாகினேனையே

அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென்

றனுப்பவேனுமையே

விருததம்.

சிலையணிநதிமும்வேளரிநதிடசெய்திந் திருமேனியைக்
கலந்தணைநதிடவேண்டுமகாதலைககண்டிராயகிலமனைததையுந்
தலைகமநதிமசேடனாகுணததனமையெய்திமும்நநனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாலிவன்வேணதெல்லாமபேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உததாரங்கேட்ட நந்தனாருடைய சி
வபத்திரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமை
யைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைககாரனென்று வேணபடி
பேசுவா

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மாடுதின்னுமபுலையாவுனக்குமாகழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயரிடத்தேபோய்ததீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னுமபுலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிகுமவாழ்த்தைககன்னேரோடாதேபோடா
நண்டுக்குககலியாமழைநரிக்குச்சங்கரநதி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோபவநாரிப்போ
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவனபொன்னடிதொழுவாயோ
கூசலபோடாதேபோடாயிங்கேகழைககுமபிடலாகாதோ
கங்கையோடுவைபோவங்ககாணிககைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிககடிவநதுயிரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கத்தோ
வஞ்சகவாததைநாளேத்தெரியுமவாராதேபோடா.

வசனம்

அடாநந்தா சபாக நனாபிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக
வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயி
ருக்கின்றதென்று வேதியா பின்னுஞ்சொல்லுகின்றா.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனை தில்லைக்-கலுப்படுமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைகளை துதிங்
நடடாவயலைத்தேடி நடவருட

குதவாது
விப்போது(அட)

ரரணங்கள்.

சனசா தியிற்பிறந்தோ னுணக்கவிடத்தி
 லென்ன அலுவ ளுண்டு-அல்லவென்று
 பொலிபொதினுமுளா யிரவிரகுக்கும்கிதி
 டுக்குநீகட்குக் கொண்டு
 மாறுமழவுஞ்சுர மாலைபணிந்த வரு
 மாற்றலா திரிபுர மதனை யெரித்த பெரு
 மாணுக்கிய லுந் திரு மஞ்சனோற்சுவர் திரு
 வாதிரைபபலன பெறமாட்டாய்சொற்படி யிரு (அட்டா)

வேழங்கொருபுறமேவதியாக வியற்றும்
 மென்மைகள மிகத் தங்கும்-அந்தத்
 தாமரைமீலாத தியைத்தலம்போய் வருவதற்குந்
 தடையிலையெனப் பொங்கும்
 தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும
 சாதிபிழைவையோ சித்தாலேதெரிய வரும
 பன்னிடபன்னிடபடித் தைநாவாயுறந் தெவரும
 பட்டால்தெரியுமபறைய நுககென்பதனோல்வரும (அட்டா)

அலலுயபக லுஞ் சோழநித குடகாததிரு தெய்வ
 மானவாபல வாணன்-இங்கிருக்க
 தொல்லபபட் டவையேன் டாமென்ற றைத்தடுவேன
 சொல்லமறந் தநீ வினை
 திலலுத்திரியாவரப் பிசைசைதங்கடா பிடித்
 திருக்குமென அரிது திருட்டாநா பகடி
 பலலையொடித்தது விடுகிறேனமாமடா தகடி
 பஞ்சைநீயாயசமா ததுபாராபெண்டடா தடி (அட்டா)

வசனம்

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்
 னைத் தடியாடித்தது லாம பிராணமையித்தது லாம கழுத்தைப்பொடித்
 தது லாம சித்தமாய்த்தலை நடித்தநாளைக் காணாமலிருக்கேனென்று கடுந்
 துச்செயலுமா

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியுனகுற்றத்தைப் பொறுப்பேற்றே-அணுவள
 வேணுஞ்சம்மதிப்பேனே

அதுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்நதாலுஞ் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யலல நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பாலகாலமுமபழமுமபாலுபாடினும்	பாமா
பழகாததற்குவொப்பாய்ப்பகரலாமே	வேம்பு
தலம்விட்டபுறம்போநீதான்செய்பாதடா	வீம்பு
தறையிற்கறநதபாலுநதாவுமோமுலைக	காமபு (இனி)
திடையிலிருக்குமிநத இடுமபனகடம்பன	சரி
இவர்களல்லாமலிதே இருப்போர்களென்று	நரி
நடையிலிருப்பேன்மகா நலவனாகுந	தெரி
நானுணைச்சோப்பேனென்று நம்பாதேபரி	கரி (இனி)

வசனம்

என்றுசொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனா மித்ரநததாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல, வேதியருக்குக கோபமவநது திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலையென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-ஆசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாதிரம் வேண்டாம்-நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாதிரமவேண்டாம்

அதுபல்லவி

முடாடுத்தனமாப்பேசாதேயா	முடா
முன்னுமபின்னுமபறியாக்	குடிக்கடா
வரட்டுதவளைபொலவாயாடாதே	யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சோப்படுத்திடப்	போடா (திருட்டு)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப்	பாருளாகொண்டுமுது
புன்றொய்நிலமுழுதுஞ்	சீரு-செய்துவிதைநது
வைத்திடினயிப்போற்குடி	யாரு-இருப்பார்களுன்
நைந்துதிப்பாசகல	பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளை	கூட்டி
சார்நததற்குவாயாரநீ	ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே	ரோட்டி
தக்கவுன்றன்நிறமதுமிக்க	கூட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற

மெத்தமெத்தகித்த மொத்துசெய்குவாய்

(திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா

பாவி-என்சொந்தமான

பழனங்களுமீடேறத்

தேவி-பூசைபுரிந்து

பொட்டெனப்பதம்பணிந்து

சேவி-இதைமறந்தால்

பொக்குவேனையுன்னிட

ஆவி

சட்டமாகவுன்சமாதத்தைக்

காட்டாதே

சரணமென்றுகண்ணிரை

ஒட்டாதே

தட்டுவனெகைமிஞ்சி

நீட்டாதே

சலசலப்புக்கஞ்சிரியோட

மாட்டாதே

விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு

விடுவிடு

கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு

பொகாதே

(திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங்

கட்டி-பதனமாகப்

பழையவெருவெடுத்துக்

கொட்டி-சேறுபோலாட்டி-

தோயுமசடமுதலோ

ரட்டி-வாராமறசெய்து

சொன்னுலுப்புவேனோ

மட்டி

காயமுள்ளபோதேநீ

தானட-

கார்த்தனறன்னைக்காரணப்போவா

னட

வய்த்துவிட்டுப்போகப்போரா

ரா

யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனே

நட

ராயன்ராயன்ராயன்ராயன்

சாட்சியாய்

நீயன்நீயன்நீயன்நீயன்

உணைவிடேன்

(திருட்டு)

வசனம்.

இதுவும், வேதியா சொல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருத்தம்

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணாமல்மாடவாதேதோமதிமயங்கத்

தேனிருந்தசெந்தாளேசசிரதிப்பாபுரதிபுறத்தெளிந்தாநிலலை

ஊனருந்தும்பிலையாநீதிதம்பரத்தேசென்றாலுமுண்டோமுத்தித்

தானிருந்தவிடமவிட்டுப்போகாமலசஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடத்தேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய தில்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்

தியெண்ணலாமா, நத்திமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்க ளிடத்தே சத்தமபோடலாமா, இங்கேநித்தம் நாடலாமா, வியாத்த மான இநதசென்மமெடுத்துஞ் சித்ததேடலாமா, அங்கேபுத்திசெல் லலாமா, அட்டா, இதுவெல்லாம் விட்டுவிட்டா, நாததைப்பிடுங்கி நடடா, என்தொழிலைதொட்டா, தோல்கட்டிய தடியையெட்டா, யாருந்திருடாமல பாராதிருடா, களத்தில்டுடா, காவல்கொடுடா, புல்லறுடா, முரடா, வழிதெரியாக்குருடா, நான்ரொல்வதுநேரடா, இதடா, உன்செய்கையென்று கலலாடுலறிது, தடியாலடித்து, வாயாலதிட்டி. தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நி ன்றான், அவா நாளப்போகுதே யென்றார்

வசனம்

நந்தனார், வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நா னும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-எனனை-அடித்ததுபோதுமையே

அங் பல்லவி.

அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி	யாதோ
அடிமைவேலசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ
அடித்ததெல்லாபென்மனதிற	படாதோ
பாபியெனக்குநினிமேறறெறி	யாதோ (அடித்)
நல்லவரேயுங்கள்மனதுப்பிர	காரம்
நடக்காமலிருநதுமப	சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோவெனக்குப	சாரம்
சுகிர்தசாரியுங்களாலேயிந	நேரம் (அடித்)

வசனம்

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிசொல்லுவார்

மோகனராகம் - ருபகதாளம்

இலவுகாத்தகிளை	யாச்சே-நான்
எடுத்துசொன்னதெல்லாம்	போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு	தாச்சே-நீங்கள்
பாரப்பாரென்பதுமே	லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல	மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ	போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென்
சிதம்பரமென்பது
விழலுக்கிறைத்தாறபோ
வேண்டுதல்வினாகிப்
கண்டைக்கண்டிட
காலம்பிறக்காமற்

முச்சே-தில்லைச்
போச்சே
லாச்சே-எந்தன்
போச்சே
லாச்சே-நல்ல
போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எவியேன் தாங்கே
னென்னுசொல்லுவார்

இராகம்-லாவணி-ஆகிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்காற்	பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேளை இம்மாத்திரம்	பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லுமபகலும்நா னநிததுமேதோ	வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன் கிரவமபலகெய்வம்	மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைதொடாநதடிக்காலுமெந்தன்	பாழ்வினைதீராதோ
பாதனிலபோசொல லாகவனென்றே	படைக்கதுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிறைசியையே டெறந்	செநநாய்தொடலாமோ
சிதம்பரமநான்தொடலாமோராகியில	சின்னவனுன்றே
இன்னமுமசிதம்பரம் போவேனென்று	யிங்ஙனவருவேனே
இம்மட்டும்பாது அம்பையுங்கந்தய	விருந்தாலதுபோதும்

இஃக - ஸஞ்சீடடியான்வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியனசினத்தால
காருளடாநதிடுஞ்சோலையினிந்நிவனகருத்தை
எருலாவியபரமனற றுண்மலரிறுகதி
தீரனாகியநந்தனுபபாடிசெய்தான

வசனம்.

நந்தனார் தங்களைபருககுத்தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு
ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தை
த்தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்து
டனே சேரியிலவராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பல
வாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெநதுமனம்வேறாகி வினையோவென்றி
சாதியிலேயாவமது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்
ஆதிசுருவலவோநீபாப்பாணுக்குள்ளிருந் துமனுப்புவினே. [கும

இராகம-சௌ ராஷ்டி ரம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா
அததாநானவருவேனோ அம்பலத்தைப்பரவேனோ
சற்றையாகிலுங்காண்பேனோ நந்தியெயென்செய்வேன ஐயா

விருத்தம்

தாநிலலாதவிப்பிறவியைததானெடுததஞ்சி
தூறுபட்டணற்கீழ்க்குலமாகியிததுன்பம்
நீறுபட்டிடுமலலவோதிலையினின்றல
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குமமொருபிசகோ

இராகம-எ துலகாமபோதி- திரிபுடைதாளம்

பலலவி

ஐயோதெய்வமேயிந தவையாககடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தலலவோ
உள்ளங்கரைந துருகியுயுமபடிக்கேட்கில
கள்ளகருமரனலலவோ
ஆலைக்கருமதுநோரலாசுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமிலையே
பாவியெனக்கோவந்தபாபபானமனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்குமபததைககண்டாலகோடிவினைகள்தீரும்.
பாவிக்குக்கிடையாதகாண
தில்லையம்பலவாணதெய்வமபுலையாககாக
கல்லாச்சமையலாசுகதே
பொன்னம்பலவாயுனைப்போறறுமலகையில்லாமல
இன்னமபிறவியேறுமோ
அன்னைதநதையுமநீயென்னாவிபொருளுமநீ
யுன்சநதிதிவரசசெய்வாயே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடிமுடியொன்றுமிலலாதம்பலத்தரசேயுனபால
கொடியுனவந்தாலென்ன குறையுமோவதனுல்தீ
நடலெய்யப்பாண்கையில நடுங்குவோவிடுததாயென் றுப
படிமிசைவிழந்தாநாடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமநியேன

ஆரகர சிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவநதுபாபபாணைக்கேட்டேன
சித்தமிரங்கிப்போயவாவென நொருநல சேதிசொலலக்கானேனையோ
(செய்யு)

பாவிபுலையனய்ப்பிறப்பேனையிநதபாரினின்றுப்பேனே
ஆவிதவிகழுதேபொன்னம்பலாவுன் னடிககமலங்கானேனையோ
(செய்யு)

பல்லுமுனேத்தநாள் முதலாகயிநதபாபுபடுமேனே
தில்லைநாயகாகனகாவென றுனைத்தேடுமவகைகானேனையோ (செய)

நாற்பத்துவேலிலமிருக்கிறதை நடுகவேனுமென்றா
காபபதாருகளைபிடுங்குவதாரென்று கடுததேபேச்சகடியேன (செய)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுமேனென்னவதைப்பிடித்திழுத்திடுமேன்
பாத்தினிக்கிருபையெய்யாவிடிற்பறையனப்பழிவீண் போகாதுசொ
[ன்னேன (செய்யு)]

தில்லைச்சிதம்பரத்தைதகநாணவிடி லென்றேதகநதரியாது
சொல்லிவிட்டேனபொன்னம்பலவாவுனசொன்னசைபகசுவருவே
[னோநான் (செய்யு)]

விருத்தம்

கடுவருநதியுமபணிகட்டினாகவுங்கறறைச
சட்டிலேமீவியிறைபுனறறிககவுநதகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகினிறறனொருவேங்கைக
கொடியனவந்ததினாலென்னதில்லையிறகுறையோ

விருத்தம்

மாவளாதில்லைமாநகாவிதியுமதினும்
கோவிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினென்காயததையேதுக்குப்படைத்தே
னவிதானிருநதுமபரகதியடைந்திலனே
ஆதிநாண்முதற்றவம்பெறுமாமுணிககாக
காதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநதன்
பாதம்போற்றியெந்நேரமுமபணிந்திடுநதன்
வந்திரவேகனவினுமீசனுமவந்தார

வசனம்

நந்தனா, தில்லை தலத்தைக்காணாத செனமமிருந்தா லெனன
போனெனனவென்று நிச்சயமபண்ணி மனதுருகிவாடும் வேலோ
யில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அநநித்திரையில் அம்பலத்தே
வனவந்து சொல்லுவார

எதுகுலகாமப்போதி

பல்லவி

கனவினிலகண்டாரே-நந்தனா-கனவினிலகண்டாரே

மனதிலெப்போதும்

வருந்தியடி பணியுங்

கனகசுடேபசனைக

கண்ணினுறகாணுமல-கனவி

நீடுங்குழனிகள்

நானடச்சொன்னேன

ஊனமில்லாமலுன

ஹடையவனகலிகக

மானிடபாதிறவியி

ஹககணையாபத்தி

மானிலலையெனத்திலல்

நாதனவந்துரைக்க-கனவி

கறுகுல்பகலாயக

கலித்தநினனருளாற

சங்கரனேயென்று

சாருநனனிலையால

அநகமபுளகிக

மாசசதுஅதன

லிங்கேவந்தேனென்று

யீசஹமபுகல-கனவி

விருத்தம்

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமானபெயாசொல்லியாற்று
நாளில், கறைமருவுமிடாழகன்றனதடிமைவெறியகலககனவிவந்து
குறையறவேகழனிகளை நடச்சொன்னேழுனகது விடைகொடுக்கே
னென்ற, மறையோதுமவாககுரைத்து நீவினாநதுவாவென்று மன
றுடசென்றா

நந்தனார் கனவில் - நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்

நமமுடைய நந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமது பூதகணங்க
ளாலே நடச்சொன்னேம வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தராவகொ
டுப்பாரென்றுசொல்லித் தானமபலத்தேசென்றா

• நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயலகளைககண்டு சந்தோஷமடைதல

கணணிகள்

களையெடாமல்சலம்விடாமல

கதிரொருமுழங்கா ஹமா

களிகுதுபயிரிருக்குதுஅதைக

கட்டுகட்டவேத்த ஹமா

பழுதிலாமலேரிசுளங்கள்
பரமசிவனைப்பணியுநதனை
கனவில்வந்துவுருவமாகி
கடுகிநடந்துவேதியரிடக

பள்ளமேடுதண்ணியாய்
பயிரிடுநதிருபண்ணையாய்
கருணைமாரிகண்டவன்
காணவெனறுசென்றன

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நரதனரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொலபுவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவெனறுகள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச செபபுவாறொபபுவானே

பலவித - இராகம் - வராளி - ஆதிதாளம்.

வேதியர் சொல்லுதல்.

நரதாவுனக்கிந்தமதி
அநதரங்கஞ்சொந்தமா
விநதையாயநினைந்தன்றே

வந்ததென்னதந்ததாரு
யிருநததுமறந்துபோய்
அநதவேளையுநதியிலை-நந்தா

மீதாடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு
திலையென்றுசொன்னதெல்லா
கலையென்றுஐயர்சொன்ன
சித்தமுநதெளிந்துதா
பத்தியுநதுலைதுதா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது-நல்லது

பலலைக்காட்டிபேசுவாய்
சொல்லைக்காட்டியேசுவேன
மலையென்றுபோசசுதா
சொல்லேரிசமாசசுதா
உறறுதுவுணர்ந்துதா
கத்தலும்பறந்துதா
மெத்த-மெத்த-சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே
சொற்படியொப்புதலாகீ
கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம்
சாண்வயிறுறுக்குஅன்பு
ஒகோ-பலே-பலே

தப்பெடுத்திடுப்பையா
மெய்ப்பபுநடபபையா
காரியங்கைக்கொள்ளடா
யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெளிநதுபாருசுற்றம்
கண்டுகொள்ளுநித்தம்
ஊனிமுநதாலேதுன்பம்
சாதிமுறைமைவம்பு
சபாசுகண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌம்

சூதாடிதோற்றவன்போல
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள்
என்னகாரியமஅதிலென

வாதாடிநிற்பதற்கு
காதாநிலகேடடிருநதும்
வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு
தேகமபட்டாலபுண்ணுகும்
அமபலமாவதுஆகாச

கேட்டதில்லையா
பார்த்ததில்லையா
முற்றுப்பாரு

அருளில்லைபொருளில்லை

கண்டுசேரு

பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெறியென்றும்முத்தியென்றும்

இதனைநாள் கற்றகலை

அத்தனையுமபித்தமாசக

மாறுபாட்டுக்காரன்வாத்தை

சூறுபடுமோ

தாறுமாறுபேசினதால்

சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப்புரட்டு

வல்லான்வகுத்தவழி

சொல்லாதேசுமமா

நிலலாதே

காரியத்தன்பபாரடா

உனக்கிணையாரடா

காசுபணஞ்சேரடா

இதுநல்லவூடா

மாஞ்சை

சஞ்சிகுழுக்குடித்தாலும்

பஞ்சமில்லையே

கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும்

சஞ்சலமென

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன

ஒற்றைச

சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன

ஒற்றைக

கண்டாங்கிசேசேயொன்று

துண்டாய்கிடைக்குது

பெண்டாட்டிகுக்கொடுத்து

நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாக்குதினும்

அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா

கண்டனடிக்கட்டையிலே

முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு

மாணியில்லாதவன்போலே

தோணிநிலந்தோணுது

கோணிநடந்தாலுமென்ன

பெண்டாட்டியில்லாச

சுகமல்லவேமனந

கொண்டாட்டங்கொள்ளா

ததைச சொல்லவோ

ஆரா

எருவிட்டுமுதவயல மறுவிட்டுத்தேவையிலீல
எதுவெட்டினாலுநதாங்குந துருவிட்டுப்பாக்கவேணுநதுரையே
நிலம்பாராதேபர்கடகுப புரையேயிதுவல்லாமல
வேறேயுண்டாயிறையே இநதலுருக்குளி துநலவினையே

அசாவேரி

மூலக்காலவினேநததாணல சேலைக்குககாணும
உனதுகூலிகுதுககாணும குழநதைபா லுக்குககாணுமல்லவோ
ஊருக்குளிநதநிலஞ்சபபையே நீவாரிவிடவேணுமிநதக்குபபையே

சாவேரி

வாரிகாலைசுகநறிப்பாரு கோரையைப்பிடிநகிரம
தேரையையுமுகசுசொல்லு வீரியைநடுகச
செட்டியாருளததருகே முட்டிருக்கப்போததையா
வெட்டியானகததருகே திட்டிருக்கப்பாத்தையா

புன்னகவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப பொல்லாமுனதுசுக
மல்லாமலவேறேநதநிலை இலலை
கட்டியடிக்கடடியிலை விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குடடையிலை நடட்டதுபலித்துதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம-நநதா

வசனம்

இப்படிச்சொல்லும வேதியரை பண்ணையைப் பாக்கவாருமெ
ன்று நநதனார் கூப்பிடுவார

விருதநம

பண்ணையாவையுமபாருமெனறழைத்திடப்பரிநது
கண்ணுலாவியவேதியன்களிப்புறநதன
பண்ணுலாவுமபொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பரளி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருநதனாதாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களைலே ஒரு இராத்திரியிலநட
வுநட்டு அறுபயறுகசுமவையிலே வேதியர்கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவ
ராகியுலகவாசனையற்று நின்றார்.

வசனம்

நந்தனா அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார

கடுககா

நந்தனானதபரிதமானாநந்தனாநமஆனநதமாகனா
சொநதமானவயலவநதுபாக்கையில்
விநதையாசுபலபநதம்போச்சுது
சிறதைதீரவேயநதரங்கததில்

நந்தனா

நீசச்சாதினெனறுயேசிபபேசுமிநத
தோசிவேதியனுமாயைகவே
தேசமற்றுநதிலைவாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திகுதாசனெனறுவரும

நந்தனா

வாருவாருமிதைபபாருஞ்சிவ
னேரவநதுசெய்யுங்காரியங்கனிது
பாரினமீதுளிணையாருமில்லையென
ஹரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லசொல்ல

நந்தனா

சித்தபீதிலொருகுறறமேதுமில்லை
சுததமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பகதிபண்ணிவெஞ்சித்தியாகிவர
முத்திதீதடிவருபததெனனறுசொலும

நந்தனா

வசனம்

வேதியா நந்தனாரைப்பாத்தது சிவபததரை அபசாரம் பண்ணி
னேனெனறு மிகவும குழைநது சொல்லுவார

இராகம்-பியாகடை-அடதாளச்சாரபடி

பல்லவி

நந்தனாரேயுநறன பெருமையினறுகண்டேன
நானெனவினைய விண்டேன

அதுபல்லவி

விநதையைக்குறியாமல விழலனாநறியாமல
விமயுக்குகசுககட்டி- வீசினேனென்னையாரும நந்

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினுலையேதேதோபேசியுநதன
அநுமையகடுதெளியாமற்போனேன

மெத்த

சிறியோசெய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப	ரென்று
செப்புவார்த்தையுமகீகனவானே	இரத
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத	தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட	வேணும்
நிறைவுறவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங்	காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோனவந்தாய	சேணும்

நந

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சுமமாவிருந்ததிரத	
நிலங்கள்முறும்பயிரகனமுளைத்துக	கதிசகச
சாற்றாங்கதிராகள்முத்திசசாய்ந்து	அறுவடைக்கும
தகததாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து	உமது
ஆற்றலதனக்குநிகராவாரோ	யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே	பெரும்
நாற்றிசையோகளுமநாடிப்பணிய	வரும்
நாயேன்களிககமனமநயந்துககிருபை	தரும்

நந

குண்டைகளுங்கலப்பைககோலுங்காருமவிதையுங்	
கொட்டத்திலிருக்கநீசெய்திரோ	அரத
அண்டாபணியுருகிலையாண்டவனே	யுமககு
அடிமையாளாகிவந்துசெய	தாரோ
துண்டம்தனத்தாலென்றெண்ணுக்குமமைக	கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளேராயாருமேசக	கண்டேன்
தொண்டனனேனுமககுத்தேதாதங்கனோ	விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துகரப்படத்துணி	வுண்டேன்

நந

வசனம்

என்றுவேதியாநந்தனாரைப்பார்த்துசொல்லிப்பின்னுஞ் சொல்லுவார

இதுவுமவேதியாசொல்விருத்தம்

கறைபடுங்கண்டன்முளைத்ததுபெற்றவேநோக்கி
குறையறுமநந்தனரைககுலமதுகீழெனறெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்பொலஞ்சியெங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புனஞ்சுவரணி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுநதன்சித்தத்திலுந்நையாதே-சிவ
பத்தனென்றறிபாடலபதறிவார்த்தைகளைசொன்னபாவத்துலையாதே

புலையர்கள் பாகதிதேமபடியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபோகளெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனாலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுதன்ஜெனமசபலமாசுகுதெய்வமுமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்
போ, ஆதிசிதம்பரரகசியமபாரென்றுயனுபவிடலானேன்

வசனம்

இப்படி வேதியா மிகவும் பரவசமடைநது நடந்த வரலாற்றை
க்கேட்க, நாளைப்போவாரா கனவிலே ஈசனவரது கருணை செய்வாரெ
ன்றார். அதற்கு வேதியா சொல்லுகின்றார்

இராகம-யமுனாகலயாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

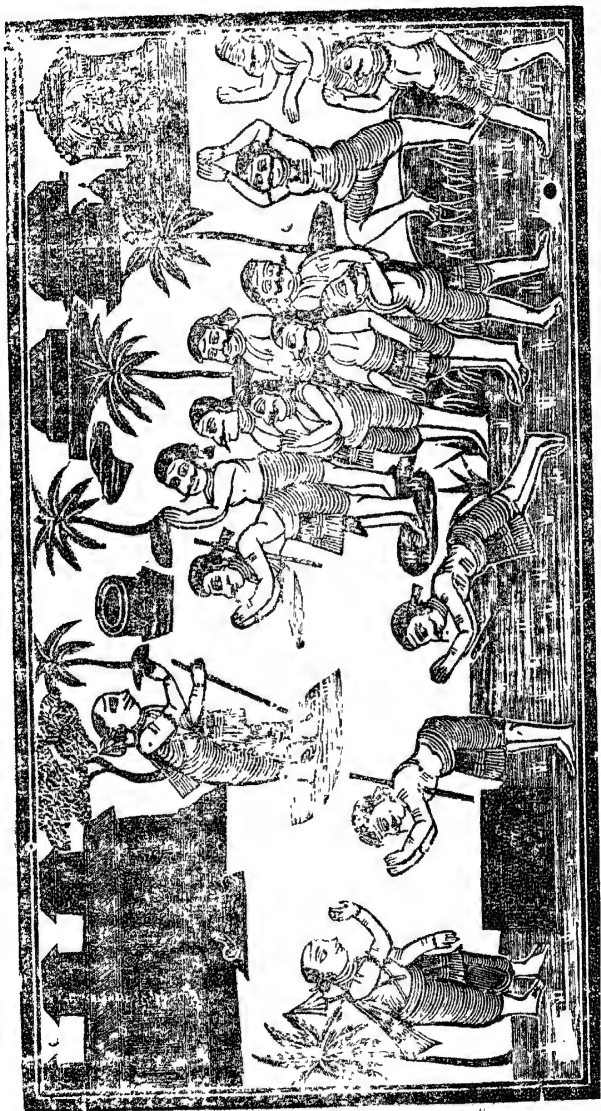
நந்தாவுனகனவினிலெப்படிவந்தார்	
வரந்தந்தாரெந்தாய்	நந்தா
சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவாதொழுஞ்	
சசசிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ	நந்தா
ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபராஞ்	
சோதியல்லவோநீசசாதியென்றறிநதும	நந்தா
அண்டாண்டநிறைகின்றசபாபதிக	
கொன்றமபேதமில்லையென்றுதெளிநதுன்	நந்தா

வசனம்

வேதியா தானசெய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு
வீரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுவுத்தரங் கூறுகின்றார்

இராகம-தெண்டகம-எதுகுலகாமபோதி

வேதியர் - ஏழைபார்ப்பான்செய்திடுமபிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே
நான்
இனமறியாதவன்முன்புததிக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ
நந்தனார் - பொய்யாகிவிரதவுலகத்தைப்பாராக்கும
புண்ணியவானே
நான்

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்ததொல்லுமையே
வேதியா - புத்தியுண்டுளிததையுண்டு
பத்திகிடையாது வாபால
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது
நந்தனார் - கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருடையெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங்கடையென்கீழ்த்தொசெய்யிப்பாரே

வசனம்

பரம்பகதனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவல்ல செயபவன்போல
வந்தபடியினாலே எனபிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியா சொ
ல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருத்தம்

அவப்பொழுதுபோனதன் நிமறைமுடிவைபுள கதனிய
வறிவிலுன்னித
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாயபாஷ்யெனைச
சாரதாரனரே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளை
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோலதாண்டி வரசெய்ததுநதன்
பத்திதானே

இராகம்-ஆனந்தகௌரி ||

நந்தாநீசிவ	பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனான	பித்தன் நந்தா
பூமிகுஞ்நீயொரு	சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர	சித்தன்
காமிகுஞ்நீயெவரு	மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோரனைவரு	முத்தன் நந்தா
படித்துமென்னவெங்கள்	வேதம்-அதில்
பாத்ததில்லையிந்தபகவனற்	கீதம்
எடுத்தத்சொன்னாய்சிவ	போதம்-அது
எறகாமற்போசகதுயென்பிடி	வாதம் நந்தா

தெவிட்டாதசோகம்	பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன் றிரு	மேணி
பகையாகியவொரு	கூனி-போலே
பழுததேனாலுநீயாததும	ஞானி நந்தா
பவசாகரந்தாண்டிசு	செனறாய்-உள்ளே
பாத்தனார்நதுபரமானந்தங்	கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே	நின்றாய்-திலலைத்
தாண்டவராயனைக்கண்ணுலநீ	கண்டாய் நந்தா

வசனம்

இப்படி வேதியா சொல்லுமபோது, நந்தனார் மனம் நொந்து கைகால நடுங்கி ஐயரைச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அனனங்கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக்குக் கடிமைவேலை செய்யுமெனனை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றா.

இராகம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஐயாசொல்லு	வேனே-உம
தடிமைப்பறையன	தானே

அதுபல்லவி

மெய்யாகவேயிருதமேதினிவாழ்	வோர்கள்
வேலைசெய்யுழியர்தமமையோதாழ்	வார்கள் ஐயா

சரணங்கள்.

வேமபுக்குயர்ந்தமதுரங்கள்	பூட்டினும்
வீறுமதனகுணமமாறாதந	நாட்டிலும்
ஆமபுத்திக்காரனென்னாலேயாவ	துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலுமவே	முண்டோ ஐயா
மேவுங்கிரைத்தண்டுமேருவைத்	தாங்குமா
வீசங்கதிராமுன்மின்னும்பூசசி	யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன	றன்னாலே
ஆசுகதென்றலென்னவாசகது	யென்னாலே ஐயா
முன்னமேசெய்தவினையின்வ	சத்தாலே
மூடப்பிலையனுப்பேவி	யதனாலே

இன்னல்படுவதுடளின்னமும

ஏண்டா

ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக

வேண்டாம லயா

வசனம்

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்தது தங்க
ஞடைய திருவாக்கினால் என்னையுமிப்படிப புகழலாமோவென்று மி
கவும வணக்கமாய்ச சொல்லுகின்றார்

இராகம்-அமிர தகலியாணி

பல்லவி

சின்னசா தியலலவோசிதமபரமபோய்வருகிறேனான் சின்ன
அன்னை தந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்கையாள வேணும் சின்ன
ஈரமில்லாதெருசமாகியிறைச்சிதினறு ஷடபெருத்த சின்ன
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் சின்ன

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்தது வேதியாசொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவானாகேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆருக்குத்தான் தெரியும்

அவர்மகிமை

அமரலநாடக

மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருக்குள் மாந்தர்கள்

காண்பதுதொல்லை

பதஞ்சலிபண்ணிய

புண்ணியமிலை ஆருக்

சரணங்கள்

தேவர்கள் பூமழைகொண்டு

சொரிந்தார்

சித்தவிர்த்தியாதராகண்டு

மகிழ்தார்

பாவலர்நாவலாட ளளங்

குளிரந்தார்

பார்வதியமமனுங்கூட

யிருந்தாள் ஆருக்

காதில்குழைய துவிழுந்தது

காட்டார்

கண்டிடுமஅன்பரைவிண்டிட

மாட்டார்

பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம்

போட்டார்

பக்தியில்லாதவாதங்களைக்

கூட்டார் ஆருக்

பாலகிருஷ்ணன் புணிந்தேற்றும்

பிரதாபம்

பரந்தும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய

பாவம்

சீவகுணமருவும் ஞானப்பிர

தீபம்

தேவமனோகரமாகிய

ரூபம் ஆருக்

இராகம்-ஸபரளி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ
ஆவனே பெரியவனும்

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மீடுகளாடுகள்

பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவே

ஆரு

சரணங்கள்

வேதபுராணங்களே தினதாலென்ன

வேலைசூழப்பணமாதாலென்ன காரியம்

சாதனையாகவராதொருநாளும்

மண்ணைச் பெண்ணைச் பொண்ணைச் சொல்லாது ஆரு

பாணனமதங்களடங்கவேசெய்தகோ,

பாலகிருஷ்ணன் தினதொழும்பொன்னம்பல

வாணனென்றதரவாய்விருமபாதவன

வானவராகி லுந்தானவனகின்னவன

ஆரு

வசனம்

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியிலலாதவன் பார்ப
பானியிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருபுன்கூரிலு
னடிகாகப் பரமசிவன் நந்தியைவிலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீ
குளமவெட்டினதும், ஒரு ராததிரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமு
ம் நடராஜமூர்த்தியேவந்த நடுவுநடதும், பாக்கும்போது நீயே
மகாபுண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது, வேறில்
லை. நீ இதுவரையி் லெனதுவார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆ
கையால், எனக்கு நீ குருவாகிநின்று உபதேசம் பண்ணென்று வே
தியுர் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாநீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற

நொந்தனன்கதிபெறமாட்டேன்

நோயினுமபிறவிககடலிடைவீழ்வேன

நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தரனார் மலரடிசாத்திவரமுலவன னறிவு
 சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே நந்தா
 வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனத்திற்சென்றுநீரிந்தசனமபுரிந்து
 ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடனவநதூழியஞ்செய்ய நந்தா
 பெற்றாரீபெரியவனுநதன்பெருமையைநானறிவேனோமூடன்
 நந்தாமல்மோசமதானேனமபிககைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந

கலி-விருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும
 ஆகனாதியுன்னடியவாக்கடுஞ்சினமடைய
 பாதகமபுரிந்தேன்னுநநதனைப்பரவி
 ஏதநதீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியாவாததையைத் தள்ளப்படாமை
 யாலு, சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கி நந்தனா சொல்
 லுகின்றப்போல சொல்லுகின்றார்

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயேமெத்தகடினம்-உனகடினம்-ஐயேமெத்தகடினம்

அதுபல்லவி

பொயயாதபொன்னமபலதையாமிருககுமிடம்
 நையாதமனிதாக்குவுயயாதுகண்டுகொள்ளும்

ஐயே

சரணங்கள்

வாசியாலேமூலககனல் வீசியேசமுனறுவரப்
 பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறககுண்டலியைவிட்
 டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இநத

மானாசிமானம்விட்டுத்-தானாகிறின்றறாககுச
 சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு
 பாருமே-கடடிககாருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே

சங்கையறவேறின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு
 அங்கமினப்பாறிகொண்டு தங்கப்பொம்மைப்போலவே
 சிலலுமே-ஏதஞ்சொல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதுமவெல்லுமே

இநத

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-முனையேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமேவேத

மந்திரத்தாலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபாக்குந்
தந்திரத்திலேயுமிலலை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அமுதானமே-மலகினமே-பேசாமோனமே அந்த

முட்பாழுந்தாண்டிவந்தது அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பாவைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார-தாளம்போடுவார-அனபாகடுவார-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டுகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சதிமந்திருக்கு
மல்லவே-பறையனசொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
[வோ

பாலகிருஷ்ணனபணிர்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலன்றறுபோவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லசெய்ததிரம்-சிறிதிரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
ஐயே

கவி-விருத்தம்

வானமேவியவுமடாராழ்த்தியமறையாக
கானமேசெயுமேவதியேயுமககடிமை
யினமாமழிசுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டையவருளுந்நிறைந்தார

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்ல வேதியாகேட்டு திவ்வியஞானமடை
ந்து நந்தனரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா	நான	
செய்ததெல்லாமபசாரமையா		சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர	வேறே	
சிந்தனைவேண்டாமநந்தனையினிமேல		சிதம்
எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப	போம்மா	
பத்தியேழுதலென்றுபழகியபெரிவார்		சிதம்

சித்தமுநதெளிந்ததுதெய்வமேரீரென்று
புத்தியுமவந்ததுசத்தியமல்லவோ

சிதம்

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்த நந்தனார் தலைவனாகி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவாரா.

இராகம்-ஓரடியிசிரணடுவாராததை-துக்கடா

நந்தனார்.

வேதியர்

சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ

கிண்டக்கும

சென்மசாபல்லியமாமோ

ஆகும்

பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன

அறிவீர்

பரமசிவனருள்செய்வரோ

செய்வார

சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ

அல்ல

சாததிரமுறைமைக்குஞாயமோ

ஞாயம

ஆதியமபலத்தெய்வமநாடுமோ

நாடும

ஆனந்தமடைவேனுவையரோ

அடைவீர்

வசனம்

வேதியர் நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணியனுப்பியபின்பு நந்தனாருடைய குணதிசயங்களைக் கொண்டாடுவாரா

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடியவர்கள்மனமிடியப பேசினதுண்டபாரத மனந்தவகோடி, படுநரகிலவீழ்வாரென நெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீர்வடித்துசிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து, படிபுகழூர்திருத்தொண்டாருணமெலாழலகறியப்பகருவாரே.

இதுவுமது

சாததிரக்குப்பையெல்லாந தள்ளினேனபதறுடோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாசசு கனிந்திடுமுளளமபத்தி
மாததிரமிருந்தாற்போது மறமுன்னுமிலலைசுவச்
சேஷத்திரமுழுதுஞ்சுற்றி : 9 நவேனறில்லெனென்ற

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எநதநேரமுமநந்தனைசுநதித்தா

எநதமாகியிருநதனரநதணர்

எந்த

பந்தநதிரவேயிந்தவுருவாகி

வந்ததோவரந்தநதுதோசிவனென்று

எந்த

வசனம்.

விட்டுதோ இநதவிட்டுக் கவலைகள்பட்டுதோ பவசாகரச்சேர
ழித்திட்டுதோ முநதிவெளளம் கரைபுரண்டுதோவென்று எங்கித
தொழுது எநநேரமும வேதியர் இப்படியே சிவபதிபண்ணிக்கொ
ண்டு ஆனநதமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனா ஆதனா
ரைவிட்டு சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-ஸ்ராவணி-ஆதிதாளம்

நந்தனசிதம்பரமவருகின்றார் ஆதனாரைவிட்டுக்

கொள்ளிடந்தாண்டியபபாலவருகையிலே

தொண்டரங்கம்பரவசமாய்-எங்குமபொங்கிச்சிவமயமாய்

நந்த

அந்தககருணைவிருத்தியழிந்தது

அனுகசென்மவாசனையை

அனலகொண்டுகித்தாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுததாரே

குண்டலிசத்தினையக்கொண்டு

கிளமபிமண்டலமபுகுந்தது

சஞ்சரிததுக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார்

நந்த

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த

நாமரூபாதிப்பரஞ்சமெல்லா

மழிந்துபபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார்

நந்த

சைவததலங்களிறறெய்வமிதுவே

சத்தியமபணனுவேநான்பறையன்

சதூமறைகேட்டிலையோ-மிக்க-ஷன்மதங்கேட்டிலையோ

நந்த

எபதிறுதுநடராஜமூர்த்தியின்

இணையடிதொழுதார்க்கிளையே

னிந்திரபதநிசரோ-திருமரியும்-வந்தவர்காணகிலிரோ

நந்த

ஈசன்கருணலேசமீலாதவ
 நெத்தனேவேதங்கற்றாலு
 மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு நந்த
 ஆதனூரிலொருபுலையனுககாக
 அம்பலநாடகமாடுவரோ
 அருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனே நந்த
 அரகரசாம்பசதாசிவனேபொன்
 நம்பலததாடியதேசிகனே
 ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேனுனனுடைமை நந்த
 செழிததுவியனுலகெட்டிச்சிகரங்க
 னைநதுந்தெரியுதுகாணையே
 தில்லைதலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்பலமென்பார் நந்த
 குதிப்பாரொருதரங்களிப்பாக்கண்ணி
 ருதிப்பாரானந்தலாகிரியால
 கொண்டானடிப்பாரே-குரவை-நனமுய்ப்படிப்பாரே நந்த
 பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
 பாடுநதிருவடிபணிவேனே
 பரகதியடைவேனே-பூமியில்-மறுபடிவருவேனே நந்த

வசனம்

நந்தனா ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தருகிலவரும்போது
 சொல்லுகின்றா

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தனா
 கோபுரங்களைக்கண்டான

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதினிலுமபறைச்சாதிநானென்று
 உள்ளமுருகியவரவெள்ளங்கரைபுரள

கொள்

சரணங்கள்

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஒங்குமகிழ்ச்சியீறி
 நாடயெவருமநல்லநடனக்கூததாடியே
 நண்டபுடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிக்கொண்டு

கொழு

திருநாளைப்போவாரொன்னும்

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
 ஈக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்கண்ண
 சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு கொள்
 திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிரநாள்
 திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகநதனைக்கண்டு
 சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு கொள்

வசனம்.

நந்தனா, இரத்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத்தாண்டி வருமபோது திலைக்கோடூரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவாரா

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

கோடூரதரிசனமே-எந்தன-பாபவிமோசனமே
 தீமங்கள்மூன்றுநதணிநதுவிடுமநல்ல
 சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு
 விண்ணனைநதுமேலோங்கியேகண்டுநற்
 கண்ணுளார்ககெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு
 அல்லுமபகலுமஅமராதுதித்திடும்
 திலைக்கிறையோன்றினமுமகிழ்ந்திடும் கோபு

வசனம்

நந்தனா, திலைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்

பலலவி

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாழீட்சகூபதடாகங்களுந்
 தூங்கதிர்மண்டலமெதையுஞ் சொனசபேசனதுஜபரமும
 நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசகித்திரமண்டபமும
 சீலமுறந்திருவிதிகளுந் திலைவேதியர்மாளிகையும்
 கண்டேன்கவிதீரநதேன் என்கவையெல்லாமொழிந்தேன்
 மண்டலம்புகழும்சபேசன்சநநிதி வாழ்த்திப் பணிந்துநின்றேன்
 தஞ்சமென்றடைந்தே னிரதசசடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
 அஞ்சவேண்டாமென்றொருதாஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகமபயிலுமொளியேநினசரணம்

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிறுநு

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ
லிருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்குமபிடவே, ஆதனூர்தனி
லிருந்து-விடும் - அம்புகிபாலப்பறந்தையமின்றித், தில்லையருகிலவந
தாரா-மனந்-தேறிககொண்டார குறையாறிககொண்டார், கெண்டா
மணியோசை

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளிப்போவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிபிணிபெழியப்போவாராயப
பாளிப்பூங்குமுகுதிரகமபழமபதியினின்றுபோய்
வாளிப்போற்றெழுமபழனஞ்சூழ்தில்லைமருங்குணைந்தார்.

வசனம்

இது பொழிப்புரை

நாளிப்போவேனென்று சொல்லி அனேகநாள் கழியச் சபாநா
தரைத் தரிசனமபண்ணவேண்டுமென்று பேராசையை அடக்கக்கூ
டாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய பிறப்புக
ளால உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப்
பாளியையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழந்திருக்கும் ப
ழைமையுற்ற தமமுடைய ஊரிலநின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளி மீ
னானது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல
லையை அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது

நாடுதுகூடுது (கெண்)

பாவசமாகுது

பாவங்களபோகுது (கெண்)

செனமமாணுதிகள்

மோகமுந்தீர்த்து (கெண்)

சிறுது.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேடகுதென்றாரதைப் பார்க்க
வென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தாரா-கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக
கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்தா காத
லுடன், கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே,
பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார், இதுதா
னே தில்லைப்பதி

வசனம்

நந்தனா தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தனுபூதியைச் சொல்லுகின்
றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவலையையறுத்தார்
இருகையைதூக்குவித்தார் தனகாலைக்கோணிககுதித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவ மறந்தார்-தில்லைச்சிவனையென்றிருந்தார்

இராகம்-பியாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுதானேதில்லைத்தலம்-இதனைநாளுமறியேன்
இதுதானேதில்லைத்தலம்

அதுவோயிதுவோவென்றலைந்திடுமேபயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைத்திடும் இது
காசினியிலிதைக்கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிபேணிப்பாராததந்திலேன இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாததைத்ததாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும் ஆடிய

ஆறுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாபிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் ஆடிய

சரணங்கள்.

பாததிரமலலேவா பாலகிருஷ்ணன்பணிபரணே
சிதம்பரசேஷத்திரதெரிசனம் விடுசேர்க்குமென்றறியேனே
மாததிரப்பொழுதுமமை மறக்கவென்மன துவராதென்றமருள்
தோததிரமபண்ணமாட்டேன்சுவாமி ஆதிலென்னசுகம் அம்பலநத
[னில் ஆடிய

வசனம்

நந்தனா, திலையைக்கண்டு ஆனந்தகொண்டாடுவார்.

இநதுஸ்தான்-காபிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தில்லையென்றாற்பிறவி
இலையிலையென்றமறைமொழியும்
தொல்லைத்தொலையென்றகொடுவினை
வல்லையென்றகலுரத்திருநத

தில்லை

கற்றேங்கற்றேங்களங்கமறிந்திட
பெற்றேம்பெற்றேம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றேமுற்றேம்பொன்னம்பலநதனில
தத்தோரத்ததோமென்றாடனமிடும்

தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக் கூடிககொண்டல்லம்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுனைகளைப்
பாடிப்படிக்கோபாலகிருஷ்ணனொழும்

தில்லை

துக்கடா-இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைசிதம்பரசேஷத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரைபொழிந்திடும்
மாழ்னிவந்தவம்
பதவிபெற்றதொண்டர்
பலதெய்வமுநதொழும்

மறையோரிருபபிடம்
வாழும்பெருமிடம்
பணிநதுவருமிடம்
பாகத்திருமிடம் இது

திருநாளைப்போவாரென்னும்

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையனகூததாடுஞ்சிதம்பரமோ

ஆடுஞ்சிதம்பர மனபாகளிககவே

நாடுமசிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள்

ஆடுஞ்

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனா

சீரடியார்பாக்கச சேவடிதூக்கியே

ஆடுஞ்

பாலகிருஷ்ணனபோற்றும் பனிமதிச்சடையினா

தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று

ஆடுஞ்

இராகம்-தன்னியாசி-திசரஜாதிதாளம்

பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனத்திறகுவந்தேன்-உந்தன

திருவாதிரைதெரிசனத்திறகுவந்தேன்

அதுபல்லவி

திருவாய்திறந்துறவாயினிபிரவாவரந்தருவாயென்று

திரு

சரணங்கள்

கங்குகறையேதூபவக கறைதாண்டவேவுனதுசிவ

கங்கைதனிலழுழ்கிதவக கடலுங்குளப்படியாகவே

திரு

அலலும்பகலுனதுசபை அருகிலினறுகூததாடினால்

எல்லாமனமுருகம் பரகதியுங்கைவசமாகுமே

திரு

ஆலந்தனைக்கண்டோடிய வமரர்துயாகெடக்காத்தவன்

பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனசபாபதி

திரு

அறுசீடியாசிரிய விருத்தம்

கிலையைக்கண்டபோதே தெளிகதெனனுள்ளமெல்லாம்

பல்லுழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைதுபோசக

நல்லருண்டனங்காட்டும் நாயனாசிறசபைக்குள்

செல்லுவாரம்கிமைசெபா சேடஞலாகாதென்றே

வசனம்

இப்படித் தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப்பாராதவனோ பாவி
யென்பார

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

மூர்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில்வநதுசிதம்பரதேசிகளை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரிலவந்துபிறவாதவரே
வாணிற்றொடுநதிருமாளிகைமண்டபமாமதினூநதில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதபாயிரதபாக்கியநகரதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே

ஆதிபராபரமாகியதில்லைபொன்னமபலவன்வளாசநநிதியில்
நாதமுங்கிதமுங்கேட்டுதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன

வரனம்

நந்தனாசிதம்பரநகராணாததாறசிவலோகநகரானேனென்பார.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமவநதுதெரிசியாதசௌமமவீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினாபாதகமலத்தியானமபண்ணினா

பறையனுக்குமிந்தததலததைப்பாராததபின்புமோட்சபதவி
பலிததுதல்லவோபாவியசௌமமலுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்கலையாபெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லி
அளளித்தாவினாநானவிரையயள்ளிததூவினா
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமெனநுநந்தனாநதககடலில்
பொங்கிப்பாடினாபுண்ணியததலமெனநுதேடினா
[த்

இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணலேயமபலத்தரனை

நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகிததுதியாரோ-ஆனந்தம்

பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியளிகருநதிருமூலத்தானரைக்கண்டு

பத்திபண்ணாதவனபாமரனல்லவோ

பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவ்விருந்து

மாருக்குச்சுசுகமாச்சு

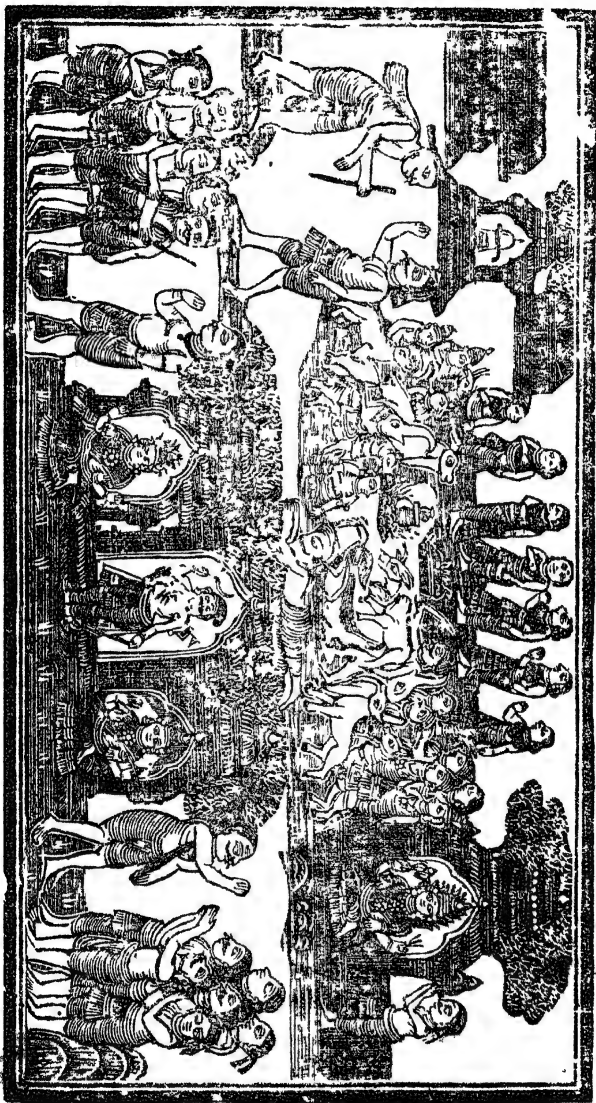
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்

அங்கம்புகிதமாவரிடுமேவல்

கொண்டாழிக்குழைத்தாரே-ஆன்யாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே
வீசிடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்குமபோதொருவருமங்கிலைத்
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே
சிவசிதம்பரமென்றுதிலலைவெளியினின்று
பவசாகரமவென்றுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
மவரையும் வருந்தாரே
சாததிரங்குறறுளுஞ்சூாமறையுணர்ந்தா னுஞ்
சூத்திரமபெறறுளுஞ்சொன்னேனகங்கார
மாததிரம்போகாதே-கருணைக்குப
பாததிர மாகாதே
சரணுகதமென்றுசாரந்தடிபணியாமல
வருணசசிரமணிதிவழுவா திருக்கிணுஞ்
செனனாதிகளவிடுமா-சீரவண
மனனாதிகள படுமோ
ஆட்டசித்திகளபெற்றுவாண்டாயிரங்கால
புட்டிருந்தாலுமெனமரணபயமெய்திடு
நட்டசெனம் மாசசே-மனிதசெனம்
மெட்டிவீணுயப்போசசே
முப்பாழூந்தாண்டிமுடித்தீழுட்டிககொண
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரிலலையடா-ஊடுருவி
நிறபா ரிலலையடா
ஆலமிடறடக்கியமபலகூத்தனகோ
பாலகிருஷ்ணனதொழுமபரமசிவனையென்று
பாடிப்படி யாரோ-பருவத்தில
தேடிப்படியாரோ

வசனம்

நந்தனா சிவபத்திபண்ணாதவனை நிர்த்தனைசெய்து இன்னமுன்ன
சொல்லுகின்றா

இராகம்-சுருட்டி-சாபபுதாளம்

காரீனோபுகழ்தில்லைவனநாதாவாமும்
 ஞானசபையைப்போற்றநிநமசிவாயவென்று
 சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்
 காரினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
 பாசமகனும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
 பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு
 ஆட்டுக்காலைசற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
 நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
 நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுநதேடாரே
 அம்பலவாணனாரருகில்வந்துகையால்
 கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடாகளுககுத்திற
 மதியேது-பசுகதியேது-பண்ணுமவியதியேது
 நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தையிலாமல
 சாக்குபபோக்குப்பேசஞ்சண்டியவனைக்கால
 னடியானே-கட்டிப்படியானே-கையாடீடியானே
 வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
 மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
 முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளமபெருகாது
 ஆத்திமதியஞ்சடையழகனாடியகததைப
 பாததுக்களிககாதபாவிமனிதாக்கொன்றும
 பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது
 பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசததைக்கண்டு
 சீலமுடனையுண்டுசேபிக்காதவன் துன்பம்
 துலையாது-இன்பமநிலையாது-கன்மம்கலையாது

வசனம்

நந்தனார், சிதம்பரமபாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெ
 டிக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவாரா.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
 வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே
 சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
 யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி

காணாத

காணாத

பசியாமருந்தளிகடும்பரமரகசியத்தி	
லசையாமலையாமெம்பலநாதனை	காணாத
ஊராரும்நியாமலொளிகண்டுபிச்சகாமல்	
சுராருகாற்கொண்டியெழும்பியமண்டபம்	காணாத
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி	
பிண்டத்துளடங்கியபேரினபடுத்தபத்தைக	காணாத
நாசிரவிருந்தநாதனைதானென்று	
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும்	காணாத
என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடுமேயேனை	
தன்னநதனியனாக்கிதருவனென்றழைத்தாரைக்	காணாத
சொற்றுத்துருத்தியிதைச்சகமந்தினிலென்ன	
ஆத்திமதியஞ்சடையழுகன்மருங்கோயில	காணாத
சிலக்கமலமுகச்சிவகாமமனமகிழ்	
கோலக்கனகன்றிலைக்குழுகனாடியகூததைத்	காணாத
பாலகிருஷ்ணன் தொழுமபாதத்தைப்பணிந்தொரு	
நாளிலுமபிறவாதநலமிககவழிதேடி	காணாத

வசனம்

நந்தனார், பத்திபண்ணாதவன் முததிபெருமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்ததுமசாதிரங்கேட்டதுமமெய்யினிலநீறுபூசுவதும் :
 ஆதிசிதம்பரதேசிகன் றிருவடிக்காளானாலன்றானந்தம்
 உடனே துலையுமபவநதஞ்சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
 ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும
 ஆணவமலரீத்தாகன றிவாரகத்தைசசருககிக்கொளருவரே
 சகத்தைப்பொய்யாத் தளருவரே சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
 அருந்தவமா முனியாகிலும்நல்லராசைபொல்லாநியாரோ [நேன்
 வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமென்னமயக்கோசம
 உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசமகொன்னேன சொன்னேன் சொன்னேன்
 அரவணைகோபாலகிருஷ்ணன் லும்பகலுமபணிந்தேத்தும்
 திருவடிசரணைகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்ககன்றோபரபக்தி
 ஒழிந்தார்ககன்றோவரமுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
 [நேன்

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்குய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புலத்தினூராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளநதோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெலலைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்

நந்தனார், இந்தத்தலைவாழந்தணாகளுடைய வீடுகள் இத்த
ன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவவிடத்திற்குப்போகுத லடாதெனப்
பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலினபுறத்திலிருந்து அளவற்ற பேர
ன்புடன் மனமுருகிக் குமபிட்டுக்கொண்டு செல்லுதற்கரிய எல்லை
வலஞ்செய்கின்றார்

விருத்தம்.

அம்மையாநதில்லைமாநகாமருங்கிடையணிந்து
சும்மையிடபுருவிழிகளிலநீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனாசரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவாபாடியுமானந்தவகொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார். தனக்கிந்த பாககியங் கிடைத்ததென்று கொண்டா
னடிக்கின்றார்

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார்-தலைநகோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அண்டரண்டந்தொழுமபலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் கொ
அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைததுதித்துக்குரவைகள் பாடிக்குடித்து கொ
அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதாரதுபணிமிசூந்து கொ
இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதாடுருக
அருமைச்சிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக க10

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டானடி ததாரே-நந்தனார் கோவிலைத் தாவித் தாவி
கொண்டானடி ததாரே

அதுபல்லவி

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்று மென்மேலே

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே	யோகம்-அதனானக	
கொண்டுநதேன்மானிட	தேகம்-ஆகவேயிந்த	
புண்டரீகப்பதவை	போகம்-கண்டேனென்போல	
மண்ணிலெவாகுண்டு	யோகம்-என்றுதுதித்துக்	
கொண்டாடுமிவாபுகழை		
கூறுவதுமேயுந்	சாகம்	கொண்
வஞ்சமனையெயொரு	மிகது-நீனைத்தொழாத	
பஞ்சபாதகப்பேரெ	நெது-உலுத்தாகளைந்	
கெஞ்சியவாகளைய	நெது-உழலாமே	
கஞ்சமலாபபதங்கொ	நெது-ஆண்டருளென்று	
வஞ்சிவிவகாமிதொழும		
மணவாளனைத்	துதித்துக்	கொண்
ஒருநாற்புறமதில்	சொலிகக-ஊரெல்லைச்சுற்றி	
வருவாதிருமபுவா	கனிககசிரசின்மேலே	
இருகைகுவித்துவாழ்	வனிகக-வேண்டுவாரிந்த	
திருநாளையோவாராதான	மிகுகக-ஆகையாலிரதப்	
பெருவாழ்வடைவாரிவா		
பேதமிலலையே	யுரைகக	கொண்

வசனம்

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்திதி முன்வந்து தண்டா
காரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப்பூண்டு ஆனந்தமடைந்து
சிறுநகசுப்பெதிரிது தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சபாவமுடனேநின்றான்
 சபாதெரிசனங்கண்டான் கணிதப்பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
 சதா காலமுமவேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவகாரமாய்செழித்துவளர்
 நதிமே, தில்லைமுவாயிரமுனிவாகள கூடுமல்லுமபகலுமவரவாநாடும்
 (சபா)

வசனம்

நந்தனா, தெற்கு 'கோபுரவாயினி'னு சபாபதியை நோக்கித்
 துதிபண்ணுவாரா

இராகம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஜெயஜெகதீசா-அதிநந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா
 தில்லையைக்கண்டேன தேறித்தெளிந்தேன்
 எல்லையிலின்றே னினிப்பிறவேனகாண்
 எனக்கினியாரீடு-கரும்பே-லினிக்குதுபாவீடு
 ஆசாபாசத்தைவிரைவெட்டியானந்தததின்முழுங்காட்டி
 வைகடமிதுயாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருக்குளினையேது
 சரணாதமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபராகு
 உமையடைந்தேன்ஜெனனாதிகளானமிகநொந்தேன்
 வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன் ஜெய
 தென்றிசைக்கோனவந்தழைத்திடும்வேளையில
 பெண்டுபிள்ளைகளைபேயோட்டம்
 ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
 நாணுமநமனுநதிண்டாட்டம்ஒருநம்பிக்கைதாரும்
 நாணுநகருள புரிந்தாளுவேனென்று
 கனவிலாகிலுமவாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும்
 அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
 தில்லைவளியில்வாடாவென்றுசேரும்-ஓ ஜெய
 அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
 பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்களிந்தேன்
 சாதியிலசின்னவனுலவீதியில்வந்தேனாகாதோ
 பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழவினைபோகாதோ

தீதில்லாதபெருந்தவத்தோவந்தால்

தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ

ஆதிபராபரமாகியவுளைக்கொண்டாடுவேன்

ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்

உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசரமாயா

விলাசகரபிதமிந்தஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்

சிவலோகமென்கிறபாவனையாலரிவாரணமபண்ணும்பெரியோர்கள்

பண்ணியதொழிலின்பயனறிவாரபாலகிருஷ்ணன் தொழுங்கழலணி

வார், எண்ணியபடியேதவமுறுவாரஎனதுனதென்றுமுறையிடுவார்,

சமாதிபண்ணியசமமாதிககிருத்தியமறுபடாதபேதைகைவிடாதே

யும்நீர், சபாபதிவெகுருபாநிதியுள் பிரதாபமறியேன் சபாவமப

[ஹையன ஜெய

விருத்தம்

வாட்டுவாருடலவோபடதழலிடைவருத்தி

மூட்டுவாமூலககனல்மதிமண்டலமுகடடில்

மாட்டிஹைச்சியையருந்தியபுலையனநனமனத்தி

ளாட்டுககாலசற்றேறநதிடுமமபலத்தரசே

இராகம்-இருதுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதாதாநீயாடியபாதம்த்ததித்தெயத்ததித்தெயயென்றாடியபாதம்

ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானநதநாடகமாடுநதிருவடி தா

ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா

சிரதைமகிழ்ந்துருவிநதிடவேயதிசுந்தரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா

பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதிபாடிப்பரவிப்பணியுமபாதம்

இராகம்-நீதிகௌளை-ஜமபைதாளம்.

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இதுசமையம்

தாண்டவதரிசனந்தாரும

அதுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையையாற்றிநதுரைசெய்வார்

நம்பியிருக்கிறேன்நீயைதயெந்தனுக்கொருதரம்

தாண்

சுமணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிப்பொங்கி மயங்கித்தமிழாறிமும்மதங்கள் மீறி
யானெனதெனறுரைக்கும பாசுகமலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமஉன் திருவடி
தாரிதக்குகுஜம் தரிககணநதரி திரிசுதிரிசுதீம்தீமதககிடத்தகதோ
மென்றாடிய தாண்

வசனம்

நந்தனா, பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அமபலவாணவுனசரணமடைந்தேனேனைழ
ஆகரித்தாருவதுன்பாரமலலீவாசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனங்கணக்கெழுததுலையாதென்பாடு
இன்னமுமபிறந்திடுவேனோடேசனேயிசனே
ஆசையொனாரொருங்காட்டிலேயாற்றமுமுமுடன்
அகலவிடாதேயுமநம்பினே னுண்ணையையானேமெய்யனே
பாரளநத்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள் ஒருநேவகருணைபாருமேவாருமே

வசனம்

அமபலத்திலாடும நடனத்தை வருணித்துசொல்லுவார்

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

ஆடியபாதா-இருவாகள-நாடுமவினோதா

ஆடிய

அநுபல்லவி

ஆடியபாதா வயனுமா லுந்தினம்

தேடியங்கராணமற்றிறைமறைவாக

தித்தித் தித்தித் தித்தித்தியென

ஆடிய

சரணங்கள்

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சிறுநுதொண்டாகளிர நங்குவிந்திட சாலிரகாதிபதவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமெனநடனம்
ஆடிய

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ் சனகாதி யோகிகள் கூடவும்
வெகுநா தமெங்கிலுமுடவுந் திருநந்திமததனம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுமென்று ஆடிய
பாலகிருஷ்ணன் ஆதிகள் செய்திடபண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்தி
சீலமுள்ள சிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருசிறுமாவலத்தரசனுந் [ட
தார் தாந் தாந் தாந் தாமென்று ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார், ஆடி மைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிபாவம்

அநிந்த நியாமலெய்த நபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே திலைத்தாண்டவராயா ஆடி மையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கனகாடந்திமெக்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந் திருமமலககததாவுன்சரணம்
நடுவுவாதியநதமுமொன்றுமிராதிராமயனே சரணம்
பொங்குமா தியநதககடலேவொளிபெயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றுமறித்தநிரஞ்சனநிடகநிறகுணமுபாவுன்சரணம்
கருதிரின்மகிமைகொண்டோற்றியாதகடையேனுன்சரணம்
எளஞ்கருளெண்ணைபாலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவனகனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்

நந்தனார், இப்படியினேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுநது
சுண்டவமபாராந் மனக்குறைவுகொண்டு கவாமியை நாணுள்ளேவ
சலாமோவென்று கேட்கின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதானம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா-உநதனருகில்நின்றுகொண்டாடவுமபாடவுநா
பரமகிருபாரிதியல்லவோயிரதப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ உந
தன-பரமாதந்தததாண்டவமபார்க்கவேநாநம்பிக வருகலா

பூமியில்புலையனாகப்பிறந்

தேனே-நான்

புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந்

தேனே

சாமியுன்சருநிதிவந்

தேனே-பவ

சாகரத்தையுமிழந்

தேனே

கரைகடந்தேனேசரணமடைந்தேனே-தில்லை
வரதாப்ர தாபமும பாபமுநதீரவே

வருக

வசனம்.

இப்படி நத்தனா தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி
மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சிந்து

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எக்கலித்தாராடிக்கெக்கலித்தார்
ஐயாவின்சநிதியைக-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்துளே-அள்ளித்-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீரூய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நத்தனா, தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

ஆகமங்கள் பலவேதியங்கள் சிவனடியார்கள்	கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதுமவிளைகின்றயோகிமுனிக	ஊட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவராக	ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினுமவெளிபேயேமாகவேணு	மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா	தையே
பாவிப்பறையனிகேவரலாமொசுவாமிதரிசனந	தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப	போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துசொலை	போமோ
இங்கேஆகாதாகா	தையே
வேள்வியெய்யும்புகைமேலுன்கெழுமப்பிப்போது	தையே
புண்ணியவான்கள் புரியுந்தவமுடன்	
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு	
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணமவருமிடம்ஆகாதாகா	தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுதுதிருப	பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபரவாமாதுது	மெத்தப்பய
மாகுதே இங்கே ஆகாதாகா	தையே
தீண்டாதே இங்கே உண்டாதேசுமமாயிறையாதே இங்கேதரியாதே	

என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா தையே

சு ர து.

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நானோபறைச்சாதி-திலலை-நாதன்மெரிசனமாதரவாய்ப்
பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாசிவிருப்பதுசோலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-எங்கினின்றூர் துயர்நீங்கினின்றூர்
ஓயாபபெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்த்தத்திருவெல்லையணிந்தெழுந்து
பலகுஞ்செநதீவளர்த்தபயிலவேண்னியெழுமபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோ துமடங்கணெரு வகினைவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயருசியனைநதிலாநின்றார்.

வசனம்

திருநாளிப்போவார் சிதம்பராததுக்குப் போனபொழுது அந்
னெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுநதுவிருத்தியாகச்சிவந்த அக்
கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால உண்டாகிய புகை
யும் மிகுந்த பிராமணாகளினகூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங்
கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளேபோவ
தற்குப்பயந்தது கின்றார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடநதூராகுழெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவும்தேகைக
ளொண்டியழுவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நினறுக்கொண்டிருந்த திருநாளிப்போ
வார் தாம் உள்ளேயடையககடாத ஆகுகோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலை யடைந்தார அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள் போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற திலை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார். வேதனிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணாகளுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால், அந்தநினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடமனிட்டி ஒரு குளத்தருகிலவந்து சுவாமி உண்பைப் பாராத ரென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாமுபுரண்டமூவார்

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடமவந்தவாரேதென்றறிகிலேன்
நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்தமுநதிலையமபலதநாளை
சிறதித்துமாயசசுககறுககாமல்

இந்தச்

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப்போககிடுஞ்சில

கங்கையிலாடி ககளங்கமமுமல

இந்தச்

ஆடும்கடனங்கண்டானந்தமாசி

பாடிப்படித்ததுபணிந்துகொள்ளாமல

இந்தச்

அஞ்சுககரத்தையெடுத்துருவேற்றி

வஞ்சபிறவியின்மயககறுககாமல

இந்தச்

பாலகிருஷ்ணனதொழுமபாதத்தைக்கும்பிட்டி

சீலமுள்ளமுதத்சித்திபெருமல்

இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நானகண்டதிலை-திலைக்

கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரெக்கண்டால்போதும்
செனனமரணமோகந்திரந்துவினைச்சேரவே

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோநதோமதரி கிடதாதா
 ததிமிதகடஜேணு கிடதகததிகணத தோமென்றடியதில்லைக் கன
 அல்லும்பகலுமிருத வினையானதத்திள்முழுகி
 அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
 பல்லுயிரிலுமிருநத பரமசிவஞானிகளே
 பாரதததில்லைகெட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன் கவி
 மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகததில்லை முநது
 தாலுந்தவமுறையிழந்து தனனாகநாடாய்ததிரிந்து கனக

இராகம்-தநநியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம் ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்

அதுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதததிப
 தினகரகோடிதசோனமயமாகிய

கனக

சரணங்கள்

ஊனதிலொடுங்கியகல்மிஷம்	போக்கும்
மாயபாசினியதனைமறுவடி	வாகும
சென்னமாணசமுசாரததை	நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே	கூடியயார்க்கும் கனக
சுருதிமுடிசுளிவூஞ்சொல்லிககொண்	டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே	கூடும்
தருமிநெறியுந்தவமுதுள	நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்றதாண்டவ	மாடும் கனக
பறபலயோசனைசெயததுந	தொலை
பரகதியடையவுபாயமு	மிலலை
அறபுதமாகவேதாடுந	சொலை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணபணியுந	தில்லை கனக

இராகம்-கரகரபபிரியை-சாபுதாளம்

பல்லவி

கட்டைககடைந்தேறிவெணும-கனகசபாபதிருடனங்
 கண்டுகளிகவந்தநந்தனா

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்

கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன்

கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்

சிறம்பலவன்சித்தமறியேன்

கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்

தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை

பனக்குரங்குமிருபட்டங்காணும்

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு

சென்றாடனதெரிசனமபண்ணுமற்

பறையென்றறஜென்மம்

வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறகக

அடிமையென்றுவந்தே

நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன

பார்த்ததெல்லாம்பிறகு

பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை

நாடுமோ-பாணி

லோடுமோ

மாச்சுதே-உள்ளே

போசுகதே

போகுமோ-பாழ்

லாகுமோ

னுய்யுமோ-ஒன்றையுமா

செய்யுமோ

தோணுமோ-கோ

வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம

வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற

மில்லை

தில்லை தெரி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரண

இன்பமுறுமானாதம்பொருகிவரும்

பறவிவரும்வனருகிலணிமாதி

பணிநதுவந்துசிறம்பலததைவலஞ

பத்தி

நத்தி

சித்தி

சுற்றி தெரி

சொரப்பனமீமன் நிவவுலகம்தோன்றிவரும்	தேகம
சொன்ன ததுநீயென்றபடிதாரும்	போதம
அற்புதமிரதங்கமொதொளவகை	கீதம்
அனவநதருநடனமாடிவரும்	பாதிநீதிநீ
அல்லம்பகலோயுர துவடியார்கள்	கோஷடி
அரகராவென்றமிர்தபான்மதைப	கோட்டி
தில்லைவாழநதனாகள்கைபிடித்ததுக	கூட்டி
சிககெனவேதிரைதிறநதுபரவெளியைக்	காட்டி தெரி
நஞ்சண்டகண்டனுக்குகொன்றைமலர	சாற்றி
நல்லதிருச்சாரநதணியுமமபிகையைப	போற்றி
குஞ்சிதபத்தனதுமனதினொரு	வேததிக
கோபாலகிருஷ்ணன்றொழுமநடராஜ	மூர்த்தி தெரி
வசனம்	

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அமபலவாரணா எய்
போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார.

*இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எப்போவருவாரோ-எநதன்கலிதீர்

எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எநதன்கலிதீர்

செப்பியதிலைச் சிதம்பரதேவன

எப்போ

நற்புருவமவநது நாதனைத்தேடும

கற்பனைகளமுற்ற காட்சிதந்தாள்

எப்போ

அற்பசுகவாழ்விலானநதங்கொண்டேன

பொற்பத்ததைககாணேன் பொன்னம்பலவாணன்

எப்போ

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிநதிடுமீசன்

மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன்

எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எநதன

மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன

அரகரசுகாவம்பலவாணன்

ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்காலவருவாரோ

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ
நென்று சஞ்சலப்படுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன
பாராமலிருப்பேனோபஞ்சலிமுனிக்புப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரநானென்று வாராம.
கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம.
கலகமறவேயவர்காலுககுமரிட்டு
குளத்தங்கரையினின்றுகூப்பிடும்வேளையில் வாராம
அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதரு
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதரிசனமபண்ணியும் வாராம

வசனம்.

நந்தனார், இதுவரையில் வராதபடியால் இனிமேல்தில்லைத்தல
தைதவிடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்ச
யமபண்ணுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இன்ன
இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையும்
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே இன்ன
சொல்லும்பொருமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழ்ந்
தில்லைவாவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்குகோலமுடநடனங்
கண்டேனகுறைகளதீரநதுதென்றுசொல்லவுந்தான் இன்ன

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புர
ண்டழுதார்.

சிந்து

ஐமேபுரண்டமுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேறதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனைபைக்கண்மொதிரிகுந்
தெய்வங்கனிடயாதோ-பாவி-சித்தநதெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமனமிலா
கனகசபையநடனங்கண்டு-காயங்களித்திடநாநடியேன்
வருந்தித்துதியேனே-எந்தன்-வாணருருகுதுவீண்னையே
அடடாயிதென்னசென்மம்

விருத்தம்

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுநதள்ளி
ஆதியாகநான்குவினைன்றிசைதனிலணைந்தும
மாதவமபுரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைககக்
கோதிலாதொருதொண்டிப்பாவிக்குறையோ

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமென்று நம்பிவந்து தான்
பப்படலாமேர சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்கு
சென்மம் போதுமபோதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

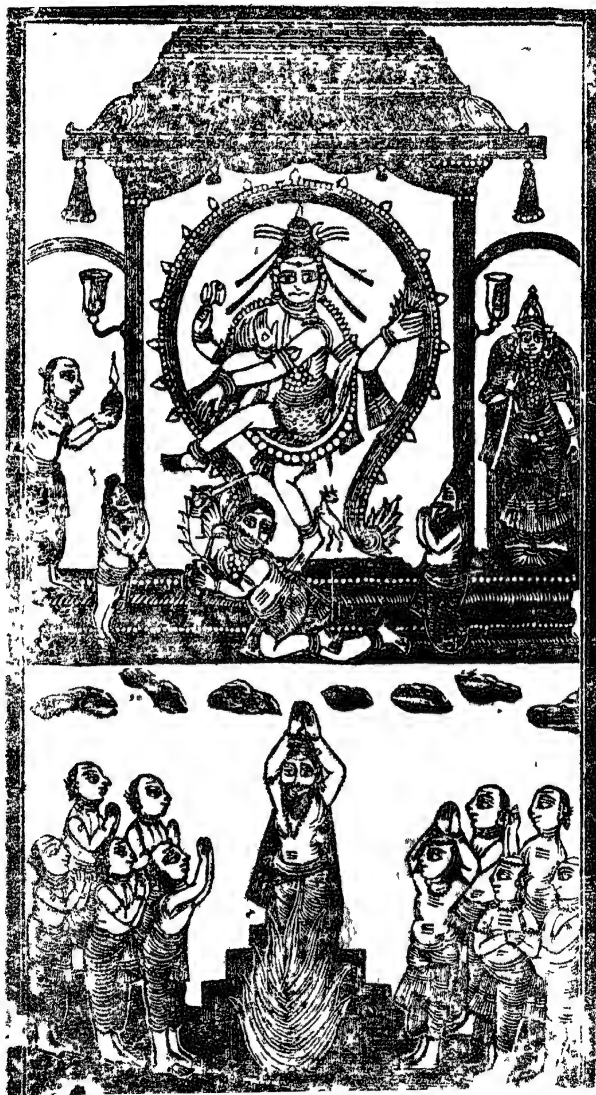
இராகம்-நாதராமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-சுத்தசென்மம்

போதும்போதுமையா

மாதவமுனிவர்களவந்திருக்குரதில்லை	
வனத்திலனுதினமும்வளருமமபலவா	போது
கோத்துநெளியும்புழுவுத்தைதநரம்புகளும்	
காததமலங்களுமுழுத்திரக்கும்பியும்	போது
சந்ததமடியேன்யேந்திரம்போலே	
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தேன்	போது
கொழுததவானிகள்போலேயுமுத்துமிரும்புமன்னை	
வயிறறிவிரந்துபடும்வருத்தமென்னசொலவேன	போது
மாதர்கள்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கினுள்	
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன்	போது
அண்ணன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுநதிரு	
வம்பலமேவுமபொன்னமபலவாண	போது

வசனம்

சென்மமே கஷ்டம் அதிலும் புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும் ந
கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்=கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம்-இனி-ஏந்தனென்மமவநதா லுமவரட்டும
இந்தசென்மம்வேண்டாம்

நந்திவினிலினில்மந்திரங்கள் சொல்லி

வந்தனைகள் செய்துசிறதைமகிழாத

இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்

போதமடைந்திடாதிதடைந்தேன்யாணி

இந்த

பாவிப்பறையாநீ தூரவிலகென்று

ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும்

இந்த

இராகம்=கௌரீமனோகரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எப்போதுலையுமிந்த

துன்பம்-ஜெகதீசன்

கருணையிருந்தாலன்றோ

இன்பம்

எப்

அநுபல்லவி

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும்

கேடு

கௌரீமனோகரனை தினம்

நாடு

எப்

சரணங்கள்

ஆசையுடனலையாதவிடங்களுமுண்டோ

அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ

பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமர்த்தியை

பூசைகள்செய்யாமற்போனதுபாசமறவழியில்லை

பஞ்சகேர்த்தந்தனைநாடுஎன்றுநம்பினது

எப்

இராகம்=ஆகரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெல்லைவலஞ்சற்றினர்-செதம்பரத்

தெல்லைவலஞ்சற்றினர்

அதுபல்லவி

தில்லைவல்ஞ்சற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடநதுள்ளிருளறவேண்டி.

தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குலநயைத்தானேசந்தமுநீனைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளமவெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத்

தில்லை

மோகவலைக்குடசிககிழுமுழுமுடகைவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகரசத்திறறனையிருத்திசுகிக்கவே

தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிககோட்டைகள்
சீராறுநாணைத்திதமபரரசியும
சீராறுகால்கொண்டியிருத்திபுலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத்

தில்லை

வசனம்

இப்படித் தில்லைதலத்தைவிடாமல சுற்றிவந்தால் தன்னிடம்
ஊவாமி வருவாரென்று மனதைப்பாராததுச சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுக்கைலியாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்கா திருசொன்னேன்சொன்னேன்

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலா
பரகதியுநதருவாசாதிபறையினென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிதொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரசரவென்முருகுதரஞ்சொன்னும்தோதும்

வரு

வசனம்.

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமையம் இதுதானென்றுச்
சொல்லுகின்றார்

நந்தனார்சரித்திரக்கோத்தனை.

கஉ௭

இராகம்-தனாகரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க

இதுநல்லசமையமையா

இது

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாரும்

ஈச மகேச நமேச சபேசா

இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றுமபாதங்களைக்காட்டி.

சிலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக

இது

வசனம்

நந்தனார், இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவே:
ண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இராகமுவராமற போனதென்ன காரணமசுவாமி

அதுபல்லவி

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன

இது

சுரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கோத்தி

பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமுமபணிநதிமநடராஜமூத்தி

பழியெத்தனைநானசெய்கினுமபாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று

மொழிகற்றவாவழிபெற்றவாகனகசபாபதியினனும

இரக்க

கலிததுறை

அண்டமானதியாவையுமேவழுவிகளனைத்தும

சூன்றில்லாதவபபுண்ணியமாமலைகுவித்தும

வின்றிடாமலையீசனுட்களித்தவிவேகம

மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகாபுண்ணியசாஸிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தன
க்கு வாராதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்

சாதியில்தாழ்ந்தீம்புலையனுக்குமபர	கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது	விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய	தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனஐகாணவெனரூலதி	மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டிடேறுவது	ஞாயம்-செக
தீசனுக்கண்ேர்தெரியுமநதவு	பாயம
செதம்பரமபோவேனென்றுரையாத	பாவி-இரத
செனமமெடுத்துவிணுகததவிக்குதென	ஹி

விசனம்

நந்தனார்; இப்படி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும், உமமுடைய
சுரணாரவிந்த பததியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிரொங்கு-ஒரபகதாளம்

பல்லவி.

எப்படிக்கெட்டானுமுநதன் பொற்பதமறவேநானையா
அற்புதமாகியதிலையம்பலவாணசேயென்
சொரபபனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
தப்பிதமெததனைசெய்கினும்
கைப்படித்துவாண்கொளரும

எப்படி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெயதரிய
வவவண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெயதி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றாமனறுளநடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிரெடுநதுயிலா.

விசனம்.

இந்தபரீரகாரம் இராகபகலாக வலமவந்துகொண்டு உள்ளே
போகக்கூடாத தன்மையைநினைத்து வருத்தப்பட்டயர்வு பொருந்
திய நந்தனார் கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்
கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரைசெய்து மறுபடியும் எழுந்து
சொல்லுகின்றார்.

இராகம-கன்னடபிராகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாசசென்மமாசசே-வந்தும்-விருதாசசென்மமாசசே

அதுபல்லவி.

சதா காலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானமபெருமல விரு

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடுமழாததியைக்கண்டு

புந்தியப்பண்ணிபதமடையாமல்

விரு

பொற்கழலசையப்பொதுவிருந்து

தக்கவராடுநதன்மையைப்பாராமல்

விரு

திலைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்தது

ஏலையிலலாவென்றிரங்கியழைத்தும்

விரு

✳ இராகம-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னேரமுமுநதன்-சந்நிதியிலேநா-நிருக்கவேணுமையா

அதுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே

[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையுஞ் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெ

ரிசனமும், பசிகொடாதுபாரததபோக்குக்கலகங்கள்பறந்திடமகிழ்

நதுன்னைப்பாடிக்கொண்டு

என

பஞ்சாட்சரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும கோவிலழகும் அரிதானரகசி

யமும், அஞ்சல்கூரும் வீரமணிகளோசையும் ஆந்தககரண மயக்கந

தீர்துபாடிக்கொண்டு

என

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும தேவருலகில்கிடையாத வதிச

யமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள் தீர்த்து

மலர்கள் தூவி தொழுதுகொண்டு

என ✳

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதிவிகு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவா
ரோ கொள்ளுவாரோ அராபித தளபிறனும் தில்லைநிலையே

என்தேகததை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று
சொல்லிப்புலம்புவாரா

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரே

தள்ளிவிட்டால்நான் போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன் பையேனமபலவாணனொருக்கால் தள்
எனதுனதெனறபிமானமிசசையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததுவெளியிலமருவா தபாவிபென்று தள்
நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணினானசுமந்து
தூறுபட்டதுபயமெல்லாநதொலைதுதென்றுயிங்கேவரதும் தள்
பால்கிருஷ்ணனதேடிவரும்பாதமலாநானகானேன
வேல்விறியாராமோகங்கொண்டவிவேகமறறமுடனென்று தள்

சிறுது

ஆட்டா இதென்னசென்மம்-என்று - அத்தனூருமெல்லைச்சுற்றிவந்
தாரா, இரவுபகலோயா-இதை-சசனகணவிகிசுவாசமுடன்
பால்கிருஷ்ணபணியுட-திருப-பாதமுள்ளதிலைநாதனவன
கனவினூருவாகி

திருநானைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

இன்னலதருமிழிபயிறவிரிதுதடையென்றேதுயிலவா
எனனிலையமபலதுளாடுவாரிறதருளி
மன்னுதிருத்தொண்டவாவருத்தமெலாநதீர்ப்பதறது
முன்னனைநதுகனவினகணமுறுவலொடுமுருள்செய்வார.

வசனம்

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் திலைததலததை சுற்
றிவருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச்சாய்
ந்து நித்திரையடைந்தாரா அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்
து காட்சித்து சொல்லுவாரா எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உமமி
டத்தில நமது பத்தர்களாகிய வேதியாகளை வரசசொல்லுவோம், அ
வாகள முன்பாகநீ அக்கிரிபபிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம பண்ணுமென்றுரைபகாந்து ஐயன் அந்தா
த்தானமானார். நந்தனா கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு கனித்து
விழ்த்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து
சுவாமியைத் தோததிரமபுரிந்து சொல்லுகின்றார்

* இராகம-அரிகாமபோதி-திசாமபுதாளம்

பல்லவி

பாக்கம்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உனபாநதெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆககுமானந்தமபொழியுநதில்லைததண்டவாயா பார்

சரணங்கள்

தில்லைமவாயிரமுனிவாகன தினமுமபுசித்திடுமபதப
சிறசபையிலதிருதிமிதிமிதோமென்றாடியாதா
எல்லையிலலாதயினமஎநதலுககருவ செயதிடுமபதம
இரவுமபகலுமாயன்கோபாலகிருஷ்ணனைததுமாபாதா பார்

இராகம-தண்டகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சநிதிவரலாமோ-சவாரி-தெரிசனநதரலாமோ சரு

இலலறவாழ்வாம	பனிமூடி.
இருந்தேனனே	மிடவாடி.
அல்லுமபகலுங்	கொண்டாடி.
அறிவேன்கனக	சபைநாடி சரு
வீதியிலேசறறே	வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபாத்ததுகொண்	டிருந்தேன்
சாதிற்றாழ்தவனென	றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே	வந்தேன் சரு
காலால்வீசிக்கனல்	மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே	லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக்	கூட்டி.
பார்த்ததுமில்லைநான்	தோட்டி சரு

வசனம்.

நந்தனார், தான்கண்ட சொரப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சொரப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய

சொரப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

சொரப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பணையென்றநிறதேன்
வேத-தற்பதவாகுகியமேயுருவாகியவறபுதநடனமபுரிய இன்று சொ
ஆமரிகைமணவாளன் மானமழு வணிரதிடுஞ்செந்தோளன் - செம்
மொன்னமபலநதனிலாட மத்தளமமேராட மறைபாடகொண்டாட
[சொர்

மண்டலத்தோரரசைதீரநது மண்டபமணியோசைநோநது

மனதுகனிரதுருகமறலிகருகவரநதருகவருக

சொர்

மங்கையர்மோகநிலலாதாரையுமவருநதியழைக்குமபொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியைவெல்லமருநது சொல்லவழியிறசெல்லநல்ல சொ
பண்ணவாமுரசடிகபதஞ்சலி வியாகிரமபதநதுதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிககவுடுகையெடுக்கவுலகநதுறக்கசிறகக

வசனம்

நந்தனார், தான் கண்டனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந
தேகமாடுவார

இராகம்-சூரியகரந்தம்-சரபபு, நாளம்.

பல்லவி

சனவோநினைவு கண்டதுவினே

மனதுதுறுதிகொளளவழியொன்றுங்காணேன்

கன

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வநது

முத்திரைவேனென்னுநததிபபேசினதுண்டு

கன

ஆருமிகழ்ந்துதளளுமநாறுமபுலையெனனனை

வாருமபரமபதஞ்சேருமென்றழைத்தது

கன

கிட்டருங்குவநதுதட்டியெழுப்பியொரு

வெட்டவெளியைக்காட்டிகட்டளைமீட்டது

கன

நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கந.ந.

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ
வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவாரா.

இராகம்-சரமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வராதருவாரோ-எநகன

மனதுசஞ்சலிக்குதையோ யெப்போது

வரு

திருவாருநதென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனாகவநதுகுறைதிர்க்ககனவுகண்டேன
இருவினையிணிகளாககருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல

வரு

மறையாலும்வழுததறியாமகிமைபெறுநடராஜன
நறையூறுஞ்சேவடிபைநம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருள புரிந்திடயிங்கே

வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையுமபாக்கமனமுவந்து
பணியுங்கொபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகறையேற்ற

வரு

வசனம்

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய வருவாரோ வாராரோவெ
ன்று பல்லவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்

திருநானைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீககவெளியினிடையீழும்
முப்பிறநூனமார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணாக்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாரருளியமபலதேதேமேவினா

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை
மூவாயிரமபேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார், பத்தர்களே? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளேப்பாவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றுழந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அரித்தியமென்று பததி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று திலையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறா அவரை என்னைப்போலநீர்த்து நீங்கலெல்லோருமபோய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமி மறைந்தாரா இப்படிக்கண்டகனவை மூவாயிரமபோகளுமே பரமபலவாசலில் வந்து ஒருவாககொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம-சங்கராபரணம்-ஆடதாளம்

கண்ணிகள்

அதிசயமொன்றுகேளப்பாதிட்சதே
யாததராதிரிப்போதி லென்னை-என்றன்
மதிபரவசமாகத்துமிருவுமப்பல
வாணகனவிலவந்தா நுன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாககனவில
வந்துரைத்தாரநிந்தேன நாடி-உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருடபடிக்கு
வமைப்பதுததமமென்ற ரோடி
அப்போதங்குவந்தவபண்ணிதிட்சதர்
ஆதாமிதுவுமிச்ச சயந்தான-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவனாத்திட்ச
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமெனகிறீகாரியந்தெரியாமல்
ஆருககடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்குழுந்தலத்தின்வருவதற்குத
தலைபத்தோவவன்வந்தா லலைவன
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுஷ்பபாதா சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிந்த குட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதிட்சதர்
இன்னமந்தாமஸ மேதோ-நீசன்

ஒன்றுநதிருசசநநிதிக்குவருவதற்கு

வொருக்காலுங்கட்டுத

தகாதோ

சொல்லுமென்றாவராமென்றருங்கட்டிச்

சித்தத்திலுள்ளசந

தேகம-தெளிய

அல்லுமபகலுமோயாமலேசாஸ்திர

மாராய்ப்பவதற்குமனேற

சாகம

தருமபடிப்பேசிசசந்தேகநதெளிவது

தககதென்றுரைத்த

மொழியே-நம்பி

பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவா

பேதமறத்தகக

வழியே

வசனம்.

திலலை மூவாயிரவாகள ராஸ்திரிமடாகளிடத்திற் சந்தேகநதெளிதல

விருத்தம

மறைக்கிழவரில்விதஞ்சென்றாகளாங்கே

மனுவிக்கியானிகளாஜீர்வா தஞ்செய்து

வந்தகாரியமேதோவுரைப்பிரென்ன

மன்றுளாடுவாதங்ககணவினிற்றேறாறி

குறைந்தமதிப்புலேசசாதிரவதுதித்தேதான்

கொதிலானந்தனென்போனவனலலன்பன

கூறுமிவ்வுரெலலைவலமவருவானநாரை

கொணாந்தவனைத்திழுக்கச்செய்தேயப்பால்

முறைமையொசுநநிதியிலநமமுனனாக

விடுங்கனென்றுவருளிச்செய்தவாமறைந்தாரா

மூதுணர்ந்தோக்கிதுதெரியச்சொல்வந்தோப

மொழியுமாறுத்தரமயாதென்றாரீதி

அறிந்தவன்னேராமந்தபபடிக்கேசெய்வ

தழகாருமென்றனாபினமகிழ்ச்சியாலே

அந்ததிலலைமாநகரத்தெலலைசுறறி

யாடுவாரந்தனரைத்தேடுவாரே

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தமபெருமான் பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு

மயபலவா திருவாயின் முன்பட்டசமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள் செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருநதிருத்தொண்டாபாற்சார்ந்தார

வசனம்

தமது பிரானாகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட தவம்
பொருந்திய பிராமணாகளெல்லாரும், அம்பலவாணரது கோயிற்றி
ருவாயிலின் முன்புகடிப்பயத்தோடு நமமுடைய ஆண்டவாருள
செய்த ஓழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப்போ
வாரைத் தில்லைமூவாயிரவாகள தேடவருகின்றார்கள்

இராகம்-நாதராமககிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையிலவநத
தொண்டரைக்காண்கிலேமே

அண்டசரசரமெங்குமபடியளரது

மன்றுளாடியமன்னவாக்கடிமைத

தொண்

சொல்லுமபொருளுற்றசுசோதியங்கொண்

டல்லுமபகலுமற்றவம்பலவாணன்

தொண்

அஷ்டதிசையுமபரிபூரணமாகவே

மட்டிலாதுவளாரதோங்கியநாதன்

தொண்

வாசியடங்கிடுவணைவழிகண்டால

தேசிகவடிவுடனதெரிசனநதநதிம

தொண்

பால்கிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்

கோலசசிலம்பணியங்குண்டலநாதன்

தொண்

இராகம்-இரதுஸநானகாபி-ருபகதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவார்தேரிசனங்காணத்

தில்லைமூவாயிரமுனிவாகள்வருகிறார

திருநாளை

பத்திவள்ளமதுகரைபுரண்டோமெ

பரமானநககடலமுழுககாட்டிம

திருநாளை

அரகரங்கரசிவனென்றுசொல்லும

அறித்தியசடதுக்கமாயதைதவெல்லும

திருநாளை

அடியவரேமெத்தபபெரியவரென்று

அம்பலவாணருள்வீடைகொண்டு

திருநாளை

இதுவுமது சிந்து

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தாரா
தில்லைமூவாயிரவா

பாரும-நந்தனா தப னைந
யாரும

அதுபல்லவி

நாடுஞ்சுதூவேக
நங்கைசிவகாமிப்பிரா
ஆடுமபதநடன
ஆவலாகத்தொழுவோககருள்

காசனை
ணைசனை
சபேசனை
நேசனை த தேடி

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலாத
கொண்டானடித்திடு
உண்டானநதங்குறு
சண்டாளர்வாழுகா
சாதிமுதலானபல
ஒதியுணர்விவரு
நீதியுணர்நதோர்தெரு
மாதிரிகளாகுநதிண்ணை

கடமும-மாதா களாடிக
மிடமும-அன்னமளிகக
மடமும-சோராபரவுரு
டிடமும-அன்றிசகுத்திர
வாடை-பல்லாண்டு
மேடை-மனுவிக்கியான
மாடை-இன்னமுமபல
மேடை-உன்னதமாகக்

கொங்குமிகுத்ததருகெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்நதுகதித்திடுமவாழையின் சோலை-நாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளச்சோலை
எங்குஞ்சுறறிப்பார்ததுமறையோர்தங்கள் தங்க ளங்கமேங்க

நதிதவமும

பொங்கர்வணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே

யோங்க

கூககுரலிட்டுச

ஈங்கையறச்சென்னியிறகரங்களைககுவித்தெங்களைத்

காங்க

மனமுவந்து

ஆங்கேயெங்கனபங்கினிலிருந்துமேழகனவருத்தம்

நீங்க

கிருபைசெய்வதற்கு

உன்னதகடனென்றுவ்வுநதுக்கொண

டாடி

உரியவேதமரதிராதிகள்

டாடி

முன்னஞ்சொன்னநந்தனாவாவை

நாடி

முன்னங்கோட்டைக்காற்றெனனிரை

தேடி

தேடித்தேடித்திரிந்தாரா

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுநதேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி

உன தும்கிமையை ஒருவருமறியா
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகசயன் னுமபதுமாசனவேதனும்
பாக்கவவர்க்குமெட்டாத
பகரரியமலைமகளோர

யோகனே
பாகனே உன

சரணங்கள்

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன
காரணமறிந்ததிகாலையிலே
இனத்தாராங்கல் யாருமிசைந்தொருமித்
எல்லைமுழுதுநதேடியினேத்தோமெங்களுக்
இணையில்லாநதனாரு
இல்லையென்ன செய்வோம்

அநத
யெழுநத
திநத
கநத
மகப்பபட
ஸ்திரப்பபட உன

அடைபலர் திரிபுரமனலாகவே
வனபாகமானமழுவங்கையிலே
விடைப்பாகனே காளிவெட்டுமபடி
மெய்யாதுயர்தவிரத்தாணையாவென்றே
வாறுநீயறிந்தருள்செய
வனசநிகாபதசரணத்

முடித்த
பிடித்த
நடித்த
படித்த
யையனே
துய்யனே உன

அன்றைசிவகாமியனுதினமவளா
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய
உன்றையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு
யுத்தமனெயெங்கட்குரியதுணையு
ஐதுநதனா தமமைவரச
ஊழினவின்நவிரத்தவாகுஅருட்

தில்லை
ரில்லை
ளில்லை
மில்லை
செய்யும்
செய்யும் உன

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தலை மூடிப் பிரவாக
னைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யலுத்துவருமாக்கத்தலை, ஓதுபுத்தமா
க நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனா வேதியாகளைக்கண்டு தூரவிலகி
நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றா.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிநதுமனமொடுங்கித்தவம்புரியுநதிலைஎன்று
ண்டட்டமிடுநடராஜனகனவின்கண்சொன்னமொழிநமபிககொண்டு
இட்டமுடனறிருநானைப்போவாரிடமவேதியாகளைகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோரவாரத்தைக்கேள்ரென்றா

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

கிட்டநெருங்கிவரேனைண்டாஞ்சுவாரிகள-காதில

கேட்டபோககுப்பா வாவருமெனதுசெனமா

கிட்

கிட்டாபுகழுநதிலைதனனிலசெழிந்துவாழும்வேதியாகள்

இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேனுமோ

புலையன் கிட்

உலகனில்கடைசசாதியொருநதுகருவமைபாருமில்லையே

பலவித்துஷ்கருமஞ்செய்துபாரிலவந்த

புலையனையே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புளளாகவேணுமிந்தநாயடியேன்

தோலுமெலும்புமுதுகிலசுமந்துவலையும

புலையனையே கிட்

செத்தமாடிமுப்பதெனதுசேவகம்பாமபடித்துமெலையே

சுற்றிவந்துதுழக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும்

புலையனையே கிட்

வசனம்

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநானைப்போவாராகிய நந்தனா
ரைப்பார்த்து வேதியாகள் சொல்லுகின்றாக்கள்

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயரநாலென்ன-இந்தப-பேருமபெருமையுமில்லையே

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனா

ரருகிலவந்து

ஆதரவுடன்வரங்களிய்ந்து அழைப்பாரோ

செர்ப்பாரோ

அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவினுன்னி

யடிபணிந்து

தெளிந்திடாதபேரைமுத்திகேடுமோ

நாடுமோகூடுமோசாதி

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியம்பேசுவார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

ஐயரோம்பலவாருளாவிப்பொழுதனைநீதாம்
வெயாலவழுவதைதாமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
நையுமனத்திருத்தொண்டாநானுயந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவாகளுநதீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்

ஐயரே, நேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதா
கிய அக்கினியைமூட்டி உமமை அதில மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல
வந்தோமென்றுசொல்ல, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப்போ
வார் அடியேன் கடைத்தேறினென்றும் அவர்களைத்தொழுது
நானினறைக்குத்தான முததனானென்றும் வேதியர்களைப்பார்த்து
துச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீராதேன்-பலக-கடற்கரையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிநந்திடுமீசன்
பாதமாணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறுமுமமைக் கண்
எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருளவிலகுமுங்குள
சொல்லைக்கேட்குமுன்னேதுன்பங்குளதீராதிடும கண்
கள்ளங்கருகச்செய்யுங்குணனுதலேயுங்குள
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்குளத்தெரிசனம் கண்

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்
கற்றோவென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்

எனக்குமிரங்கிறோ-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள் தானாயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன் னுளடக்கியவொன்னமபலவன்கிருபை

எனக்

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு

மறியாரொருவருமமபலததெய்வம

எனக்

நானமறைமுடிவுந்நான நியேனென்று

வேதியவுண்மையையுலகமறிய

எனக்

வசனம்.

நந்தனா, என்னதவமசெய்தேனோ இவ்வுலகின்கண்பாருக் தும
நடைககாதபாகியம தனககுக் கிடைத்ததெனறு சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகரி-ரூபகதாளம்

அம்பலலாணனைத் தென்புலியூராணை நமசிபபணிந

தேனோ

அாசசனைசெய்து குமபிட்டிருந்

தேனோ

தில்லைபபதியிலவந்து யெல்லைககடந்தேனென்று

அல்லலறுத்தேனோ சஞ்சிதவிதை யெலலாம்வறுத

தேனோ

தாண்டவமாடின ஆண்டவனசேவடி

வேண்டித்ததுகித்தேனோ முககுணங்களைத்தாண்டிக்கதித

தேனோ

எந்தனெனதென்றெந்தவேளையுமாயுந்

சிறதைநழுவிற்றோ சோந்தவனென்று தந்தைதனி

விறறோ

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுன்னில்

கள்ளங்காருகிறோ கருத்திலெட்டா வெள்ளமபெரு

கிறறோ

ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்பிததுஞ்சிவ

பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலைசுநதொலைத

தாரோ

பெண்ணரிமொலுக்கொண்ணுதெனசசடைத

தண்ணுத்தனைத்தாரோகருணைபொங்குங்கண்ணுலனைத

தாரோ

அடுத்ததுவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி

தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண்டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பினறென்றிசையின்மதிற்புறத்துப

பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னாகபிஞ்ஞகர்தான்

நிறையருளான்மறையவர்கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி

பிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனா, இப்படி பிராமணாகள் சொல்லியபின்பு தென்திசை
யிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்துபோகும்படி.

யர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறை
நத கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப
பின்குழியை அடைந்து நடைசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்
தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தாரா.

இதுவும்து-விருத்தம்

கைதொழுது நடமாடுங்கழலுன்னியழல்புககார
எய்தியவப்பொழுதின் கணையின கணிமமாயப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந நூல்விளங்கவேணிமுடிகொண்டெழுந்தாரா.

வசனம்

நதநூ கையிறகுமரிட்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது தி
ருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியிற் புருந்து
அந்த நெருப்பிலிருந்து இரதவுலகசமபரதமாகிய நிலையில்லாத சட
லத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருநம்பொருந்திய
பிராமணமுனி வடிவமாய்த் தேகத்தில் புனூலவிளங்கு சடைமுடி
யோடும வெளியில் வந்தாரா

இராம-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யாகோற்பவமானா-நததூர்-அரனருளால்

யாகோற்பவமானா

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகமாழ்வினரும்

வேகமாப்ச்சுக மாகவந்துதொழ

யாகோ

சரணங்கள்

சிவனருரைத்த

வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி

சிறந்ததேமிக

சிலாககியம்

தவறாவநேக

பாககியம்-பொருந்தவேடந்

தன்னைக்கொண்டதே

யோககியம்

தபனனோடுவுயர்

கவனமேவிரு

மெவரும்காரதருவ

ரெவருங்கண்டதொழ யாகோ

கையைச்சிரமேற்

பதித்து-சிவனேயென்று

கனகசபையைத்

துதித்து

செய்யகுண்டத்தை

வெடித்து-கதிரவன்போற்

செனிதநாரதிலே

நதடிது

சித்தியாகியபத	முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும	பதத்தைககண்டுதொழ-யாகோ
காதிற்குண்டல	மிலங்க-முப்புரிநாலுங்
கதிததுமாற்பிட	மலங்க
ஒதுஞ்சடைகள	துலங்க-அவரைவிட்டு
ஒடியேவினை	கலங்க
ஏதமறறசது	வேதமோதிவரும்
நீதவேதியாகள்	பேதமின்றிதொழ-யாகோ

திருநாளைப்போவாராபுராணம்

விருததம்

செந்திமேலெழுமபோதுசெம்மலாமேலவந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினாரதரதுரதுபிராதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசுமபிலவானலாகணங்கிழந்தாரதுப்
பைரதுணாமரதாரத்தினபனிமலாமாரிகளபொழிந்தார,

வசனம்

சிவந்தநெருப்பிலின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புட்
பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்
தார பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தர தூந்துடியின் கோ
ஷ்டமானது உண்டாயிற்று தேவாகள் சந்தோஷமாய் ஆவாரிதது
அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிராசசிபொருந்திய மலர்
களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்

விருததம்

திருவுடையதில்லைவாழந்தணாகளகைதொழுதார்
பரவரியதொண்டாகளுமபணிர்துமணங்களிப்பினரா
அருமறைகுழதிருமனறுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றாரதிருநாளைப்போவாராமமறைமுனிவா

வசனம்

ஞானசம்பதையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கை
கூப்பினார்கள், பரவுதற்கரிய மறறைச் சிவபததர்களுந் தொழுது ம
னதில் களிப்படைந்தார்கள், வேதங்கள் முழங்குகின்ற கணகசபை
யில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போ
வாராகிய ஒருவேதமுனிவா தான்கண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தை
வருணிந்துச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதெய்யென்றோவார்-அவா தத்திதெய்யென்றோவார்
 ஆதிபராபரமாகியசித்து
 ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் தாதெய்
 அண்டசராசரமெங்குமநடுங்க
 ஆதிசேடனாழ்முடிகணெருங்க தாதெய்
 சீலம்பெருகியமுநிலாகொண்டாட
 திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட தாதெய்
 பார்புகமுநதிலைசசிதம்பரநாதன்
 பாலகிருஷ்ணபணிநதேததியபாதன தாதெய்

இராகம்-பநதுவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

குஞ்சிதபா தத்தைததாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும

அநுபல்லவி

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
 ஜெணுததகஜெணு-தத்திமிதிமித-தோமென்றடிய குஞ்
 சரணங்கள்

நெஞ்சினிற்கவலையை யாற்றும்-இந்த
 வஞ்சகபிற்றவியை மாற்றும்-நாளும்
 வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழ்ந்திடும்
 தஜஜெமதக-ஜெமதரிகிட தககிட-தோமென்றகு குஞ்
 சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
 மரணத்தினுல்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
 கரணகலமிஷங்கள் போக்கியே காததிடும்
 இநதிராவானவர்-மாமுனிவநது-நிதநதுதிசெய்திடும் குஞ்
 பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா-முத்தி
 நாலவர்க்குநவிய நாதா-எநதன்
 மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
 அத்தனைகாததனை-சுததனையித்தனை-நித்தனைஞ்செய்திடும் குஞ்

இராகம் மாயாமாளவகௌளை-திசரமதாளம்.

பல்லவி

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் திலலை நாயகம்பொன்னம்பலந்தனில்

சுரணங்கள்

முத்திமடந்தை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பததர்கன்மனது	தித்திக்க	தித்திக்கப
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப

பனிமாமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவாகள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூததாடினா-அம்பலநதனிலே-பொன்னம்பலநதனிலே
ஆனந்தக்கூததாடினா-அயனுமமா லுமபாடினா
அநதரங்கமாக சிந்தித்தவோககருள
தந்தோநதந்தோமென்று-தொந்தொந்தொந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமா முனியை	நோக்கிப்
பாத்தபேர்களுறையைப்	போக்கி
இதமகிதமென்றிறிவை	நீக்கி
ஏகமாகக்காலேத	தூக்கி ஆன

மத்தள தாளம்திர	முழங்க
வளருமபிறமதகணங்க	ளிலங்க
தத்திமித்தக்கிடதோமென	றிலங்க
சபையுநதுலங்கச்சதங்கை	குலங்க ஆன

பாலகிருஷ்ண பணியும்	பாதன
பாத்தபேர்களுவரபிர	சாதன
நூல்மபுகமுஞ்சீல	போதன்
சுந்தராதூதன அம்பிகை	நாதன ஆன

வசனம்

இப்படி ஆடிய தாண்டவதேரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான்
சித்தமிரங்கிறே வென்று சொல்லுவாரா.

இராகம-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிறேயான்முன்செய்தவமுததிறே
அததாபரிசுத்தாவுனனாடலகாணவந்தேன்
என்னைபாண்டுகொள்ளிதுவீவசமையமுனனாடலகாணவந்தேன்
சாதிமுறைமையோகருள என்னைச்சதும்றையவராகருள

போதா திலலைநாதாவுன்னாடல்காணவந்தேன்
 என்னையாணடுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னாடல்காணவந்தேன்
 பாலகிருஷ்ணனபோற்றும் பாதாபதஞ்சலியாரேததுஞ்
 சீலாதிரிகுலாவுன்னாடல்காணவந்தேன்

சிறுது

கனவினுருவாகி-வந்து-காட்சிசுகொடுத்தக்கடாட்சித்தபின
 எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகியவன்பருடன்
 வேதமுனிவடிவாயத-திலலை-வேதியாகைதொழுதாதரவாய
 அங்கம்புளகிதமாயச-செம்பொன்

வசனம்

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளித்தெழுந
 துகனகசுப்பையிலவந்து மனமுருகி ஆனந்தமபெருகி நமது ஆண்ட
 வராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரம் செய்கின்றா

இராகம்-சரசாங்கி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உனது திருவடிநம்பிவந்தேன்-என்க
 சொருவருமில்லைநானேழை (உனது)

அநுபல்லவி

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
 ஆடியபாதரே யெனசுவாமி (உனது)

சரணங்கள்

இரவுமபகலுமணிவ்யாதிசுன்னையிழுகுமநானதை
 மரிததுமிப்படிபரதவித்திடலானேன்
 பாராககலாமோபாலகிருஷ்ணனபோற்றும்பரனே
 பாரமகயாநிதியேநின்பத்தியைத்தந்து
 சித்தமகிழந்திடகரையேற்றிவெதுன்பாரஞ்
 சென்னனைகைவிட வேண்டாமசரணம் (உனது)

இராகம்-சங்கரவாகம்-மிசரஜாதி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

அறிவுடையோபணிந்தேத்தூநதிலலை
 கனகசபாபதியே என்னைவந்தாளும் (அறி)

அநுபல்லவி

மறைமுடிபுந்தேடியநியரதவுன்றன
 திருவடிபைமாணிக்கவாசகநிற்குதெப்படி.

சரணங்கள்

கனவி லும்நினைவி லும்விஷயாதிசமசுரககடலி
 லமுந்தினேனகரையேறவும்வழிகாணேன
 மனமிறங்கிருபைசெய்திடவேனும-மாயன்கோபால
 கிருஷ்ணனதொழுத்ததும்-அம்பலவாண
 உணைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியாகளேய
 பணிவீரென்றுரைத்திடுமுண்மையயின்னமுமறிபாரன
 மனைவிமகங்கள் தனதானியமென்றிறந்த-மாயவலைக்குள
 சிககிடயங்கினைந்தயங்கினைன

இராகம்-வைசிராஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைநட ராஜரைப்போலே வேறெதெய்வங்கிடையுமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாககிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
 பாதமெடுத்தாடவே-அவாள் பரமபதத்தைசேரவே (தில்)

சரணங்கள்

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையிலினறீ
 கனகசபைதனிலின்று-ஒற்றைக-காலேதூக்கிக்கொண்டடிய (தி)
 பொங்கவேபரமானதகூபம் பூரணகுமபததிலவருகவே
 பூரணகுமபததிலவருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைசேரவே (தி)
 குடத்தில்கெங்காதித்தமெடுத்ததுக் குமபாபிஷேகமபண்ணவே
 குமபாபிஷேகமபண்ணவே-அப்பன் குளிராதமனதுஆகவே (தில்)
 அத்தர்புனுசுவாசனையுடன் னாகுகிஹாமமபண்ணவே
 ஆகுதிஹாமமபண்ணவே-ஐகதிசன-சிரசபைதனைசேரவே (தில்)

இராகம்-சுருட்டி-ஜமபைதாளம்

பல்லவி

கனகசபைதிருநடனமகண்டுக்களித்தானந்தமடைந்தேன்

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன	முனிவாகர்பாட
சதர்முகதேவனும	தாளங்களபோட
தினமுழுவாயிரம	போகளுங்கூட
தக்கிடத்தையதை	தத்தோமென்று(கன)

சரணங்கள்

நந்திரிநங்கிசுவகணங்கள்
 நாரதர்நாமமுடிக்கீதம்

கொண்டாட
 111

பந்திபந்தியாயந்தணர்

மறைபாட

பாலகிருஷ்ணனுமமத்தளம்

போட(கன)

இராகம-பூரணசந்திரிகை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாதமேதுணை

ஐயனே-நின்

பாதமேதுணை

ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லால்

வேறொரு

சேதிகளுநானறிந

திலேன (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள்

செய்தபராபரன

பாலகிருஷ்ணன்

கவிக்குதயாகரன்

சீலமுள்ளசிவ

காமிமனோகரன்

கோலநடம்புரி

ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாக)

இராகம-பெல்ஹமஸா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாலும் வரட்டும-ஜென்னம்

கந்தாலும் தரட்டும-சாமி

அநுபல்லவி

செந்தாமரைப்பாதமே

கதிநம்பினேன்

சிதம்பரநாதன்

சிவசாயுச சியம் (வந)

சரணங்கள்

சிவன்செயலன்றி

வேறொருசெயலும்

சுருதையிலறியேன்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்

அவனுருவன்று

வேறுருவுண்டோ

ஆகமநியாதோ

தவமேவுநதன்

புலியூர்வாழும்

தாண்டவனையென

ஞாண்டவனே-இந்த

பவககடல்தாண்டி

விடுவாயதுவொரு

பாரமல்லவெகுதூரமல்லமுத்தி

(வந)

இராகம-ஆரபி-தாளம்

பல்லவி

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா

பிறவாத வரந்தாரும்

அ நுபல்லவி

அறிவுடையோரதொழு

தேததியதிலைப்பொன்

னமபலவாயின்

னமபலயோனியில (பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்

எடுதெடுததுபவிறத்திறத்தோ

புண்பட்டதுபோதுமபோதும-இனியேல்

புத்திதொந்தையே

நண்பறறிமனைவிமககளவாழ்வின்

நாட்கடோறுமமனவிலாசமகழிந்ததும

இனபததுடனேகோபாலநுஷ்ணனதொழு

தேததிய ஜெகத்சேனை நடராஜனே

(பிற)

தேவாரம்

பாளையுடைக்கமுக்கோங்குபபன்மாடநெருங்கியெங்கும்

வாளையுடைப்பதுனலவதெறிவாழ்வாயறிவிலைதனனு

ளாளையுடைக்கமுதறமபலத்தானுடலகண்டாற

பீளையுடைக்கண்களாறபின்னைப்பேயக்காண்டாகாண்பதென்னே.

பொருளிடையொனறுடைப்புண்ணியமுத்ததிபுலியதள

னுருவுடையமலைமனகமணுளனுலகுக்கெல்லாற

திருவிடையநதனாவாழ்கின்றதிலைச்சிறமபலவன்

றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமறினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுனசாந்துகொண்டெப்பொழுது

மடுத்துவணங்குமயனெடுமாறுககுங்காண்பரியான

பொடிக்கொண்டணிரதுபொன்னுகியதிலைச்சிறமபலவ

னுடுதததிலகண்டகண்கொண்டுமறினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிரமச்சிவாய

வச்சமொழிந்தேனணிதிலையமபலத்தாடுகின்ற

பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த

கச்சினமுருண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்நீலமலர்கின்றதிலைச்சிறமபலவன்

மஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகன்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற

நெஞ்ஞின்றெரியுமவிளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்

யைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவெண்ணையாட்கொண்டவன்
தேனெத்தெனக்கினியான்நில்லைச் சிற்றமபலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டதுதலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பினனைககண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரிததகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செநதியின்முழக
வெரிததவினையவனிமைபவர்கோபாணிணையடிசு
டரிததமனத்தவர்வாழ்கின்றதிலைச்சிற்றமபலவன்
சிரிததமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தருக்குமிததுததன்னேளவவியுன்னிததவரையை
வரைக்களாலெடுத்தாரபபமலைமகள்கோன்சிரிதது
வரககன்மணிமுடிபததுமணிதிலையமபலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரலகண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றுகிவினாணுகிநின்றய்போற்றிமீளாமேயாளென்னைககொண்
டாய்போற்றி, யூற்றுகியுள்ளையொளிகதாய்போற்றி யோவாதசந
தததொலியேபோற்றி, யாற்றுகியங்கையமார்தாயபோற்றி யாறங்க
நால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றுகியெங்கங்கலந்தாய்போற்றி கை
லைமையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராசுரர்பதின்நிருப்பாதமலலாற
பற்றென்றிலோமென்றமுப்பபபவையுண்டஞ்சையுண்டாற்
செற்றககணங்களைத்தீவிழித்ததான்நில்லையமபலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தததெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதிலைச்சிற்றமபலவன்
முததும்வயிரமுமாணிக்கநதன்னுள்ளடங்கியது
மந்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுசுத்தாய்போற்றிபிறியுறுக்கும்பிரானேபோ
ற்றி, வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்கிந்தைபுகுந
தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்
கிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கச்சாமநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலை
மையானேபோற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்கிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யருவாகியெனனைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளவி
வாங்கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிவின்றதிருமேபோற்றிதே

சம்பாவப்பெவாய்போற்றி, கருவாகியோடும முகிலேபோற்றி கைலை
மலையானே போற்றிப்போற்றி

வானத்தாற்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்
ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவாதத தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்
தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தியாடலுகந்தாய்போற்றி கைலை
மலையானேபோற்றிப்போற்றி

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்
றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பேராதெனசிந்தைபுகுந்தாய்
போற்றி, நீராகியானகிழலேபோற்றி நோவாரொருவடையு மில்லாய்
போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றி
போற்றி

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவே
போற்றி, புல்லுயிர்க்கும்பூகூழி புணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சுந்
தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பலாத்தோறும நின்றாய்போற்
றி பறையுலகவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய் நின்றகனலேபோற்
றி கைலைமலையானேபோற்றிப்போற்றி

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பான்பபார பாவமறுப்பாய்
போற்றி, பெண்ணுமெழுந்தருளெல்லானாய்போற்றி பென்சுநதை
நீங்கா விரைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி மேலவா
கூகு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானேபோற்றிப்போற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றி பென்சுநதை நீங்காவிதை
வாபோற்றி, யுமைபாகமாகத்தனைந்தாய்போற்றி யூழியேழானவொ
ருவாபோற்றி, யமைபாவருநெஞ்சமமாந்தாய்போற்றி யாதிபுராண
னாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையா
னேபோற்றிப்போற்றி

மூவாப்பிறைவாயிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முனைத்
தாய்போற்றி, தேவாதிதேவா தெழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறி
பெங்கும்பரந்தாய்போற்றி, யாலாயடிபெணுக்கெல்லாம்போற்றி யல்
லைவலியவலித்தேன்போற்றி, காவாய்க்கனத்திளையோற்றி கைலை
மலையானேபோற்றிப்போற்றி

நெடியவிகுமொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற்
றி, யடி யுமுடி யுமிகவிபோற்றி பங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்

றி, கொடியவன்கூற்றமுதைததாய்போற்றி கோயிலாவென்சிறதை
கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலை
யானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணுதுறங்கா திருநதாய்போற்றி யோதாதேவேத முணாரதா
ய்போற்றி, எண்ணிலங்கைக்கோனறன்னைபோற்றி யிறைவிரலால
வைத்துசுநதவ்சாபோற்றி, பண்ணுரிசையினசொற் கேட்டாய்போ
ற்றி பண்டையென்சிறதைபுகுநதாய்போற்றி, கண்ணுயலகுக்குரின
றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சிறுது

அடிமலமேவிசசமபிரமததைக - கண்டாரநிறதிரலால

திருநாளேப்போவார புராணம்.

விருத்தம்.

திலலைவா முநதனாருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக
கொலைமானமறி நகரததாக்கோபுரததைததொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லையையுட்காருலகுய்யநடமாடும
எல்லையினததலைபட்டார்யாவாகளுங்கண்டிலரால.

வசனம்

திருநாளேப்போவார நயனாரென்னும், இடையில, நந்தா மாமு
னியென்னும் வழங்குகின்ற நாளேப்போவார்தில்லை மூவாயிரமுனிவ
ர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்குவந்தார அதற்கப்பாலவரைக்கண்
டபேர்க்களிலையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சூ
வாமிகள சொல்லியிருப்பது அந்தத் திருநாளேப்போவாரென்னு
முனியானவா, புரட்டாசிமாதம் உராகணிநட்சத்திரத்தில் கனக
சபையில் வந்து கற்பூரசோதியைப்போற்றேன்றிய சிவசாரூபியத்
தையடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா
சத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இதுவுமது-விருத்தம்

அந்தணாகளதிசயிததாரருமுனிவாதுதிசெயதார,
வந்தணைநத்திருததொண்டர்தமமைவினைமாசறுதது
சூந்தரததாமரைபுரையுநதுணையடிகடுடாழுதுதிக்க
வந்தநிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தர நுள்புரிந்தார

வசனம்

மறைமீயார்கள் ஆசனியப்பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள்
தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவிலாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்
தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநா
ளைப் பாவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய
செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களுடைய தொழுதிருந்
குமபடியாகத் திருவ நளபுரிநகர்

விருத்தம்

மாசுடம்புவிடத்தியானமஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசினமறைமுனியாகியமபலவா தானடைந்தார்
தேசடையகழலவாயத்தத்திருநாளேப்பாவாரும்
மாசுகலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுறறார்

வசனம்

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுநீருமபொருட்டு அக்கி
னியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்த குற்றமற்ற பிராணவ முனிவடி
வமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய
திருநாளேப்பாவாருடைய பாதத்தைபுகழ்ந்து தீவினையாகிய நயிற்று
அறுமபடி திலலை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டி
ருந்தார்கள்

வாழ்த்து-விருத்தம்

புகழமாதாவாழி பாாமகளுமையாளவாழி
பெங்கணமாலயனுமவாழி தேவாகந்தருவாவாழி
தருநானமறைகளவாழி தாரணியரசாவாழி
பொங்குநூலவல்லாவாழி புண்ணியரென்றும்வாழி

மங்களம்.

இராகம்-அராவேரி-ஆகிதாளம்

11 ல் 11

*திருநாளேப்பாவாருக்கு
திலலைமூவாயிரவாருக்கு

பெரியவாருக்கு
பெரியவாருக்கு

நாடுசு திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

அதுபல்லவி

இந்நடிகளிதுவரி கரித்திசயமென
விருகாழுடிமிசை மருவதுதிசெயகன்
பரவுமுமபாசமபீரம்கன துதித்திடும
பரமனாடுமபலததில் கதித்திடும (திரு)

சரணங்கள்

திருவாசகமுநதிருக கோவைபாடினவாகும
சோகாழிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருகும்
ஒருமாதிடத்திறுதுக குவந்துவிடுதவாகும
ஒருவரைப்பல்லாக திருநாவுக்கரசருகும்
உரியமறைக்கு-முயாகலைகட்கும்-உரகாபதிகு-முவணர்திகும்
புதுசுந்திரஞரியமுனிவாகுநகும்
திதிலாதபாபலா முகலனைவாகும் (திரு)

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

புறநிறறு

உ

சிவமயம்

சி த ம் ப ர க் கு ம் மி.

விநாயகா துதி

சிமேவுந கிலையாபலத திலஆன||
சேரக துமமிததமிழ்பாடக
காமேவுமேலைகோடூரவாசல
தற்பகபிள்ளையார்காடபா மே

(௧)

முககுறுணி விநாயகா துதி

சீககரை மொதகநதேநாராயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுனபாகதகாநப நடத்து
முக்குறுணிபயிள்ளை பாசா வனாடி
முழவகிககுமரியடியுங்கடி.

(௨)

கபபிரமணியா துதி

கோலமயிலினமுதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும
பாலகபபிரமணிஜோக்ஷாததைப
பாடிசுரும்மியடியுங்கடி.

(௩)

கங்காதேவிக் குக்கைகூட்டியாருங்
கையிலெழுந் துள்ளே பானமபண்ணி
தவகாமற்சிவகாமிசுநிதி
சார்நதுகுமரியடியுங்கடி

(௪)

சீ த ம் ப ர ன் கு ம் பி

கருதுஞ்கருதிக்கெட்டாதசிவ

காமகந்தரிவாயலினை

விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்

வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி.

(ரு)

நா லுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி

னடுவிலெங்கினுமாளிகையாம்

காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்

கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி

(சு)

தூயமறைமுதலாராய்ந்தூரிங்

தூலக்கியமுவாயிரமுனிவா

ஞாயமபொருந்தியதேவசபைவந்த

நாடிக்கும்மியடியங்கடி,

(எ)

சூர் துப்பொட்டுதளதளென்னநல்ல

சந்தனவாடைகுமுருமென

சூதலழகிக்காரியெல்லாங்காலை

குவித்துக்கும்மியடியங்கடி.

(அ)

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொல்லும்

அரைநூன்மாலேதளதளென்ன

விஸ்தாரமாகநின்றக்கொண்டுகையை

வீசிகுக்கும்மியடியங்கடி

(க)

கைதனில்விழ்த்திப்பையுங்கொண்டுஅவர்

கண்டதீதில்ருத்திராட்சமாலைபூண்டு

வைத்தீசபூசைகள்செய்கின்றதிடத்தா

வாழக்கும்மியடியங்கடி

(ஐ)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாமஅவர்

குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய

நாலித்தபின்பணவேருருவர்வசப

படுததுவாரென்றேகும்மியடி.

(கக)

ஆண்டுக்குள்ளாரிஷேகமுண்டாம்பின்னும்

அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்.

வேண்டிவந்தவர்கலிதிருமென்று

விரைந்துகும்மியடியங்கடி

(கஉ)

பூவியுகழ்ந்திடும்திஸ்லைபதிஅது

பூலோகக்கயிலைசமென்று

தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றஸட்சமி

தாயார்சந்திபாருங்கடி.

(கங)

நிலைதான் ததைக்கண்டாயேரல்ல
புத்தியினுமென்றுகொண்டாயே
காலைத்தொடியிந்தகசபேசுனைக்
சுண்டெறிசிப்போம்வாருங்கடி.

(௧௪)

நிலைமாகாணியோடாடிவர அவள்
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிநதாள்
கூவல்லவதெப்படியெனறொருகாலை
விண்ணிலெத்தாபாருங்கடி.

(௧௫)

செறறியில் வேர்வைமுத்துதிரைதனுமெத்த
நேத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர
புத்தியுடனொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகுமமியடியங்கடி.

(௧௬)

தித்தியென்றீசனடமபுரியமெய்த்
தேவாகள் பூமழைதானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியகேடபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்துகுமமியடியங்கடி.

(௧௭)

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச
சித்திரககடமென்றுசொல்லி
விதங்கொண்டாடுமையங்கராகளவநது
நின்றிருக்கிறாபாருங்கடி.

(௧௮)

காணிக்கைகொண்டொருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்குமமியடியங்கடி.

(௧௯)

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியுமசெய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்னொரும
பொன்னம்பலந்தன்னில்சநதிரமௌலியைப்
போற்றிக்குமமியடியங்கடி.

(௨௦)

முத்தியளித்திருசநநிதிக்குசசொல்லும
மௌமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சநநிதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி.

(௨௧)

புட்டுவடைபுந்தேனகுழலுமாணப்
புத்துருக்குகெய்சசம்பாவும்
சட்டப்படிதவராமலையன்
சநநிதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி.

(௨௨)

சுற்றிவந்துச்சியைப்பாருங்கடிசெகச்
சோதிமயக்கம்பொன்பதடி
தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுங்கடிச
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி (௨௩)

பாவிகள் கண்ணுகஞ்செபடோடுவுற்றுப
பாத்தாற்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகா
கோவிலழகையுமபாருங்கடி (௨௪)

அஞ்செழுத்தாலைமதினுண்டாமபர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம
அஞ்செழுந்துபபடிக்கப்பாலேபிரம
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (௨௫)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமித்தக
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி, (௨௬)

நெற்றிலேதிருநீரணிந்துயென்றும
நிஷ்களமாகியசிறசபையில
தித்திககவேசிவநாமத்தைப்பூசிகஞ்
திட்சதாகட்டத்தைப்பாருங்கடி (௨௭)

வெட்டவெளியிற்றிறைதிறந்துயாகஞ்
வேதியாதீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்குமமியடியுங்கடி. (௨௮)

திலலைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லறவாசலினதேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி, (௨௯)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமலினதேண்டி
ஏகாதமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைந்துப்பாருங்கடி. (௩௦)

சித்தஞ்சிதம்பரமாசசுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாமுடையசுதடி
சுததப்பிரம்மமயமாசசுதடியந்தச
சொல்லத்தெரியுமோப்பாருங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிருந்த
சாஸ்திரமனத்தையுமவிடேண்டி.

மோதமபதகநதொலைததேண்டிடனடி
பொருந்தகருமரியடியங்கடி.

(152)

நாடுநதைபபூரணபூரத்திலேதில்லை
நாயகனருருவாரத்திலே
ஆடியநாடகமபாமபும்புதனக்
காமெனறுகுமமியடியங்கடி.

(153)

சஞ்சிதக்கர்மததைவிட்டேண்டிடவ
சாகரததையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதததைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூரதுக்குமமியடியங்கடி.

(154)

சொல்லுமபொருளையுமற்றையோமுன்னே
துன்பமனைத்ததுமொழித்தாயோ
அல்லுமபகலையுமற்றையதில்லை
யானததததாண்டவமபாருங்கடி.

(155)

விதியினெழுததைக்கிழித்தாசகமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாசக
மதியொழிதமுமுண்டாசகதென்று
வாழ்த்துகருமமியடியங்கடி.

(156)

கோவிலுக்குள்ளேயுனைகமுண்டுஅநங்க
குறிப்பாறித்ததைச்சொல்லுளிரே
தேவாகசியாபாபாயிரைவந்து
தெனிரதுக்குமமியடியங்கடி.

(157)

சண்டைவராதமைபாருங்கடியந்தா
சந்திதிகைகையைக்கொட்டுங்கடி.
மண்டலமபுகழுமழகாவாசலில
வாழ்நிராடுவாமவாருங்கடி.

(158)

வீடுககவலைகள்விட்டொழியாமெத்த
வீடுககள்மேசியேவிணைவா
பாட்டையாடித்தாலுஞ்சிதமபாமவந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி.

(159)

புத்திரபாகசியமெத்தவுண்டாமபகம
பொன்னுமணிபபூஷணமுமுண்டாம
பதகியுடனகோபால்குருஷணனதினம
பாஷியக்குமமியடியங்கடி.

(சய)

சிதம்பரங்குமரிமுற்றிற்று

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியாளுமையே	46	எல்லோரும்வாருங்	26	சிதம்பரதெரிசனங்	35
அட்டாநந்தனை	70	எனக்குமிரங்கிற	132	சிதம்பரம்போலே	24
அஷ்டமாசித்திகளை	29	* எந்நேரமுமுந்	121	சித்தமிரங்கிறுந்ரே	137
அடித்ததுபோது	74	எதுககெனமீது	64	சிந்தனைசெய்துகொ	46
அம்பலவாணவன	107	ஐயாவன்னடைக்க	76	சிவிலோகநாதனை	17
அம்பலவாணனை	133	ஐயாசொல்லுவே	86	சின்னசசாதியல்ல	87
அரகராதிரிபுரா	16	ஐயேமெதக்கடி	89	சுவாமியெதிரிசனம்	34
அரகராவென்றெரு	32	ஐயோதெயவமேயி	76	செந்தாமரைமலர்	15
அரகசங்கரவண	99	ஒருநாளுமவாராத	20	செய்யமுபாயமறி	77
அறிந்தறியாமலே	109	கட்டைக்கடத்தே	112	ஜெயஜெகதீசர்	105
அறிவுடையோ	138	கண்டேன்கலிதீர்	132	சேதிசொல்லவந்	48
ஆனந்தக்கடத்தாடி	64	* கனகசபேசன	111	சேரிமுற்றஞ்சிவ	52
ஆனந்தக்கடத்தா	137	கனவினிலகண்டா	74	சொற்பனங்கண்	124
ஆதமங்கல்வெதியர்	109	கனவோரினேவோ	124	ஞாயந்தாஞ்ஞேர்	33
ஆடியபாதாஇருவா	107	கனகசபாபதிதெரி	112	தடாகமொன்றுண்	23
* ஆடியபாதத்தை	96	கனகசபைதிரு	139	தன்னுவாரேரென்	122
ஆடியபாதத்தை	51	கிட்டெருநகிவ	131	தாண்டவதரிசன	106
ஆடுஞ்சிதம்பரமோ	93	குருசிப்பாதத்தை	136	தாதாரிஆடிய	106
ஆண்டைக்கடுமை	32	குற்றமெதனைசெ	83	தாதெயதெய்யெ	136
ஆகனாரிலொரு	17	கெண்டாமணியாடு	95	திருநாளைப்போவா	13
* ஆருககுத்தான்தெ	87	கொண்டானடிக்கி	103	திருட்டுத்தன	72
ஆருக்குப்பொன்ன	88	கொண்டானடித்	104	திருவாதிரைதெரி	98
இதூரலலசமைய	119	கொள்ளிடக்கரை	93	தில்லைவலஞ்சுற்றி	117
இதுவோதில்லைசி	97	கோபுரதெரிசனமே	94	தில்லைதில்லையெ	97
இதுதாஞ்ஞேதில்லை	91	* சங்கரனைத்துதி	43	தில்லைசிதம்பர	42
இந்தசசுடலமவந்த	111	சந்திதிவரலாமோ	123	தில்லைவெளியிலே	46
இந்நஜன்மமவே	117	சபாதரிசனங்கண்	105	தில்லைத்தலமென்	46
இரக்கம்வாராம	119	* சம்போகெங்காத	22	தில்லையம்பலத்தல	50
இலவுகாத்தகிள்ளை	74	சற்றேயிலகியிரு	20	தில்லைச்சிதம்பரத்	50
இவாசிவகாரமான	18	சாதியில் தாழ்ந்தி	120	தில்லைத்தலத்தைக்	96
இனியுன்குற்றத்தை	71	சாதியிலுயாந்தா	131	தில்லைநடராஜ	139
இன்னம்வரக்கா	115	சிவகாரமான	18	தெரிசனஞ்செய்தா	22
உத்தாரந்தாருமை	51	சிதம்பரமேரினை	57	தெரிசனங்கண்டா	113
* உனதுதிருவடி	138	சிதம்பரம்வந்துதெ	99	தெரிசிக்குவேணும்	58
உனதுமகிமை	120	சிதம்பரதெரிசனங்	91	தேகம்வந்தவாறு	113
எந்தநேரமுநந்தனை	92	சிதம்பரம்போய்நீ	90	தேடித்தேடித்திரி	129
எப்படிசெட்டா	120	சிதம்பரம்போகாம	63	தொண்டரைக்கா	124
எப்போவருவா	114	சிதம்பரதெரிசன	59	* நடனமாடிஞர்	139
* எப்போதுலையு	117	சிதம்பரம்போகாதே	54	நட்டநடவுவிளையு	61

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
நட்டகடவுவினா	61	வானோர்புகழ்தில்	101	ஆதிமத்தியாந்தனாக	8
நந்தன்சரித்திர	13	விருதாச்சென்ம	121	சிதம்பரகரும்மி.	
நந்தன்சிதம்பரம்	92	வேதம்படித்ததும்	102	சீர்மேவுந்திலலை	147
நந்தனாரியுன்ற	82	வேதியா-ஏழைப்பா	84	ஆனந்தக்களிப்பு	
நந்தனாந்தபரித	82	கடுக்கா.		காணுகண்ணெ	101
நந்தனாருமவந்தார்	51	அரஅரகிவ	41	காணுமலிருக்கலா	25
நந்தாவொருசேதி	53	குதித்தார	21	நந்தாநிசிவபத்த	85
நந்தாவுணக்கிந்த	60	வீரன	38		
நந்தாவுணக்கிந்தம்	79	பெரியகடுக்கா.			
நந்தாவுணகனவினி	84	திருநாளைப்போவா	37	இருசொல்லவநகரா	10
நந்தாநீருருவுபதே	88			நந்தனா-சிலனை	8
* நமக்கிளிசூபய	43	கண்டகம்.		நந்தனா-சிலநிலத்	56
நாம்என்னசெய்	37	தத்திப்புலிப்போ	40	நந்தனா-திலலைப	27
நாளைப்போகாமலி	25	சுலோகம்.		நந்தனா-திலலையை	67
நீசூறும்பிறந்தா	11	மெள்ளப்பேசி	67		
* புகதிசெய்குவீரே	39	தேவாரங்கன்	141	அகவல	
பத்திகள்செய்தாரே	41			புலையர்-எல்லைப்பி	39
பத்திபண்ணிக்கொ	55	தரு-அகராதி.		பாக்கியமீதென்று	30
பத்தியாகஆண்டை	65	அதிசயமொன்று	126	ஏசல்	
பதையாநீசிதம்பர	53	கணநாதாசரணம்	6	புலையா-பார்ப்பார	29
பாத்மேதுணை	140	பொன்னமபலவா	66	புலையா-ஆண்டிப்பர	30
* பாரிவாய்மனமே	56	யாகோதபவமாற	134	கலித்தலுற.	
* பாரககப்பாக்க	123	நொண்டிச்சிந்து.		அண்டமான	119
பாத்ததுப்பிழையு	42	ஐயேவொருசேதி	47	துக்கடா.	
பித்தத்தெளிபமரு	62	பழனமருங்கணையும்	9	ஹாஹா	58
பித்தனும்போன	61	சிந்து.		சட்டமாக	21
பிறவாதவரன்	140	அட்டாஇதென்ன	122	நந்தினா	21
புண்ணகியவிந்தப்	44	அவர்க்காருமெதி	15	மாளாப்பிறவி	22
பெரியகிழவன்வரு	36	இதுதானோதிலலை	109	சவாயி.	
பெரியோர்சினம்	75	கனவிலுருவாகி	138	நலம்வந்து	19
போதும்பேரது	116	கெண்டாமனயோ	96	சிவலோக	19
மற்றதெல்லாம	21	சிவன்-வேடிக்கை	95	கீததனைகள்-அகராதி	
மாறகுபில்கூவிய	94	நாளைப்போவே	32	முற்றிற்று.	
மாடுதினும்புலை	70	பழனமருங்கணையு	14	விருத்தங்கள்-அகராதி	
மார்கழிமாதத்திரு	69	பாப்பாரச்சாதி	34	அடிமுடியொன்று	76
மார்கழிமாதத்தி	99	பெரியோரிருக்குமி	110	அடியுங்கள்	91
மீசைகரைத்துப்	86	பேணிச்சாரூந்	24	அந்தணர்கள்	144
வந்தாலும்வரட்	140	கண்ணி அகராதி.		அம்மையாந்தில்லை	103
வருகலாமோவை	108	ஆசைநேசராரூந்	63	அய்யரேவாரு	79
வருவாரோஅருள்	114	கனையெடாமல்சல	78	அல்லெனுங்குழ	69
வருவார்வருவார்	118	வாருங்கள்	26	அவப்பொழுது	85
வருவாரோவார்	125	தோடய அகராதி.		அறிவுமிகுந்	73
வழிமறைத்திருக்கு	20	திருவள்ளுதருமாதனா	7	ஆதிநாணமுதற்	7
வாராமலிருப்பா	115	மங்கனம்.		இத்தன்மைமீசா	24
வாரிருக்குதுரோலி	16	திருநாளைப்போ	145	இக்கோரே	40

பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
இப்பரிசாயிருக்க	103	சாதகிரக்குப்பை	91	படிபுகழ்தில்லை	52
இப்பிறவிபோய்	125	சிலையணந்திமே	70	பண்ணையாவையும்	81
இரவுபகல்	47	செந்திமே	135	பித்தமது	62
இவ்வண்ணமிரவு	120	சீரேறுமிசை	20	புத்திசொல்லிப்	59
இன்னல்தரு	122	செல்கின்றபேரழ்	110	பொய்சசடலம்	66
ஊரில்விடம்படைத	15	சேரிவந்தவா	75	மறைக்கிழவ	127
ஐயரேயம்பலவ	132	தம்பெருமான்	127	மறையவர்களை	133
ஒதியடிவீரா	53	தவம்பெறு	33	மனங்கண்ட	61
ஒங்கர்மென்று	45	தாறில்லாத	76	மாசுடம்பு	145
கடுகருந்தியம்	77	திட்டமுடனடி	131	மாவலர்தில்லை	77
கற்பொருமுழமே	61	திருமறையோர	8	வக்கணைக்காரா	30
கழனிசையத்தெய்வ	34	திருப்புனகூர்ச	17	வணக்கமாய்ச	65
கரைபடுககண்டன	83	திருகடையதில்	135	வளம்பெருந்	7
காலனுடல்	25	தில்லையிலபோக	45	வாட்டுவாருடல்	106
காலமேவந்தா	49	தில்லையைக்கண்ட	98	மானமேவிய	90
கைமொழுது	134	தில்லைவாழ்ந்த	144	வானிருந்த	73
கொள்ளையெனும்	42	நானாபபோவே	95	வேதமோடறஞ்	89
சங்கரன்றன	8	நாற்பதுவேலி	63	வேதியரிப்படி	75
சாதியின்முறைமை	35	நினைவவரங்	110	வேதியரே	58
சாதிருலம்	50	பகாந்துலகு	13	அகராதி-முற்றிற்று.	
சாதிபேதமுங்	116	பங்கயமாநவர்	145		

இடபுத்தகத்தில், இகருநிபுள்ள கீர்த்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக் கீர்த்தனைகளும், இந்நூல் பரிசோதகரையற்றியுள்ள சிவநாம சங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணுதிசூதமொடு விண்ணுதி அண்டநீ மரைநாக்கொ அடிமுடியுமீ, மதியுமீ ரனியுமீ புனனுமீ அனனுமீ மண்டலமாணடேழுமீ, பெண்ணுமீ ஆணுமீ பாலுயிற்றுயிருமீ பிறவுமீ வொருவரீயே, பித்தாதிபேதமீ பாதாதிபேதமீ பிறநாய குதநீயே, பொன்னுமீ பொருளுமீ பிறநுமீ ஓரியுமீ பித்தாதிக்கவந்தருநீ, புகழொருகருக கொலையுமீ பித்தாதிவனகன் பெற்றவனுமீ, எண்ணிய ஐவர்காடி ரீனறவாபினை எவருரைகளாககுரைப்பென யீர்னை சிவகாமிகேசனே யெனையின்ற சிலைவாழ் நடராஜனே

ந

மானுடமழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாடநூலாட மரைபாட திரையாட மரைதந்திரமமனாட, கோனாட வாணுலகு கட்டமெலலாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுடியுடையாட குழுகைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு பிறந்திராபதினெட்டு மினியட்ட பாலகருமாட, நரைதுமபையறுகாட நகதிவாகனமாட நாட்டியாபெண்களாட, வினையோட உண்பாட யெண்ணாடி யிதுவேனோ விறுதோடி ஆடிவருவாய், யீசனே சிவகாமிகேசனே யெனையின்ற திலைவாழ் நடராஜனே உ

கடலென்றபுனிமீதில் அலைபென்ற வுருகொண்டு களவென்ற வந்தவையி, நாதமென்றமுனாநாட மறுதசகமுலில் கடலென்ற நித்தரித்தம், உடலென்ற குயிருகி உணவென்றயின்றதேடி ஓடியவையுடைய, உண்ணெடுறுங்குவதை கண்டதே யல்லாது ஓடியவையுடையதிலேனே, தடமென்றபிடி நரையில பததுபாடங்களை துடிதாபரம்பின்னலிட்டு, தாயென்று செயென்று நீயென்று நானென்று கமியெனே யிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று பெயென்று கேளாதிருப்பதுன்னமுகாகுமோ, யீர்னை சிவகாமிகேசனே யெனையின்ற திலைவாழ் நடராஜனே.

ந

புமபுகுனியமல்ல வைபவல்லமாசனா நற்பனாவசியமல்ல, பாநாள்வஞ்சனம பரகாசபுரவோ மதுவல்லசாலமல்ல, அம்புககுண்டு கள்விலக பொரியு மருகிரமல்ல ஆகாபு துளிகையல்ல, அனபோடுசெய்கின்ற வாதமோடி மனல்ல அரிப பந்தகனமுறிலை, குயமுனி மசச

முனிசட்டமுனி பிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்
கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரொலாங்குறிடும் வயித்தியமல்ல, எஸ்
மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கையேதுளவு புகலவருவாய், யீச
னே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொநதுவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்
தமுண்டீடா, நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையபபெற்றபின கோக்கா
த தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந தஞ்சமென் றடிபைய பிடித்தபின்
தளராதநெஞ்ச முண்டோ, தந்திமுகனறுமுகன் யிறுபிள்ளை யில்லை
யோ தந்தைநீ மலந்தானோ, விரதையுமஜாலமும உன்னிடமிருகரு
தே விளையொன்று மறிகிலேனே, வேதமும்சாஸ்திரமும் உன்னையே
புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, பிரதவுலகிரேழு மேனளித்தாய்
சொல்லு யினியுள்ளை விடுவதிலலை, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௫

வளிகண்டுஉன்னடியை துதியாத்போதிலும் வாஞ்சையில்லாத
போதும், வாலாயமாய்க்கோயில சுரமுத்போதிலும் வஞ்சமேசெய்த
போதும், மொழிபெகனைமொகனை யிலலாமலேபாடினும் மூர்க்கனே
முகடாகிலும், மோசமேசெய்யினும் தேசமேகவரினும் முழுகாபியே
யாகினும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ பாரததவர்
கள சொல்லாகளோ, பாரதியமனைவிககி பாதியுடனீர்துநீ பாலனை
கார்க்கொணுதோ, யெழிலபெரிப அண்டங்களுக்கா யமைததுநீ
யெனகுறைகளை தீர்த்தல்பெரிதோ, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௬

அன்னை தந்தைகளென்னை யீன்றதற்கமுவுநீனே அறிவிலாதற்க
முயீனே, அல்லாமல் நான்முகன் தனையேயுநீனே ஆக்சமுன்று
ககமுநீனே, முனபிறபபென்னவினைவருது மூளுமென் நமுவுநீனே மு
ததிவருமென்றுணர்வுநீனே, தன்னைனெடுத்தமுவுநீனேஉன்னைநொந்தமு
வுநீனே தவமென்ன வென்றமுவுநீனே, தையலர்க்கமுவுநீனே மெய்வள
ாகமுவுநீனே, தரித்திரதிசைக்கமுவுநீனே, இன்னமென்னபபிரவி வரு
மெய்வென்றமுவுநீனே யெல்லாமுரைக்கவருவாய், யீசனே சிவகாமிநே
சனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௭

காபாமுன்மரமீது பூபிஞ்சுறுத்தினே கன்னியர்கள் பழிகொண்
டனே, கடனென்றுபொருள்பறித தேவயரெறித்தனே கிளைவழியி
ல முள்ளிட்டனே, தாயாருடன்பிறவி கென்னவினைசெய்தனே தந்
தபொரு நிலையென்றனே தாபுன்னு கென்வித்து கொலைகளவுசெய்

தீனோ தபசிகளையேசினேனோ, வாயார பெய்சொல்லி வீண்பொரு
ள்பறித்தனோ வாணரைப்பழித்திட்டேனோ, வடவுபோலே பிறரை
சேர்க்காதடித்தனோ வந்தபின்யென்செய்தனோ, சயாத லோபியென்
றேபெயரெடுத்தேனோ யெல்லாமபொருததருளுவாய், சசனேசிவகா
மிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தம்பிரனியுருவுகோ
டி, தன்மலை குவித்தென்ன கன்பெயரெடுத்தென்ன தூரணியையா
ண்மென்ன, சேயாகாரிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர்
களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்செய்
தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமுழுகினும் என்னபலன் எமனோலை
ஒன்றைகண்டுதடுக்க, உதவுமோயிதுவெல்லாம் சந்தையுறவென்று தா
ன் உன்னிருபதமபிடித்தேன், யாரமீது வுனமன மிருந்தாலுடனக
டைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ௯

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உனமனங்கல்லோ இருமபோபெரும
பாரையோ, யிருசெவியுமந்தமோ கௌது அநந்தமோ யிதுவுனக்கழ
ஞ்தானோ, யென்னனைமோகமோ யிதுபென்னசோபமோ யிதுவே
வுன் செய்கைதானோ, உன்னவிட் டெங்குசென்றாலும் விழ்லாவன
ன உணையிடுதுங்கெடுவனோ, ஓகோவிதினகுறற மெனகுறறமொன்
றுமிலை யுற்றுபாரா பெற்றவையா, எனகுற்றமாயினும் உன்குற்றமா
யினும் யினியருளளிக்ககினைவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே 10

சுனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ வாய்குருச்சந்திரன் சூர்ய
நிவறை, சறறெனககுள்ளாகி றுசிபுனி ரெண்டையும் சமமாய்நிறுத
தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்க ளிருபததேமும் பக்குவப்ப
டுத்திபின்னல், பகாகினறகரணங்கன்பதி னென்றையும் வெட்டிபா
ரையும் அத்தட்டி யென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுகினைநினைக்கின்
ற கசடர்கோயுங்கசக்கி, காததனின்தொண்டராம தொண்டர்க்குத
தொண்டரின் தொண்டாகாதொழும்பனாக்கி, இனியவளமறுவு சி
றுமணவைமுனிசாமி யெனையாள்வதினியுன்கடன்கான், யீசனே சி
வகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ௧௧

திருச்சிற்றமலம்

முற்றிற்று

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

—o—o—o—

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசிய பணியணியுரீ வசியமானமமுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஓமநடனபாதா, வசியகரிபுரிய முக வசியபுளியிடைமுக வசியகிரமாலையமுகா, வசியமதிமுடியமுக வசியபசுபதியமுக வசியவென் மனதிலபாசா, வசியமுன்னாலமுக வ சியவெண்ணீரமுக வசியமறைபரவுமமுகா, வசியவென யுண் யனுதி னம் போற்றும்புயராக்கு அருளமறை திரந்ததிலலை, கதிபதீஜனகா தி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. க

சிவயநமவெனறுதின மூழ்கி யுருவேற்றுவாரா செய்தொழிலெ லாம வசியமாம, ஜெரவசியமாமசகல முகவசியமாமசெய்ய சித்துக டவிட்டபந்தாம், வடங்காதபூதபே தம்பசாசிவையெல்லாம் வளாரு லாலன் திகிரியாம், யநமசிய வயநமசி சிவயனமயெல்லாமுன் னடல் மன்றோ, யிவ புலகபொருளுதவி அலவுலகமருளுதவி யீயவிருதெய வமுளவோ அவுணுகிபுவனாதி கௌணுகிமுத்தர்க்கு அருள்மறைதி ரந்ததிலலை. அதிபதீஜனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நட னபதியே. உ.

புலலாய்ப்பிரந்தாலுமிருகாதிஜெனனங்கள் பசிராரிமகிழும்ன் றோ, பூண்டாய்பிரந்தாலும் புலத்தியார்கள்கொண்டுசில பிணிசீர்த்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் நல்லவாகளமிதிகொண்டு கா ட்சிக்குருத்தமன்றோ, கழுதையுருவந்தாலும் ஆவெனக்கத்திலை கைகண்ட சதுனமென்பார், யெல்லாமிலாமிலை யிப்பிரவி தந்தெனை யேங்காவிட்டகலனின்றாய், யெதனை அன்னையினமெத்தனை தந்தை யினமெத்தனை யிரவிவருமோ, அல்லலெனுமாசருத தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனை திலலைநகர்வாழ் அதிபதீஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே

கல்லாதமுடரைக் கயவரைக்காமுகரை கன்னெஞ்சு வஞ்சுநிலை ரை, கற்றறமறியில்லாத மோழையைக்கோழையைக காரக்கலைவந்து ண்டபேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொ ட்கு அஞ்சாதபேரை, பூவிரிநிறநூக்கு யிடுக்குமுயல்வோர்களை

பிணமொத்த பேரைபலரை, நல்லாரெனக்கவிகர் சொல்லையையார
 ல்லா நாளாவதென்றுசிவமே, நானன்றியேது நீயன் றினேது நா
 னாயுரைத்தேது, அல்லுமபகலிலும நீயிலாசையேது அருமலர
 திரந்ததிலைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை
 நடனபதியே

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும ஸம்மபொன்
 மணிமாடமேடை, சேயனனைதநதையும் நானென்ற ஆண வஞ்செல்
 வமும வல்லசிகதும், முகடேறுமெமனுககு முனனந்து உதவுமோ
 முத்திககு விததுமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகரி சறுகாதிதின்ருலும்
 முன்செய்த வினையகலுமோ, யிகமுனியசகபோகம் யீசநீகாணாயி
 ருளேது வெளியேது நினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபற்றறு து
 றவுறவுமுற்றமுற ஆரியாகள பரவுதிலை, அகிபதிஜெனகாதி துதி
 பதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே

திருநாசிறறபபலம்

உ

சுராராப

நிசுசசிரபபலம்

ஜோதிமயம்.

—o—o—o—

ஆராதிகுதன முனிவா கொண்டாடுசோதி யெண்டுகாண
 வேரதேரோதி, யிரையபர்வத வல்லி கணகண்டசோதி யெளயிருளி
 னையறுபு, சோதி சாஜீலாகசாமிபசாருபமளவிடா சாயுச்சோதியி
 னுலே, சுகதையி ருநிமபரோது ஐமபூகசாட்சிபாய் தெரிசனஞ்
 செய்தமோதகு, செயதவினையேவகொடு குண்முதல பிணியெலா
 ம செனமாபதிரததுமனுகா, நந்தியொடு புவியர மூவாயிரமபெரும
 காள்முகனா வினாடுடுவே, நானிசோதிநீசோதிநவசோதிசிவசோதி
 பொன்னமமைசிவ கபடியுலே

க

ஜோதிமதிநி நல்லமசெய்துத தெழுநூறேதி பங்கயன் வணங்
 னுசாதி, பாராளநேகானதேடி காணுதசோதியது பாபாபதிககண்
 னுசாதி, ரிணாகுரியாயாக ஞானமோ நதநவாகன்சதாநிஷ்டை
 செயமுமீசாதி, ஜனகாதிமு னியாமன மலாநீசோதியது சசிகா

நந்தசோதி, விரிவானயெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவபேதத்தமர்ந்த சோதி, வினைப்பயநிரந்தர கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கைபார்க்குஞ்சோதி, பஞ்சமதியிரவியொடு பங்கயனுமிநராதிபார்க்கவே கனகசபையில், பண்டுநடனசசோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச் சுயஞ்சோதியே.

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதிபாம பணிமேலணிந்த ஜோதி, மேரிசரிமறைபடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடி மணநந்த ஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதாசமானசோதி, அகிலபு வனங்களும் கிகழுத்திகரதமும அங்கிங்கெனாத சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத் திரிததியே தன்னருட்காட். மசோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமாயொங்குசோதி, கஞ்சனெடுவிஞ்சையறு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதிநாளும், கதித்தப்பெருஞ்சோதிதுதிக்கப பெருஞ்சோதி கனகசபை சிவசோதியே. ந.

சாதிமதபேதமாம சமூக்கறமுதியோ சமுகத்திலங்குச்சோதி, சதுர்மறையும்வேதமொடு தொண்ணூற்றியாற் தத்துவவெல்லாம் நின்றசோதி, சோதிமலைமீதிறகரஞ் சோதியாய்நின்று சோதித்தன்துக்குஞ்சோதி, சுமமாவிருக்கும் சுகங்கண்டமௌனியொடு சும்மாவிருக்குஞ்சோதி, நீதிபலபேசிமத வா தமிடுமடையரது நெஞ்சைப்பிளக்குஞ்சோதி, நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிரபைமீதிவ்வுளர்மணி மந்தரதிபசோதி, மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மங்கைசிவகாமியுரவே

மாகிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி, மன்னனதுகிரிகையைத் தள்ளென்றசசோதி மலைமகள் தழுவுசோதி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றஞ்சோதி தென்னவனை வீழ்த்தசோதி, தேவரிதிரன்முனிவா அமரர்கின்னரருகர் தேடக்களித்தசோதி, ஆசைவனபாசமா மாயாசரக்கருணை யமுதன்பற்குதவுசோதி, அன்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மலர்க்கேரடி தத்சோதி, மாசின்மலசோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச்சபையிலென்றும், மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மந்தரத்து சுயஞ்சோதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாராயணாடாய, டாக்டர்
உ. வே. ராமையாசுவாமி நால் நிலையம்

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குது கரையேற்ற

(வருவா)

வ ச ன ம்.

நந்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ
வென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றா.

திருநாளைப்போவா புராணம்.

வி ரு தீ த ம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழகி
முப்புரிநூன் மாபருடன் முன்னணைவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே திலலைவா முநதணாக்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யமபலததே மேவினா.

வ ச ன ம்.

நந்தனா, கனவிலேவநது சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி திலலை
மூவாயிரம்போகள் கனவிலே சொல்லுவாரா. பத்தாகளே ! எனக்கு
மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவா திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்
கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொ
ண்டு சாதியிற் றுழந்தவனென்று பயநதுகொண்டு என்னைத்தவிர
மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிககொண்டு முக்திய
டையவேண்டுமென்று திலலையைச் சுற்றிககொண்டு தெற்குக் குளத
தங்கரையில் சின்றுகொண்டு இருக்கிறா. அவரை என்னைப்போல்
நினைத்து நீங்கெளலலோரும் போய் அவரை அக்கினியில மூழ்கச்
செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லிச் சுவாமி மறைந்தாரா.
இப்படிச் கண்ட கனவை மூவாயிரம்போகளும் பேரம்பலவாசலில்
வந்து ஒருவாக்கொருவா பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

க ண் ணி ய ள்.

ராகம் - சங்கராபரணம் ; தாளம் - அட.

அதிசயமொன்றுகே ளப்பா தீட்சதரே

அர்த்தராத்திரிப்போதி லெனனே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல

வாணன்குனவில்வநதா

ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
 வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத
 யாஸ்தமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
 அமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
 அப்போதங்குவந்த வப்பண்ணதிட்சதர்
 ஆமாமிதுவுபரிசு சயந்தான்-என்கோன்
 செப்பியசொற்படிசெந்தீவளத்திடச
 செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
 அவசியமென்கிறீர் காரியநதெரியாமல்
 ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த
 தவசசிரேஷ்டாகுமுந் தலத்தின்வருவதற்குத்
 தலைபத்தோவவனவந்தா லலைவன்
 பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
 பதஞ்சலிபுலிப்பாதா சாட்சி-சிவன்
 சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
 தெளிவீரீங்களிர்த குட்சி
 என்னுரங்குசிவ சங்கரதிட்சதா
 இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்
 ஒன்றுநதிருசசந டிதிக்குவருவதற்கு
 ஒருகாலுங்கட்குத தகாதோ
 சொல்லுமெனறாவ ராமென்றுருங்கட்குச
 சித்தத்திலுள்ளசந தேகம-தெளிய
 அல்லம்பகலுமோ யாமலேசாஸதிர
 மாராய்வதற்குமனோற சாகம்
 தருமபடிப்பேசுச சந்தேகநதெளிவது
 தககதென்றுரைத்த மொழியே-நமசிப்
 பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்செனறாவர்
 பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமராகளிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

விநுநீதம்.

மறைக்கிழுவரிவ்விதஞ் சென்றாகளாங்கே
 மனுவிக்கியானிக ளாசீவாதஞ்செய்து
 வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரெனன
 மனறுளாடுவாதங்கள் கனன்றீரெனநிக்
 குன்றந்தமதிப்புலைசசாதி வந்துதிந்தோன
 கோதிலானந்தினெனடோ நவனலலனபன
 கூறுமிவ்வுரெல்லைலம வருவானநானே
 கொணாரதவனைதழீழும்கூச செய்கையபபால்
 முறைமையொடுசநதிதிரில நம்முனனாக
 விடுங்குளென்றநுளிசசெய நவாமரைநதார
 மூதுணாந்தோககிதுதெரியச சொல்லநந்தோம
 மொழியுமாறுத்தரமயா தெனறாநீதி
 அநிந்தவன்னே ராமநதப்படிக்கேசெய்வ
 தழகாகுமெனறனாபின மகிழ்ச்சியாலே
 அநததிலலைமாரகரத தெலலைசுறயி
 யாடுவாரநதனறாத தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விநுநீதம்.

தமபெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
 அமபலவா திருவாயின் முனபச்ச முட லீண்டி
 யெம்பெருமா னுளுசெய்த பணிசெய்வோ மெனறேததித
 தம்பரிவு பெருகவருந கிழுகதொண்டா பற்றாரந்தார.

வகனம்

தமது பிரானுகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம
 பொருந்திய பிராமணர்களுலாரும் அமபலவாணரது கோயிற்
 றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் புகழ்கோடு நயமுடைய ஆண்டவ ருள்
 செய்த ஶ்ரீழியத்தைச்செய்வோமெனறுபணங்கித திருநாளைப்போவா
 ரைத் திலலை முவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம் - நாதநாமக்ரிய ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

தொண்டரைக காண்கிலேமே - தில்லையிலவந்த
தொண்டரைக காண்கிலேமே

அநுப ல் ல வி.

அண்டசராசர மெருகுமபடியளந்து
மனறுளாடிய மன்னவாககடிமைத (தொண்)

க ர ண ங் க ள்.

சொல்லுமபொருளுமறுச சோதிமயங்கொண்
டல்லுமபகலுமற்ற வம்பலவாணன (தொண்)

அஷ்டதிகையுமபரி பூரணமாகிவ
மடடிலாதுவளந கோங்கியநாதன (தொண்)

வாசியடங்கிநடு வணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடன தரிசனநதந்திடும (தொண்)

பாலகிருஷ்ணனபணிந தேததியபாதன
கோலசசிலபணிபுங குண்டலநாதன (தொண்)

ராகம் - ஹரிஜதுஸ்தான காபி; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

திருநானைப்போவார தரிசனங்காணக
தில்லைமுவாரிர முனிவாகள்வருகிறா (திருநானை)

க ர ண ங் க ள்.

பத்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடும
பரமானந்தக் கடல்முழுக்காடும (திருநானை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லும
அரித்தியசடதுகக மாயததைவல்லும (திருநானை)

அடியவரேமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாண ரஞ்சிதெய்வாண்டி (திருநானை)

இவ்வுமது ; சீர்து.

ராகம் - செளராஷ்ட்ரம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தேடித்தேடித் திரிந்தார்
கிலலைமூவாயிரவா

பாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
யாரும்.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுவேதப்பிர
நங்கைசிவகாமிப்பிரா
ஆடுபட்டநடனச

காசனை
ணைசனை
பேசனை
நேசனைத் (தேடி)

அவலாகத்தொழுவுவாக்கருள

பரணம்.

தண்டாமரைமலாத்
கொண்டானடித்திடு
உண்டானநதங்குறு
சண்டாளவாழுங்கா
சாதிமுதலானபல
ஒதியுலாவிவரு

நீதியுணர்ந்தோதெரு
மாதிரிகளாகுநதிண்ணை

கொங்குமிருகதரு கொங்குமணத்திடுஞ்

தங்குமுயானது கதித்திடுமொழையின

தெங்குமிருப்பையுமொன்று பொருந்தியசோலை

துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய

தடமும் - மாதர்களாடிக்

மிடமும் - அன்னமளிக்க

மடமும் - சோராபரவுஞ்

டிடமும் - அன்றிச்சூத்திர

வாணு - பல்லாண்டு

மேடை - மனுவிக்கியான

மாடை - இன்னமுமபல

மேடை - உன்னதமாகக்

சோலை - கருப்பஞ்சோலை

சோலை - தாழையினசோலை

மோலை - மானினச்சோலை

சோலை - மற்றுளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்

தங்கள்தங்க ளங்க

மேங்க

நதிதவழும்

பொங்கரவணிந்தசிவ

சங்கரன்கிருபையிதென்றே

யோங்கக்

கூக்குரலிட்டுச்

சங்கையறச்செனனியிற்க

ரங்களைக்குவிதெங்களைத்

தாங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி

ருந்து மேழை எவ்வுருத்தம்

நீங்கக்

கிருபைசெய்வதற்கு

உன்னதேகடனென்றுவந்துகொண்	டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள்	பாடி
முன்னஞ்சொன்னநத னாவரவை	நாடி
முளுங்கோடைக்காற் றெனவிரைந	தோடித (தேடி)

வ ச ன ி.

இநதப்பிரகாரம் திலலை மூவாயிரவாகளுந தேடி அலுத்தது ஓரி
டத்தில் யாவருங்கூடிச் சுவாயியைத துதிசெயவதாக நிச்சபஞ்
செய்து தோததிரஞ் செய்கின்றார்கள்.

ராகம் - கலயாணி; தாளம் - சாபு.

ப ல் ல வி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுள்ளோரையனே,

அ நு ப ல் ல வி.

பன்னகசயனனும பதுமாசனவேதனும்	
பார்க்கவவர்க்கு மெட்டாத	மோகனே
பகரியமலை மகளோரா	பாகனே (உனது)

ச ர ண ங் க ள்.

கனவினிலேவநதெங் களுக்குச்சொன்ன	அநத
காரணமறிநததி காலையிலே	யெழுநத
இனத்தாராநாங்கல்யாநு மிசைநதொருமித	திநத
எல்லைமுழுதுந்தேடி யிளைததோமெங்களுக	கநத
இணையிலலாதந்த னுரு	மகப்பட
வில்லையென்ன செய்வோம்	ஸதிரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே	முடித்த
வன்பாகமானமழு வங்கையிலே	பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளி வெட்குப்படி	நடித்த
மெய்யாதுயாதவிததா னையாவென்றே	படித்த
வாறுநீயறிநதருள் செய்	யையனே
வனஜநிகாபத சரணத	துய்யனே (உனது)

அனணைசிவகாமி யனுதினமவளா தில்லை
 யம்பொன்னகாவருளோக காங்கொருதய ரில்லை
 உனையனறியுலகக துககுப்பொரு ளில்லை
 யுத்தமனையெங்கட குரியதணையு மில்லை
 ஒதுநந்தனா தமமைவரசு செய்யும
 ஊழினினை தவிர்த தவாககு அருளசெய்யும் (உனது)

வ ர ன ப் .

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவாக
 னனைவரும் நந்தனாரைத் தேடி யலுத்துவருமாக்கத்தில, ஒருபுற
 மாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனா வேதியாக்கைக் கண்டு தூர
 விலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

வி ரு த் த ம் .

திட்டமுட னடிபணிந்தது மனமொடுங்கித் தவம்புரியுந தில்லைமன்று
 ணட்டமிடு நடராஜன் சனவினகண சொன்னமொழி நம்பிக்கொண்டு
 இட்டமுடன திருநாளைப் போவாரபால வேதியாக னேகுமபோது
 கிட்டநெருங்கு காத்தேயு மெனவிலகி யோராவாததை கேள்விரென்றார்.

ராகம் - பூரிகலயாணி , தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

கிட்டநெருங்கி வரவேண்டாஞ்சுவாமிகாள-காதில்
 கேட்டபோக்கும பாவம் வருமெனது ஜனமம். (கிட்ட)

அ ரு ப ல் ல வி.

கிட்டாபுகழுந தில்லைநவனிற் செழித்தவாழும் வேதியாகள்
 இஷ்டமிது வல்லவேயென்று சொல்லவேணு மோபுலையன் (கிட்ட)

உ ர ண ங் க ள் .

உலகினில்கடைச்சாதி யெந்தனாக குவமை யாருமில்லையே
 பலவித்துஷ் கருமஞ்செய்து பாரிலவந்த புலையனையே (கிட்ட)

வேலைசெய்து வுடம்பு வளாகக் வேணுமிந்த நாயடியேன்
 தோலுமெலும்பு முதுகினில சுமந்த அலையும் புலையனையே (கிட்ட)

செத்தமாடி ஸூரிய செவகமபரம படித்துமெலலை
சுறவிவந்து துழுகடித்துக் கடலைகாகும் புலையனையே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிசொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்த
னாரப்பா தது வேதியாகள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - ருபசப.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்து மெனன இருதா-பேறுமபெருமையுமெல்லையே.

பாணம்

சாதிபெருமைகொண்டகாலே சங்கரா	ரருகிலவந்து
ஆதரவுடனவரங்சுலீந்து அழைப்பாரோ	சோப்பாரோ
அளிபெருகலையிசனகழலை யறிவிலுன்னி	யடிபணிந்து
தெளிந்திடாத பேரைமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதியி)	

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியாகள் நாமங்கள் வந்த காரியம்
பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யமபலவ ரருளாலீப பொழுதனைந்தோம
வெய்யவழி லமைத்துமக்குத தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டா நானுயரந்தே நெனத்தொழுதார
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார.

வசனம்.

ஐயரே, நடைருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய
அக்கினியை மூட்டி உமமை அ்தில முழுகும்படிக்குச் சொல்ல
வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போ
வார் அடியேன கடைத்தேயினெனனும் அவர்களைத் தொழுது

நானினறைக்குத்தான முத்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப் பார்த்
துச சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - பேரஹாக் ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

கண்டேன கலிதீரநதேன-பவக்-கடற்கரை யேறிவநதேன்.

ச ர ண ங் க ள்

சோதிமறைமுடியுளு சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெய் பாககியமபெறுமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுமுனனே யிருள்விலகுமுநங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுனனே துனபங்கள் தீர்த்திடும (கண்)

கள்ளங்கருகசெய்யுந கண்ணுதலையுநங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண் டாருநகள் தரிசனம். (கண்)

வ ர ன ங் க ள்

நந்தனார், தான சின்னஜாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்
கிறீரேவென்று சநதோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - தன்யாசி ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

எனக்குமிரங்கிறீரே-நானமெதத-ஏழைசசா தியல்லவோ.

அ நு ப ல் ல வி.

தனக்குள்தானாயிருந தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொன்னமபலவனகிருபை (எனக்கு)

ச ர ண ங் க ள்

அல்லுமபகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மமபலததெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையை யுலகமறிந்திட (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்
கும் கிடைக்காத பாககியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லு
வார்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - ஆவிரி ; தாளம் - மிசரவகம்.

அம்பலவாணனைத் தெனபுலியூராணை

நடப்பிப்பணிந

தேனோ - அரகசனை செய்து

கும்பிட்டிருந

தேனோ

திலலைபபதியில்வந்து யெல்லை கடந்தெனென்று

அல்லலறுத்

தேனோ - சஞ்சிகவிறை

யெல்லாமவறுத

தேனோ

தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி

வேண்டிததுதித்

தேனோ - முக்குணங்களைத்

தாண்டிக்கதித

தேனோ

எந்தெனெனெனென் மெந்தவேனையுமாயுரு

சிறைநரமு

விறனோ - சேர்ந்தவனென்று

கநதைதமு

விறனோ

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில

கள்ளங்கரு

கிறனோ - கருத்திலெட்டா

வெள்ளம்பெரு

கிறனோ

ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுததுஞ்சீவ

பாசங்குலைத்

தாரோ - அளவிடாத

கிலேசநதெலைத்

தாரோ

பெண்ணரிடுமாலுக் கொண்ணுதெனசசைத்த

தண்ணுலதணித்

தாரோ - கருணைபொங்குங்

கண்ணுலனைத்

தாரோ

அடுத்தவநதவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி

தடுத்தாளக்கொண்

தாரோ - பரமபதம்

கொடுத்தாளக்கொண்

தாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விநாயகர்

மறைபவாகண மொழிந்தகற்பின நெனற்சையின மகிறபுறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந திருவாயின முன்னுரப் பிஞ்ஞகாதம
நிறையருளான மறைபவாக னெருப்பமைதத குழியெய்தி
இறைபவர்தான் மனங்கொண்டே பெரிசுமு வலங்கொண்டாரா.

வரலாறு

நந்தனா, இப்படிப் பிராமணாகள சொல்லியபின்பு தென்திசை
யிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகுமாடி
உயாந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின்
நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளநதிருக்கின்ற நெரு
ப்பினகுழியை அடைந்து நடைசருடைய திருப்பாதத்தை மனத்தில்
தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வந்தாரா.

இருவாறு - விநாயகர்.

கைகொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழலபுக்கார
எய்தியவப் பொழுதினக னெரியின கணிமமாயப்
பொய்தகையு முருவொழிததுப் புண்ணியமா முனிவடிவாய
மெய்திகழ்முந நாலவிளங்க வேணிமுடிக கொண்டெழுந்தாரா.

வரலாறு.

நந்தனா கையிறு குப்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடைசருது
திருப்பாக்கங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற புருந்து
அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த வலக சம்பந்தமாகிய நிலையிலாத சட
லத்தை யொழிததுப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய
பிராமண முனிவடிவமாயத் தேகத்தில் பூணூலவிளங்கச் சடைமுடி
யோடும வெளியில் வந்தாரா.

ராகம் - மோஹனம் : தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானா-நந்தனா-அரனருளால்
யாகோற்பவமானா.

அ நு ப ல் ல வி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்

வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ

(யாகோ)

ச ர ண ங் க ள்.

சிவனாருரைத்த

வாக்கியம் - சித்தத்திலெண்ணிச்

சிறந்ததேயிக

சிலாக்கியம்

தவறாவேக

பாக்கியம் - பொருநதவேடர்

தன்னைககொண்டதே

யோககியம்

தபனனோடுவுயா

ககனமேவிவரு

மெவருமகாநதருவ

ரொவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கைபைச்சிரமேற்

பதித்துச - சிவனையென்று

கனகசபையைத்

துதிகதுச

செய்யகுண்டத்தை

வெடித்துச - கதிரவன்போற

செனித்தாரதிலே

நடித்துச

சித்தியாகியபத

முற்றுமபாமபுபுளிப்

பத்தியாய்தொழுயப

தததைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம்

துலங்க - முப்புரிநூலுங்

கதித்துமாபிட

மிலங்க

ஒதுஞ்சடைகள்

விளங்க - அவரைவிட்டு

ஒடியேவினை

கலங்க

வதமற்றசதூ

வேதமோதிவரும்

நீதவேதியாகள்

பேதமினறிதொழ (யாகோ)

திருநாளிப்போவார் புராணம்

வி ரு த் த ம்.

செநதீமே லெழுமபொழுது செமமலாமேல வந்தெழுந்த

அநதணைபோற றேனறின ரந்தாதந துபிராதம

வந்தெழுந்த திருவிசுமபில வானவாகண் மகிழ்ந்தாரத்துப்

பைந்துணாமந தாரத்தின் பனிமலாமா ரிகன்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது சொந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தர தூந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிரச்சிடொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா முநதணர்கள் கைதொழுதாரா
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிப்பயின்றாரா
அருமறைசூழ் திருமனறி லாடுகினை கழல்வணங்க
வருகின்றாரா திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தைபுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள். பரவுதற்கரிய மஹைச சிவபத்தாகளுந் தொழுது மனத்தில் களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதததை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய வேதமுனிவா தானகண்ட ஆனந்தத் தாண்டவததை வருணித்துச் சொல்லுகின்றாரா.

ராகம் - தேவியதோடி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தாதெய்யென்றடுவார-அவா-தத்தித்தெய்யென்றடுவார.

அநுபல்லவி.

ஆதிபரபர மாகியசித்து

ஆனந்தங்கொண்டொரு காலையெடுத்ததுக் (தாதெய்)

சரணம்.

அண்டசராசர மெங்கும்நடுங்க

ஆதிசேடனா முடிசெனருங்க (தாதெய்)

சீலம்பெருகிய முனிவாகொண்டாடத்

திங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

பாபுகழுநதில்லைச் சிதம்பரநாதன்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந தேத்தியபாதன

(தாமதம்)

ராகம் - பரதுவராளி ; தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

குஞ்சிதபாததைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத் தீரும்.

அ நு ப ல் ல வி.

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில

ஜெனுதததக ஜெனு தத்திமி திமித்த-தோமெனறடிய (குஞ்சித)

ர ர ண ங் க ள்

நெஞ்சிறகவலையை

யாற்றும் - இரத

வஞ்சப்பிறியை

மாற்றும் - நாளும்

வஞ்சிவகாமி வல்லி

மகிழ்ந்திடும்

தஜ்ஜெம்தக-ஜெமதரிகட - தக்கிட-தோமெனறடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேநான

வநதேன - ஜனன

மரணத்தினாலமித

நொநதேன் - அநதக்

கரணககலமஷங்குள் போக்கியே

காததிடும்

நீநதிராவானவா மாமுனி - வநது நிகந துதிசெய்திடும் (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணனெழும

பாதா - முததி

நால்வாக்குதனிய

நாதா - எநதன

மேலேகிருபைபசெயது வெறவி

யளித்திடும்

அததனை காத்தனை சுததனை யித்தனை-பாததனஞ் செய்திடும். (கு)

ராகம் - மாயாமானவகௌள ; தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

நடனமாடினா - ஸ்யா - நடனமாடினா.

அ நு ப ல் ல வி.

நடனமாடினாநில்லை நாயகாபொன் னம்பலநதனில

தாருஜனுத - தகஜமதரி-தகஜனு - தகதிமி-தித்தோம் - தத்தளாங்கு

தகத்தளாங்கு - தகதிக - ததிங்கிண்தோமெனறு (நட)

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூததாடினா - அயனும மாலும பாடினா

அநதரங்கமாக சிந்தித்தபோக்கருள்

தந்தோந தநகோமென்று-தொந்தோந தொந்தோமென்று (ஆன)

சரணங்ங்.

பதஞ்சலிமா முனியை

நோக்கிப்

பாரததேபோகள் குறையைப்

போக்கி

இதமகிதமென றறிவை

நீக்கி

ஏசமாகக் காலைத்

தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாள மதிர

முழங்க

வளருமபரமத கணங்க

ளிலங்கத

தத்திமிதக்கிட தோமென

றிலங்கச்

சபையுநதுலங்கச் சதங்கை

குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன பணியும

பாதன

பாரததேபோகள் வரப்பிர

சாதன்

ஞாலமபுகழுஞ் சீல

போதன்

சந்தரானாதன அம்பிகை

நாதன (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய நாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்
தான சித்தமிரங்கிறேற வென்று சொல்லுவாரா.

ராகம் - யமுனகலயாணி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிறேற யானமுனசெய தவமுத்திறேற.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுததாவுன னுடல்காண வந்தேன்

(சித்த)

சரணங்ங்.

சாதிமுறைமைபோக்கும் எனனைச் சதூடறையவராக்கும்

போதா திலலை நாதாவுன னுடல்காணவந்தேன்

எனனையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன னுடல்காணவந்தேன் (சித்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்தஞ
சீலா திரி சூலாவுன் னுடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன் னுடல்காணவந்தேன்

(சித்)

சிந் து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக கடாக்ஷிததபின்
ளரியினிடைமுழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகிய வனபருடன
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியாகைதொழு தாதரவாய
அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன.

வ ர ன ி ய்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளித்தெழு
நது கனகசபையில் வந்து மனமுருகி ஆனந்தமபெருகி நமது
ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியையும் கோவிந்தராஜரையும் சோத
துத் தோத்திரம் செய்கின்றா.

ராகம - சுரடி , தாளம் - சாபு.

ப ல் ல வி.

தில்லையம்பலத்தானைக் கோவிந்தராஜனைத்
தரிசித்துக்கொண்டேனே

(தி)

அ நு ப ல் ல வி.

தொல்லுலகமும் படியுநது மனதுக்கேறகும்
தொண்டாகலிகள்தீரக் கருணைப்பொழியுமெங்கள்

(தி)

ச ர ன ன் க ள்.

துமபைப்பழமாலைகள் தொடுத்துக்கொடுப்பதிங்கே
துளவிக் கொழுந்தெடுத்து தொட்டுக்கொடுப்பதங்கே
அம்பலரஹ்மியம் அறிந்துகொள்ளுவதிங்கே
அஷ்டாக்ஷரமென்று அன்புசெய்வதுமங்கே

(தி)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமூமிங்கே
புனியோதனம் தயிரன்னம் படைப்பதங்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதிங்கே
குரட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமங்கே

(தி)

தேவாரமும் திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி ஸேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம் நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணுவென்று நம்பிக்கொள்வதுமங்கே (தி)

சொல்லறியாததிருக் கூட்டமகூடுவதிங்கே
தோத்திரததுக்கேற்கக கருடஸேவையுமங்கே
அல்லும்பகலும் அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அய்யங்கார்கள்கூடு மாரவாரமங்கே (தி)

தேனும்புழுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள் பூட்டும சிங்காரமும்ங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொளளுவதிங்கே
வலம்புரிசங்கு சக்ரமுமதரிப்பதங்கே (தி)

பரமசிவனெயென்று பாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணுவென்று பணிநதுகொளளுவதங்கே
அருமறை பொருளுககெட டாதவடிவமிங்கே
ஆனந்தமூர்த்தியென்று ஆதரிப்பதுமங்கே (தி)

ராகம் - சரசாகரி ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

உனதுதிருவடி நம்பிவந்தேன-எனக்
கொருவருமில்லைநா னேழை (உனது)

அ நு ப ல் ல வி.

அனுதினமும் பொன்னம்பலநதனிலே
ஆடியபாதரே யெனசுவாயி. (உனது)

அ ர ண ங் க ள்.

இரவும்பகலும் விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானை |
மரித்துமிப்படிபர தவித்திடலானேன
பாக்கலாமோபால கிருஷ்ணனோபாறும்பரனே |
பரமதயாரிதியே நிற்பகதியைத்தருது
சித்தமகிழ்ந்திடக் கரையேற்றிடுவதுனபாறஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம் சரணம் (உனது)

ராகம் - சக்கரவாகம், மிஸ்ரஜாதி ; தாளம் - ஜம்பை.

ப ல் ல வி.

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்தும் தில்லை
கனகசபாபதியே எணையாளும் (அறி)

அ நு ப ல் ல வி.

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவன்
திருவடிபையமாணிக்கவா சகரமிந்ததெப்படி (அறி)

ச ர ண ங் க ள்.

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும் வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்குபை செய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும்-அம்பலவாண
உணைமறந்திடப்போமோ-உன்னடிபார்களைப்
பணிவிடுவன றுரைத்திடு முண்மையை யின்னமுமறியேன
மனைவிமக்கள் தன தானியமெனமிந்த
மாயவலைக்குள் சிக்கி மயங்கினேன் தபங்கினேன் (அறி)

ராகம் - நவரோஸ ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

தில்லை நடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ.

அ நு ப ல் ல வி.

பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

ச ர ண ங் க ள்.

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையிலின்றீ
கனகசபைதனிலின்று-ஒற்றைக்-காலைததுக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானநகரம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்திலவருகவே ஐயன்-பொன்னமபலத்தைச்சேரவே (தி)
குடத்தில்கங்கா தீர்த்த மெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிராதமனதுஆகவே (தில்)

அத்தர்புனு கு வாசனையுட னுகுதிஹோமம் பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஐகதிசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

ராகம் - ஸுரடி ; தாளம் - ஜம்பை.

ப ல் ல வி.

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டு களித் தானந்தமடைந்தேன்.

அ நு ப ல் ல வி.

சனகசனந்தன	முனிவர்கள் பாடச
சதா முகதேவனும	தாளங்கள் பாடத்
தினமுமுவாயிரம	பேர்களுங்கூடத்
திக்கிடதையதித்தோம்	தத்தோடுமென்று (கனக)

ச ர ண ம்.

நந்தியிருங்கிசிவ	கனாகளும்கூட
நாரதர்தும்புரு	சங்கீதங்கள் பாடப்
பந்திபநதியா	யமராகொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணன்	மத்தளமேபாட (கனக)

ராகம் - பூணசந்தரிச ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

பாதமேதுணை	ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை	ஐயனே.

அ நு ப ல் ல வி.

பாதமேதுணை யல்லால்	வேறொரு
சேதிகளு நானறிந்	திலேன (பாத)

ச ர ண ம்.

பாலனுக்கருள்	செய்த பராபரன
பாலகிருஷ்ணன்	கவிக்குத்தயாகரன
சீலமுள்ள சிவ	காமி மனோகரன
கோல நடம்புரி	ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம் - ஸரஸ்வதிமனோஹரி , தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

வந்தாலும வரட்டும-ஆனனம்
தந்தாலும தரட்டும-சாமி,

அ நு ப ல் ல வி.

செந்தாமரைப்பதமே

கதிநம்பினேன்

சிதம்பரநாதன்

சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

ச ர ண ம்.

சிவன்செயலன்றி

வேறொருசெயலும்

சின்னையிலறியேன்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் |

அவனுருவன்றி

வேறுருவுண்டோ

ஆகமமறியாதோ,

தவமேவுந்தென

புனியூவாமும்

தாண்டவனையென

ஞாண்டவனே-இந்தப்

பவக்கடல்தாண்டி

விடுவாயதுவொரு

பாரமல்லவெகு

தூரமல்லமுக்கி (வந்தா)

ராகம் - ஆரபி, தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா

பிறவாத வரந்தாரும்.

அ நு ப ல் ல வி.

அறிவுடையோர்தொழு

தேத்தியதில்லைப்பொன்

னம்பலவாயின

னம்பலயோனியில் (பிற)

ச ர ண ம்.

எண்பத்துநாலு வட்சம் ராசிகளில்

எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ

புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்

புத்திதெரிந்ததையே

நண்பற்றிடுமனைவி மச்சுள்வாழ்வீனில்

நாள்கடோறுமமனைவி லாசம்கழிந்ததும்

இன்பததுடனேகோ பாலகிருஷ்ணன்தொழு

தேத்திய ஜக தீசனே நடராஜனே.

(பிற)

நே வ ர ம்.

பாளையுடைக்கமுதோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும
வாளையுடைப்புனவநதெய்வாழ்வயறமில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கமுற்சிற்றமபலத்தாளுடல்கண்டாற
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்ததொண்டாகாணபதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்தியுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமனாளுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணாவாழ்கினறதிலைச்சிற்றமபலவன
மிருவடியைக்கண்டகண்டொண்டுமறமினிககாணபதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்தவனங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டணிரதூபொனனாகியதிலைச்சிற்றமபலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்டொண்டுமறமினிக்காணபதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காஞ்செய்யெனெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதிலையமபலத்தாடுகினற
பிச்சனபிறப்பிலிபொநந்தியுந்தியினமேலசைத்த
கச்சினமுக்குகண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

செய்யுந்நெறநீலமலாகினறதிலைச்சிற்றமபலவன
மைஞ்ஞென்றவொண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்தாழ்ந்த
நெய்ஞ்ஞென்றெறியுமவிளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றன
சைஞ்ஞென்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

ஊனததைநீக்கியுலகமியவெனனைபாடகொண்டவன
தேனெனதெனக்கினியானமில்லைச்சிற்றமபலவனென்க்கொன
வானததவருயயவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன் றுஞ்செந்தியின்மூழ்க
வெரித்தவிதைவனிமையவாகோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவரவாழ்கினறதிலைச்சிற்றமபலவன்
சிரித்தமுக்கங்கண்ட கண்டொண்டுமறமினிக்காணபதென்னே.

சுற்றுமமரா சுராபதிரின் றிருப்பாதமல்லாற
பற்றென் றிலோமெனறழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித்தான றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவாவாழகினறதில்லைசுற்றம்பலவன்
முத்துமவயிரமுமாணிககந்தன் னுள்ளிளங்கியதூ
மத்தமலாகண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துதனறோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தாப்பமலைமகள் கோனசிரித்தது
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதிலையைம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டகாண்பதென்னே.

வேற்றுகிவிணனாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி
பூற்றுகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசுத்தத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றுகியங்கே யமாந்தாய்போற்றி
ஆறங்கநாலவேத மாணாய்போற்றி
காற்றுகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடல்பேயோடு கந்தாய்போற்றி
பிறவியறுகுகும பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனனு மகிழ்ந்தாய்போற்றி
மருவியெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
பொயச்சாரபுரமுனு மெய்தாய்போற்றி
போகாதெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாக மசைந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமுனு மெய்தாய்போற்றி
மருவியெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி

யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
 யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி
 திருவாகினை திறமேபோற்றி
 தேசம்பரவப் படுவாய்போற்றி
 கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
 கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்றி மருந்தேபோற்றி
 வந்தெனநெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
 யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
 யோங்கியழலாய் சிவிரந்தாய்போற்றி
 தேனத்தைவாத்த தெளிவேபோற்றி
 தேவாக்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி
 கானத்தியாட லுகந்தாய்போற்றி
 கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகினை வலகேபோற்றி
 யோங்கியழலாய் சிவிரந்தாய்போற்றி
 பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
 பெயராதெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
 நீராவியான சிழலேபோற்றி
 நோவாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
 காராகினை முகிலேபோற்றி
 கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
 தேவறியாத தேவேபோற்றி
 புல்லுயிராக்கும்பூட்சி புணாததாய்போற்றி
 போகாதெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
 பலலுயிராய்ப்பாடோறும் நின்றாய்போற்றி
 பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
 கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
 கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி
 பாஷிப்பார்பாவ மறுப்பாய்போற்றி

யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லாணப்போற்றி

யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி

விண்ணுநிலனுந் தீயானப்போற்றி

மேலவாக்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி

கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா திருந்தாய்போற்றி

யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி

யுமைபாகமாகத் தனைத்தாய்போற்றி

யூழியேழானவொருவாபோற்றி

யமையாவருநெஞ் சமாந்தாய்போற்றி

யாதிபுராணாய் நின்றாய்போற்றி

கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறவாய்போற்றி

முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி

தேவாதிதேவாதொழுந் தேவேபோற்றி

சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி

யாவாவடியேனுக் கெல்லாமபோற்றி

யல்லந்நலிய வலந்தேன்போற்றி

காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசுடபொடு கண்ணேபோற்றி

நீளவகல முடையாய்போற்றி

யடியமுடியு மிகனிபோற்றி

யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி

கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி

கோயிலாவென்சிறதை கொண்டாய்போற்றி

கடியவுருமொடு மின்னேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி

யோதாதேவதை முணர்ந்தாய்போற்றி

எண்ணிலங்கைக் கோன்றனைப்போற்றி
யிறைவீரலா லவைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணரிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சி ந் து.

அம்பலமேவிய சம்பிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

வி ந் து.

தில்லைவா ழந்தணரு முடனசெல்லச சென்றெய்திக்
கொல்லையான் மறிககரத்தார கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லையோ டுப்புக்கா றுலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவாகளுங் கண்டிலரால்.

வ ச ன ம.

திருநாளைப்போவாரா நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமா
முனியென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவாரா தில்லை மூவாயிரமுனி
வர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப்பாலவரைக்
கண்டபோகளில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார்
சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு
முனியானவர், புட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனக
சபையில் வந்து கற்பூரசோதியைப்போற் றேன்றிய சிவசாரூபிய
த்தை யடைந்தாரென்று உபமனைய மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா
சத்திலேயும் சொல்லப் படடிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விந்ந்தம்.

அந்தணர்க ளதிகையிததா ரருமுனிவா னுதிசெய்தார்
வந்தனைந்த திருத்தொண்டா தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக் தொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானநதப் பெருங்கூதத ரருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய் தருள்கின்ற சபாநாதா தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந் தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையும் தொழுதிருக்கும் படியாகத் திருவருள் புரிந்தா.

இதுவுமது - விநித்தம்.

மாசடம்பு விடத்தீயின மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யமபலவா தாளடைந்தா
தேசுடைய கழல்வாழ்த்திக் திருநாளைப் போவாரும்
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாச தீரும்பொருட்டு அக்கி னியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்த குற்றமற்ற பிரமணமுனிவடிவ மாகி ஸ்நீகதேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறுமபடி தில்லை மூவாயிரமுனிவாகள போற்றிசெய்துகொண டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து - விநித்தம்.

பங்கய மாதவா வாழி பாரமக ஞமையாள் வாழி
செங்கண்மாலையனும் வாழி தேவர்களுவா வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசா வாழி
பொங்குநூல் வல்லா வாழி புண்ணிய ரென்றும் வாழி.

மங்களம்.

ராகம் - அசாவேரி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு
தில்லைமூவாயிரவாக்குசு

ஜயமங்களம்-எங்கள்
சுபமங்களம்

அனுபல்லவி

இருடிகளினுவரி தரிததெயமென
 விருகரமுடிமிசை மருவததுதிசெயசன
 பரவுமுமபர்சமபிரமங்கள் அதிததிடும
 பாமனாடுமமபலத்தில கதிததிடும (திருநா)

3 ரணங் 3. ன்.

திருவாசகமுநதிருக கோவைபாடினவாக்கும்¹
 சோகாழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்¹
 ஒருமாதிடத்திறலாகுத குவநதுவிடுதநவாகும^h
 ஒருவமொபபிலலாத திருநாவுகரசருக்கும்^h
 உரியமறைக்கு-முயாகலைகட்கும
 உரகர்பதிக்கு-முண்பதிகும
 ஒதுசந்திரசூரியா முனிவர்களுக்கும்
 தீதிலாதபாவலா முதலனைவாகும. (திருநா)

திருநானைப்பேய்வாரெனணும

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிறறு

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகா துதி.

சோமேஷநதிலலை யமாலததிலஅபு
சேரகஞ்சுமதித தமிழ்பாடக்
காமேஷமேலை கோபுரவாசல
கற்பகப்பிள்ளையா காபபாமே,

(க)

முக்குறுணி விநாயகா துதி.

சாககரைமோதகந தேவகாயுங்கொண்டு
சநநிதிமுனபாகத தானபடைதது
முக்குறுணிப்பிள னையா ரைவேண்டி
முழங்குகுமமி யடியுங்கடி.

(உ)

சுப்பிரமணியா துதி.

கோலமயிலின முதுகேறிவந்து
குமபமுனிகுது வருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன டீஜா நூரதைப
பாடிசுஞ்சுமமி யடியுங்கடி.

(ங)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாருங்
கையிலெடுத்தாளே பானம்பண்ணி
தங்காமறசிவ காமிசந்திதி
சார்ந்துஞ்சுமமி யடியுங்கடி.

(ச)

கருதுஞ்சுருதிக் கெட்டாதசிவ
காமசந்தரி வாசலிலே
விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்
வேதமபடிக்குது பாருங்கடி.

(ரு)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
 னடுவிலெங்கினு மாளிகையாம
 காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம்
 கடடியிருக்குது பாடுங்கடி. (க)

தூயமறைமுத லாராயநதுலுங்கே
 துலங்கியமுவா யிரமுனிவா
 ஞாயம்பொருந்திய தேவரபைவந்து
 நாடிகுமுமி யடியுங்கடி. (எ)

சாநதுப்பொட்டு தளதளென்னநல்ல
 சநதனவாடை குழுகுடுமென
 கூந்தலழகிக் காரியெல்லாங்குலைக
 குவித்துக்குமமி யடியுங்கடி. (அ)

அஸ்தகடகம் பளபொளனசொல்லும
 அரைநூன்மலை தளதளென
 விஸ்தாரமாக மினறுகொண்டுகையை
 வீசிகுமுமி யடியுங்கடி. (க)

தைதனிலவிபூதிப பையுங்கொண்டுஅவா
 கண்டத்திலருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
 வைதீகபூசைகள் செய்கின்றதீகூதா
 வாழ்குமுமி யடியுங்கடி. (க0)

கோவிலுகுநாலு போகளுண்டாமஅவா
 குறித்தமுறையாயப பூசைசெய்ய
 பாவித்தபின்பவா வேறொருவாவசப
 படுததுவாரென்றே குமமியடி. (கக)

ஆண்டுக்குள்ளாறபி ஷேக்முண்டாமபின்னும
 அதிலேரண்டு திருநாளாம
 வேண்டிவந்தவா கலிதீருமென்று
 விரைநதுகுமமி யடியுங்கடி. (கஉ)

பூமிபுகழ்ந்திருந திலைப்பதிஅது
 பூலோகக்கயி லாசமென்று

தாமரைப்பூவீனில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயாசநநிதி பாருங்கடி. (க௭)

மூலத்தானதைக் கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுத்தாடிய நிரதசபேசனை
கண்டுதரிசிப் பேராம வாருங்கடி. (க௮)

தில்லைபா காளியோ டாடிவா ஆவள
சித்தங்கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படி யென்றெருகாலே
விண்ணிலெடுத்தா பாருங்கடி. (க௯)

நெற்றியிலேவோவை முத்ததுநிரதுமெத்த
நேத்தியதாயப்பரந தோடிவர
பத்தியுடனபொன னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகுமமி யடியுங்கடி. (க௯)

தித்தியென்றீச னடனமபுரியமெய்த
தேவாகள் பூமழை தானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்துகுமமி யடியுங்கடி. (க௯)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிதைச
சித்திரக்கூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடு மையங்காரகள்வந்து
நின்றிருக்கிறா பாருங்கடி. (க௯)

காணிக்கைகொண்டு வாருங்கடியிரதக்
கனகசபையைப் பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகா புகுந்தவாசலை
மதித்துக்குமமி யடியுங்கடி. (க௯)

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியுமசெய்யும்
அமிலேகமுண டெனனாளும
பொன்னம்பலநதனில சந்திரமௌலியைப்
பேற்றிக்குமமி யடியுங்கடி. (௨௦)

- முத்தியளித்திடுஞ் சநந்திகுசுசொல்லும
மேளமுநதாளமு மேனுககடி
சத்தபபெருகிய கண்டாமணியோசை
சநந்திகுகோவையாம பாருங்கடி. (௨௧)
- புட்டுவடையுந தேனகுழலுமணப்
புத்தருக்குநெய்ச சம்பாபும
சட்டப்படிதவ றுமலையன
சநந்திகுகோவையாம பாருங்கடி. (௨௨)
- சுற்றிவந்துசசியைப பாருங்கடிசெகச
சோதிமயக்கமப மொனபதடி
தத்துவங்களகொண னூற றுறுங்கூடிச
சமைந்தசபையைப பாருங்கடி. (௨௩)
- பாவிகள்கணனுக்குச செப்போடுவுறழப்
பாரததாற்பததரை மாறறுததங்கம
கோவைபாடிய மாணிககவாசகா
கோவிலழகையும பாருங்கடி. (௨௪)
- அஞ்செழுத்தாலே மதினுண்டாமபர
மானந்தக்குமபமு மங்குண்டாம
அஞ்செழுத்துப்படிச கப்பாலேபிரம
மானந்தததாண்டவம பாருங்கடி. (௨௫)
- கோடியுகந்தவஞ் செயதாலுமிந்தக
கோவிலைப்பாக்க முடியாது
ஆடியபாதத்தைக கண்டாருக்கிணை
யாரெனறுசொல்லுவோம பாருங்கடி. (௨௬)
- நெற்றியிலேதிரு நீறணிந்து என்றும்
நிஷ்களமாகிய சிறசபையில
தித்திககவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந
திட்சதாசுட்டத்தைப் பாருங்கடி. (௨௭)
- வெட்டவெளியிற் றிரைதிறந்துயாக்குப
வேதியாதிபமுங் காட்டிவர

சட்டமுள்ளசிவ சிதம்பரமென்று
சாய்ந்துகுமமி யடியுங்கடி. (௨௮)

தில்லைவெளிதனைக் கண்டேண்டியென தன
தேகம்பரவசங் கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல நின்றேறண்டிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம் பாடுங்கடி. (௨௯)

ஆகாயலிங்க தந்தை கண்டேண்டியிங்கே
யாருமயியாமல நின்றேறண்டி
ஏகாந்தமாக விருந்தேண்டியுன
தேகக்கந்தைநதது பாடுங்கடி. (௩௦)

சித்தஞ்சிதம்பர மாசசுத்திமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம் போசசுத்தி
சுத்தப்பிராமமப மாசசுத்தியதைசு
சொல்லத்தெரியுமோ பாடுங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்க ளறறேண்டியிருத
சாஸ்திரமண்ததையும் விட்டேண்டி
போதமயக்கந் தொலைத்தேண்டியனபு
பொருந்தககுமமி யடியுங்கடி. (௩௨)

நாடுநதைப்பூரண பூசத்திலேநிலை
நாயகனறகுந வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்புமபுலிதனக
காமென்றுகுமமி யடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்காமத்தை விட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொடேண்டிமனங்
கூர்ந்துகுமமி யடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லுமபொருளையு மறறயோமுன்னே
துன்பமனைத்து மொழிந்தாயோ
அல்லுமபக்கலையு மறறயோதிலை
யாநந்தத்தாண்டவம் பாடுங்கடி. (௩௫)

விதியினெழுத்தைக கிழிததாசமுனனே

விட்டகுறைவந்து தொட்டாசக

மதியமீதமு முண்டாசகதெனறு

வாழ்த்திக்குமமி யடியுகடி

(௩௬)

கோவிலுகளுள்ளே யனெகமுண்டுநகக

குறிப்பறிந்ததைச சொல்லுவீரே

தேவரகசியம் பள்ளியறைவநா

தெளிந்துக்குமமி யடியுகடி.

(௩௭)

சண்டேஸ்வராதமைப பாருங்கடியநதா

சந்திதிகேகையைக கொட்டுங்கடி

மண்டலமபுகமு மழகாவீசலில

வாழிபாடுவோம் வாருங்கடி.

(௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியா மெத்த

வீமபுகள்பேசியே வீணைவா

பாட்டைப்படித்தாலுஞ் சிதம்பரமவநா

பலனதலலவோ பாருங்கடி

(௩௯)

புத்திரபாக்கிய மெத்தவுண்டாமபகம்

பொன்னுமணிப்பூஷ ணமுமுண்டாம

பத்தியுடன்கோ பாலகிருஷ்ணன்சினம்

பணியக்குமமி யடியுகடி

(௪௦)

சிதம்பரக்குமமி புறறிற்று.

ந ட ரா ஜ ப் ப த் து.

மண்ணி புதமொடு விண்ணாதி அண்டமீ மறைநானகின் அடிமுடியுமீ
 மதியுமீ ரவியுமீ புனலுமீ அனலுமீ மண்டல மிரண்டேழுமீ
 பெண்ணுமீ ஆணுமீ பலலுயாக் குயிருமீ பிறவுமீ வொருவீயே
 பேதாதி பேதமீ பாதாதி கேசமீ பெற்றதாய தந்தையே
 பொன்னுமீ பொருளுமீ யிருளுமீ ஒளியுமீ போதிக்க வந்தகுரு
 புகழொணு கிரகநக னொன்பதும நீயிந்த புவனகங் பெற்றவனுமீ
 எண்ணரிய லீவகோ டிகளீன்ற வபபனே எனகுறைக ளாககுரைப்பேன்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (க)

மாளுட மழுவாட மதியாடப புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
 மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமமளுட
 கோளுட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தளுட
 குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுனை யுடையாட குழந்தை முருகேசனுட
 சூனசம பந்தரொடு யிந்திரா பதினெட்டு மினியட்ட பாலகருமாட
 நரைதுமபை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப பெண்களாட
 வினையோட உனைப்பாட மெனைநாடி யிதுவேனோ விருதோடி ஆடிவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (உ)

சுடலென்ற புவிமீதில அலைமென்ற வருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
 காற்றென்ற மூவாசை மாருதச சுழலிலே சுட்டுண்டு சீத்தசித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம விரவுபகலும்
 உண்டெண் டிறங்குவதைக் கண்டதே யல்லா து ஒருபய னடைந்திலேனை
 தடமென்ற மிழிகரையில் பந்துபா சககனெனும் தாபரம் பின்னலிட்டு
 தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமிழேனை யிவ்வண்ணமாய்
 இடையென்று கடைசின்று ஏனென்று கேளா திருபபுதன் னமுகாகுபோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (ங)

பம்புகு னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தமபனம் வசியமல்ல
 பாதாள வஞ்சனம் பாகாபப் பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அன்போடு செய்கின்ற வாசமோ டிகுலைல் அரியமோ கனமுமல்ல
குமபமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவா போகமுனி யிவரெஹ கூறிடும் வயித்தியமல்ல
எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது க்லைச்சுக் ஏதுளவு புசலவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீனற திலலைவாழ் நடராஜனே. (ச)

நொந்துவந் தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
துட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமும் தஞ்சமென றடியைப் பிடிக்கபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யிலலையோ தந்தை மலடுதானே
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை யிதவல்லவோ
யிந்தவுல கீரோழு மேனளிதராய சொல்லு இனியுள்ளை விடுவதிலை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீனற திலலைவாழ் நடராஜனே. (சு)

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும் வாஞ்சையில் லாதபோதிலும்
மாலாய மாயக்கோயில் சுற்றாத போதிலும் வருசமே செய்தபோதிலும்
மொழியெகளை மொகனையில் லாமலே பாடினும் மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும் முழுகாமி யேயாகினும்
பழியெனக் கல்லவே தாயதந்தைக் கல்லவே பாந்ததவாகன் சொல்லார்களோ
பாரதிய மனைவிக் காதியுட லீந்தநீ பாலனைக் காக்கொணாதோ [தோ
யெழில் பெரிய அண்டகக் கடுக்கர யமைததநீ எனகுறைகள் தீர்த்தல் பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீனற திலலைவாழ் நடராஜனே. (சு)

அன்னை தந் தைக்கொன்னை யீன்றதற் கழுவவே அறிவிலாததற் கழுவவே
அல்லாமல் நாளுகன் தனையேநோவவே ஆசைமூன்றுக்கழுவவே [வே
முன்பிறப் பென்ன வினைவந்து மூளுமென றழுவவே முத்திவருமென்றுணர்வ
தன்னையொந்தழுவவே உன்னையொந்தழுவவே தவமென்னவெனறழுவவே
தையலாக் கழுவவே மெய்வளர்க்க அழுவவே தரித்திர திசைக்கழுவவே
இன்னமென் னப்பிறவி வருமோவென் றழுவவே வெல்லா முறைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீனற திலலைவாழ் நடராஜனே. (ஏ)

காயாமுன் மரமீது பூபிற் சறுத்தவே கன்னியர்கள் பழிகொண்டவே
கடனென்றுபொருள்பறித் தேவயிறெரிந்தவே கிளைவழியில்முள்ளிட்டவே
தாயாரு டன்பிறவிக் கென்னவினை செயதவே தந்தபொரு ளிலையென்றவே
தானென்று கொள்வீதது கொலைகளவு செயதவே தவசிகளை யேசினேவே
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருள்பறித்தவே வாணரைப் பழித்திட்டவே
வடவுபோ லேபிறரை சோக்கா தடித்தவே வந்தபின் என்செய்தவே

சுயாத லோபியென் நேபெய ரெடுத்தனே எல்லாம் பொறுத்தநுளுவாய்
 ஈசனே சிவசாமி நேசனே பெனையீனா தில்லைவாழ நடராஜனே. (அ)

தாயாரி ருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தம்பிறவி யுறவுகோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாணடுமென்ன
சேயர்க் கிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சேஷர்க் கிருந்துமென்ன
சித்தபல சுற்றென்ன சித்தமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிக்கொல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன எமனோலை ஒன்றைக்கண் மிதமிக்க
உதவுமோ இதுவெல்லாம் சந்தைஉற வென்றுதான் உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யாமீது வுன்மன மிருந்தாலு முன்கடைக் கணபார்வை யதுபோதுமே
சசனே சிவகாமி நேசனே டெய்னயீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (க)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உனமனங் சல்லோ இருமடோ பெரும்பாறையோ
இருசுவியு மந்தமோ கௌது அந்தமோ யிதுவனக் கழுகதானோ [தானோ
என்னன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன் செயகை
உன்னைவிட் டெங்குசென் றுலுமவிழ லாவனா உனையடுத துகெடுவனோ
ஒகோவி துகுறற மென்குறற மொன்றுமில் யுற்றுப்பாா பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும் உனகுற்ற மாயினும் இனியரு ளளிக்ககினைவாய
நசனே சிவகாயி நேசனே யெனைசனற திலைவாழ் நடராஜனே. (ii)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்க்குருச சநிதின் சூரியனிலை
சுற்றெனக் குளளாகுகி ராசிபனி ரண்டையும் சமமாய் விறுத்தியுடனே
பனியொத்த நகரத்தி நகல்களிரு பததேழும் பசுசுவப் படுத்திப்பின்னல்
பக்கின்ற கரணங்கள் பதினென்றையும்வெட்டிப்பாரையுமுதிட்டெழுபது
கனிபோல் வேபேசி கெடுவீனைவு வீனாகின்ற கசடர்களை யுருகச்சுக் [மபனாக்கி
கர்த்தவீன் தொண்டராமதொண்டர்க்குதொண்டரினதொண்டாகனதொழு
இனியவள மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனை யான்வதினியுனகடன்காண
நசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. (யக)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சர மகிமை.

வசியசிவ சந்தரா வசியகந காதரா வசியகை லாசவாசா
வசியபணி யணியுரா வசியமான மமுகரா வசியசிவ காமீநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ நேஸவரா வசிபலம் நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவென மனதிலபாசா
வசியமுந் தூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவென யுனையு தினம்போற்று மடியார்க்கு அருளமடை திறந்திலலை
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (க)

சிவயநம வெனறுதின மூழ்கியுரு வேற்றுவார் செயதொழி லெல்லாமவசியமாம
ஜெகவசிய மாமசகல முகவசிய மாமசெயய சித்துகளெல்லாம் வசியமாம
வயநமசி யெனறுவுரு மாட்டுவார சதராதி வாளுட விட்டபநதாம
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெல்லாம வளாகுலா லனதிகிரியாம
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன ன்டன மனரே
இவ்வுலகம் பொருளுதவி அவ்வுலக மருளுதவி யீயவிரு தெயவமுளவோ
அயுணதி புவனதி கௌணதி முததாகு அருளமடை திறந்திலலை
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (உ)

புல்லாயப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜனனககள பசியாறி மகிழுமனரே
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலுமபுலத்தியாகளகொணடுசில பணிதோததுப புகழ்வாரே
கல்லாயப் பிறந்தாலும நல்லவாகள மிக்கொண்டு காட்சிக குறுததுமனரே
சமுதையுரு வந்தாலும ஆவெனக கத்தினுல கைகண்ட சகுனமெனபா
எல்லாமி லாமலே யிப்பிறவி தந்தெனே யேநகவிட் டகலநின்றய
எத்தனை அனனையின மெத்தனை தந்தையின மெத்தனை பிறவிவருமோ
அல்லலெனு மாசுறுத தாட்கொளுந தெயவமே அப்பனை திலைநகர்வாழ்
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ஈ)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காழுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
 கற்றுமறி வில்லாத மோழையைக் கோழையைக் காசகவைத் துண்டபேரை
 பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்ங் போனறவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
 பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வோகளை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
 நல்லா ரெனக்கவிகள் சொல்லியலை யாமலநா னானாவ தென்றுசிவமே
 நானன்றி நீயேது நீயன்றி நானேது நாளுயு ரைத்ததேது
 அல்லிலும் பகலிலும் நீயிலா தசைவேது அருளமடை திறந்ததிலலை
 அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (சு)

செலுமெட்டு திசைகளுங் கிரிகளபல செய்வமும் செய்பொனமணி மாடமேடை
 சேயன்னை தந்தையும் நானென்ற ஆணவரு செலவமும் வல்லசிததும்
 மகிடேறு மெமனுக்கு முனவநது உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ
 மூவாசை விட்டுகனி சருகாதி தினரு லும் முனசெயந வினையகலுமோ
 யிகமுனிய சுகபோகம ராசநீ காணது
 இருளேது வெளியேது ஸ்ரீனவேது கனவுமேது
 அசவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியாகன பரவுதிலலை
 அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (சு)

திருச்சிறறமபலம்.

ஜோதிமயம்.

இந்திராதிமுதன்முனிவா கொண்டாடு ஜோதியெண்டிசை காண வோங்குஜோதி
யிமையபா வதவலவி கண்கண்டஜோதியென இருவினா யற்சுகுமஜோதி
சாலோக சாமீப சாரூப மளவிடா சாயுசய ஜோதியிதவே
சிந்தையில் சிம்மையபோது ஐம்பூத சாட்சியாய தெரிசனஞ் செயதபோகரு
செயவினை யேவலகொடு சூனடி முதல பிண்பெலாம் செனமாநதி ரத்தமணுகா
நந்தியொடு புலியரவ மூவாயி ரம்பெரு நானமுகனும் விண்டிருவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி மயனனமமைசிவ காமியுறவே. (க)

பரிதிமதி திருவலம் செய்து தொழுஞ்ஜோதி பங்கயன் வணங்குஜோதி
பாரனந் தோன்தேடி காணாத ஜோதியது பார்ப்பதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோ னத்தவர்கள் சதாசிவத்தை செய்யும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெண்பத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேததத மாந்தஜோதி
வினப்பய னறிந்தத்தக் கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பாரகும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பங்கயனு மிந்தராதி பார்க்கவே கணகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி திவலைச சுயஞ்ஜோதியே. (உ)

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்புண்ட ஜோதியாம் பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசரிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெண்கொடி மணந்தஜோதி
அஞ்செழுத் தாய்பஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதார மானஜோதி
அகிலபுவ னைகளும் திகருத் திகந்தமும் அங்கிககெ னாதஜோதி
தஞ்சமெனு மடியரது நெருசைத் திருத்தியே தன்னருள காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோங்குஜோதி
கஞ்சனெடு விஞ்சையனு மஞ்சவே கொஞ்சவொடு கணகசபை மீதுளானும்
கதித்த பெருஞ்ஜோதி துதிககப யபருஞ்ஜோதி கணகசபை சிவஜோதியே. (ங)

ஜாதிமத பேதமாம் சமக்கற்ற முதியோர் சமுகத்தி வங்குஜோதி
சுதர்மறையாம் வேதமொடு தொண்ணூற்றாறுதத துவமெலாம் சிற்றஜோதி

ஜோதிமலை மீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாயவீன்று சோதித் தழைக்குமஜோதி
 சுயஞ்ஜோதி விரும்பும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சுமமாவி ருக்குஞ்ஜோதி
 லீதி: லு பேசுமத வாதமிடு மடையரது நெஞ்சைப் பிளக்குஞ்ஜோதி
 சின்னவிலை சின்னறட்ட திக்கெல: மிரவு பகல் சீர்த்தமிடு நெடியஜோதி
 மாதுமலை மங்கையொடு ஆதிசபை மீதிலவளர் மணிமந்தர தீபஜோதி
 மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மங்கைசிவ சாமியுறவே. (சு)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாளுஜோதி மகவா யுதித்தஜோதி
 மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளவென றஜோதி மலைமகன தழுவுஜோதி
 தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற றுஜோதி தென்னவனை வீழ்த்தஜோதி
 தேவரின் திரன்முனிவா அமரர்கின் னரருகா தேடக்க விரித்தஜோதி
 ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பாக்குதவுஜோதி
 அன்பாம் பணிப்பூண்டு சிவசிவ வெனத்தேமபு மவாககே நடித்த ஜோதி
 மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீடபுனற் றிலலைமந திராசபையி லிடி நகும
 மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மந்தரதது சுயஞ்ஜோதியே. (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

